

DIRECTIVA 2003/85/CE A CONSILIULUI
din 29 septembrie 2003
privind măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase, de abrogare a Directivei 85/511/CEE și a
Deciziilor 89/531/CEE și 91/665/CEE și de modificare a Directivei 92/46/CEE
(Text cu relevanță pentru SEE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽⁴⁾,

întrucât:

(1) Una din atribuțiile Comunității în domeniul veterinar este ameliorarea stării de sănătate a șeptelului, astfel încât să crească rentabilitatea fermelor de animale și să se faciliteze comerțul cu animale și produse de origine animală. În același timp, Comunitatea este și o comunitate de valori, iar politicile sale de combatere a bolilor la animale nu trebuie să se bazeze numai pe interese comerciale, ci trebuie să țină seama, de asemenea, de principiile etice.

(2) Febra aftoasă este o boală virală extrem de contagioasă care afectează biongulatele. Cu toate că febra aftoasă nu are importanță din punct de vedere al sănătății publice, aceasta ocupă primul loc pe lista A de maladii, întocmită de Oficiul Internațional pentru Epizootii (Office International des Epizooties), datorită importanței sale economice extraordinare.

(3) Febra aftoasă este o boală cu notificare obligatorie, astfel încât focarele trebuie notificate Comisiei și celorlalte state membre de către statul membru afectat, în conformitate cu Directiva 82/894/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1982 privind notificarea în Comunitate a maladiilor la animale ⁽⁵⁾.

(4) Măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase sunt stabilite în Directiva 85/511/CEE a Consiliului din 18 noiembrie 1985 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a febrei aftoase ⁽⁶⁾. Această directivă a fost modificată substanțial, în repetate rânduri. Întrucât în prezent se aduc modificări acestei directive, este necesar ca, pentru clarificare, dispozițiile respective să fie reformulate.

(5) Ca urmare a adoptării Directivei 90/423/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 de modificare a Directivei 85/511/CEE, a Directivei 64/432/CEE a Consiliului privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu bovine și porcine și a Directivei 72/462/CEE privind problemele de sănătate și inspecție veterinară care apar cu ocazia importurilor de animale din speciile bovină, ovină, caprină și porcină, respectiv de carne proaspătă și de produse din carne provenind din țări terțe ⁽⁷⁾, vaccinarea profilactică împotriva febrei aftoase a fost interzisă pe teritoriul Comunității cu începere de la 1 ianuarie 1992.

⁽¹⁾ Propunerea din 18 decembrie 2002.

⁽²⁾ Avizul prezentat la 15 mai 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Avizul prezentat la 14 mai 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ Avizul prezentat la 2 iulie 2003 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁵⁾ JO L 378, 31.12.1982, p. 58. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2000/556/CE a Comisiei (JO L 235, 19.9.2000, p. 27).

⁽⁶⁾ JO L 315, 26.11.1985, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

⁽⁷⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 13.

- (6) Sunt necesare măsuri preventive pentru a se evita pătrunderea febrei aftoase din țările vecine în Comunitate și în șeptelul comunitar sau prin introducerea în Comunitate de animale vii sau de produse de origine animală. Nu există nici un indiciu că unul sau mai multe dintre focarele de febră aftoasă semnalate după interzicerea vaccinării profilactice pot fi atribuite importurilor efectuate în conformitate cu legislația comunitară și controlate din punct de vedere veterinar la punctele de frontieră, în conformitate cu Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor de organizare a controalelor veterinare ale animalelor provenind din țări terțe introduse în Comunitate ⁽¹⁾, și cu Directiva 90/675/CEE a Consiliului din 10 decembrie 1990 de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare ale produselor care provin din țări terțe și care sunt importate în Comunitate ⁽²⁾.
- (7) Cu toate acestea, trebuie să se insiste ferm pe aplicarea strictă a normelor comunitare la importurile de produse animale, astfel încât să se diminueze riscurile, motivul fiind cel puțin creșterea comerțului și a circulației persoanelor la scară mondială. Statele membre trebuie să asigure aplicarea integrală a legislației în materie și să aloce personal și resurse suficiente pentru efectuarea unor controale stricte la frontierele externe.
- (8) Cu toate acestea, Comisia temporară a Parlamentului European pentru febră aftoasă a constatat că, în practică, inspecțiile la frontieră nu pot preveni intrarea în Comunitate a unor cantități mari de carne și de produse din carne ilegale.
- (9) În contextul pieței unice și al stării generale de sănătate satisfăcătoare a turmelor, schimburile de animale și de produse de origine animală au crescut substanțial și în anumite zone din Comunitate densitatea șeptelului este mare.
- (10) Epidemia de febră aftoasă care a afectat unele state membre în 2001 a arătat că, din cauza circulației intense a animalelor predispuse la această boală, precum și a comerțului intensiv cu acestea, focarul de febră aftoasă poate lua foarte repede proporții epizootice care să provoace perturbări la un nivel ce poate diminua major rentabilitatea creșterii animalelor din speciile susceptibile de a se îmbolnăvi de febră aftoasă, precum și a altor sectoare ale economiei rurale și, de asemenea, poate necesita resurse financiare substanțiale pentru despăgubirea fermierilor și pentru punerea în aplicare a măsurilor de combatere.
- (11) În timpul crizei de febră aftoasă din 2001, Comisia a consolidat măsurile comunitare de combatere prevăzute de Directiva 85/511/CEE prin adoptarea de măsuri de protecție, în conformitate cu Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse în vederea finalizării pieței interne ⁽³⁾ și cu Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controalele veterinare aplicabile comerțului intracomunitar în vederea finalizării pieței interne ⁽⁴⁾.
- (12) De asemenea, Comisia a adoptat în 2001 decizii privind condițiile de aplicare a vaccinării de urgență în conformitate cu Directiva 85/511/CEE. Aceste condiții au fost stabilite pe baza recomandărilor din raportul din 1999 referitor la strategia de vaccinare de urgență împotriva febrei aftoase al Comitetului științific pentru sănătatea și bunăstarea animalelor.
- (13) Prezenta directivă trebuie să țină seama de raportul întocmit în 1998 de un grup de experți ai statelor membre referitor la revizuirea legislației comunitare privind febră aftoasă care descrie experiența acumulată de statele membre cu ocazia epizootiei de pestă porcină clasică din 1997, precum și concluziile conferinței internaționale privind prevenirea și combaterea febrei aftoase, care a avut loc la Bruxelles în decembrie 2001.
- (14) Prezenta directivă trebuie să țină seama de Rezoluția Parlamentului European din 17 decembrie 2002 privind epizootia de febră aftoasă din 2001 din Uniunea Europeană ⁽⁵⁾, bazată pe concluziile Comisiei temporare a Parlamentului European pentru febră aftoasă.
- (15) Trebuie să se țină seama de recomandările din raportul celei de-a treizecea sesiuni a Comisiei Europene privind combaterea febrei aftoase (EUFMD) a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) privind standardele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo* din 1993.
- (16) Prezenta directivă trebuie să țină seama, de asemenea, de modificările aduse codului de sănătate animală al OIE și manualului de standarde al OIE pentru testele de diagnosticare și vaccinuri (manualul OIE).

(1) JO L 268, 24.9.1991, p. 56. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 96/43/CE (JO L 162, 1.7.1996, p. 1).

(2) JO L 373, 31.12.1990, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 96/43/CE (JO L 162, 1.7.1996, p. 1).

(3) JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2002/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 315, 19.11.2002, p. 149).

(4) JO L 395, 30.12.1989, p. 13. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 92/18/CEE (JO L 62, 15.3.1993, p. 49).

(5) JO C 21 E, 24.1.2002, p. 339.

- (17) Pentru a asigura detectarea timpurie a oricărui eventual focar de febră aftoasă, sunt necesare dispoziții legale care să oblige persoanele care intră în contact cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă să notifice autorităților competente orice caz suspect. Ar trebui introduse în statele membre inspecții regulate care să asigure că fermierii cunosc și aplică normele generale de combatere a bolii și de biosecuritate.
- (18) Trebuie să se adopte măsuri de îndată ce este suspectată prezența febrei aftoase, astfel încât să se poată pune imediat în practică metode eficiente de combatere, dacă s-a confirmat prezența bolii. Aceste măsuri ar trebui adaptate de către autoritățile competente în funcție de situația epidemiologică a statului membru în cauză. Cu toate acestea, măsurile trebuie consolidate, de asemenea, prin măsuri specifice de protecție stabilite în conformitate cu legislația comunitară.
- (19) Diagnosticarea rapidă și detaliată a bolii și identificarea virusului în cauză trebuie să se realizeze sub egida unei rețele de laboratoare naționale din statele membre. Colaborarea dintre laboratoarele naționale trebuie asigurată, după caz, de un laborator comunitar de referință desemnat de Comisie în conformitate cu procedura Comitetului permanent pentru lanțuri alimentare și sănătate animală înființat prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității Europene pentru Siguranță Alimentară și de stabilire a procedurilor referitoare la siguranța produselor alimentare ⁽¹⁾.
- (20) În ceea ce privește diagnosticul diferențiat de laborator al febrei aftoase, trebuie să se țină seama de dispozițiile prevăzute de Decizia 2000/428/CE a Comisiei din 4 iulie 2000 de stabilire a procedurilor de diagnostic, a metodelor de eșantionare și a criteriilor de apreciere a rezultatelor testelor de laborator pentru confirmarea și diagnosticul diferențial al bolii veziculare la porcului ⁽²⁾.
- (21) Măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase trebuie să se bazeze în primul rând pe depopularea exploatației infectate prin sacrificarea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă infectate și contaminate, care trebuie realizată fără întârziere și în conformitate cu Directiva 93/119/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1993 privind protecția animalelor în momentul sacrificării sau al uciderii ⁽³⁾. În măsura în care este posibil, prelucrarea carcaselor animalelor moarte sau sacrificate trebuie să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a regulilor sanitare privind produsele secundare animale care nu sunt destinate consumului uman ⁽⁴⁾.
- (22) În cazul apariției unui focar de febră aftoasă trebuie să se țină seama de aspectele legate de sănătatea publică și de protecția mediului, în special prin stabilirea unei cooperări strânse între autoritățile competente din domeniul veterinar, sanitar și al mediului. În conformitate cu Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽⁵⁾, instalațiile destinate eliminării sau valorificării carcaselor și a deșeurilor de animale având o anumită capacitate de tratare trebuie să obțină o autorizație integrată de mediu. Trebuie să se evite riscurile inutile generate de incinerarea animalelor cu combustibil sau prin îngroparea acestora.
- (23) Trebuie să se prevină orice extindere a bolii imediat după apariția acesteia prin controlul strict asupra circulației animalelor și a utilizării produselor susceptibile de a fi contaminate și, în special, în zonele cu o densitate ridicată a șeptelului, prin eventuala folosire a vaccinării de urgență.
- (24) Combaterea epizootiei de febră aftoasă care a afectat unele state membre în 2001 a arătat că standardele internaționale și comunitare și practicile care decurg din acestea nu luau în considerare în mod suficient posibilitatea unei vaccinări de urgență urmată de teste care să permită deosebirea animalelor vaccinate de animalele contaminate. Considerațiile de natură comercială au avut o pondere prea importantă, și de aceea nu s-a folosit vaccinarea preventivă, nici chiar în cazurile în care aceasta fusese autorizată.
- (25) Pentru combaterea febrei aftoase pot fi folosite diferite strategii. În cazul unei epizootii, trebuie ridicată problema identificării strategiei care provoacă cele mai reduse daune economice posibil în sectoarele de activitate neagricole.
- (26) Folosirea vaccinării de urgență permite, dacă nu este urmată de sacrificarea animalelor vaccinate, reducerea considerabilă a numărului de animale care trebuie sacrificate în vederea combaterii bolii. Absența infecției trebuie confirmată ulterior prin teste adecvate.
- (27) Curățarea și dezinfectarea trebuie să constituie o parte integrantă a dispozitivului comunitar de combatere a febrei aftoase. Utilizarea dezinfectanților trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind introducerea pe piață a produselor biocide ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 167, 7.7.2000, p. 22.

⁽³⁾ JO L 340, 31.12.1993, p. 21.

⁽⁴⁾ JO L 273, 10.10.2002. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 808/2003 (JO L 117, 13.5.2003, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

⁽⁶⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

- (28) Materialul seminal, ovulele și embrionii animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă infectate cu virusul febrei aftoase pot contribui la propagarea bolii și, în consecință, ar trebui să fie supuse unor restricții, coroborate cu condițiile de sănătate animală prevăzute pentru comerțul intracomunitar în următoarele directive:
- Directiva 88/407/CEE a Consiliului din 14 iunie 1988 de stabilire a cerințelor de sănătate animală aplicabile comerțului intracomunitar și importurilor de material seminal congelat de animale din specia bovină ⁽¹⁾;
 - Directiva 89/556/CEE a Consiliului din 25 septembrie 1989 de stabilire a condițiilor de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile provenind din țări terțe de embrioni de animale domestice din specia bovină ⁽²⁾;
 - Directiva 92/65/CEE din 13 iulie 1992 privind stabilirea condițiilor de sănătate animală care reglementează comerțul și importurile în Comunitate de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu fac obiectul reglementărilor comunitare specifice prevăzute de secțiunea I din anexa A la Directiva 90/425/CEE ⁽³⁾.
- (29) În cazul apariției unui focar, poate fi necesară aplicarea măsurilor de combatere nu numai animalelor infectate din speciile predispuse la febra aftoasă, ci și animalelor infectate din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă, dar care pot transmite mecanic virusul. În timpul epizootiei de febră aftoasă din 2001 au fost aplicate restricții și circulației ecvideelor din exploatațiile care dețin animale susceptibile de îmbolnăvire sau care se află în vecinătatea unor astfel de exploatații și a fost necesară certificarea expresă, în plus față de cerințele prevăzute de Directiva 90/426/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează circulația ecvideelor și importurile de ecvidee provenind din țări terțe ⁽⁴⁾, în vederea controlării comerțului cu ecvidee din statele membre afectate de febră aftoasă.
- (30) În ceea ce privește sănătatea animală, condițiile care reglementează introducerea pe piață, comerțul și importurile în Comunitate de produse de origine animală destinate consumului uman sunt stabilite în următoarele directive:
- Directiva 64/433/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu carne proaspătă ⁽⁵⁾;
 - Directiva 77/99/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu produse din carne ⁽⁶⁾;
 - Directiva 80/215/CEE a Consiliului din 22 ianuarie 1980 privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu produse din carne ⁽⁷⁾;
 - Directiva 91/495/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1990 privind problemele de sănătate animală și publică care afectează producția și introducerea pe piață a cărnii de iepure și a cărnii de vânat de crescătorie ⁽⁸⁾;
 - Directiva 94/65/CE a Consiliului din 14 decembrie 1994 de stabilire a cerințelor pentru producția și introducerea pe piață a cărnii tocate și a preparatelor din carne ⁽⁹⁾;
 - Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a standardelor de sănătate animală care reglementează producția, prelucrarea, distribuirea și introducerea pe piață a produselor de origine animală pentru consum uman ⁽¹⁰⁾.
- (31) Directivele menționate anterior urmează să fie înlocuite. Pentru facilitarea trimeritelor, tratamentul care trebuie aplicat cărnii și produselor din carne derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă pentru a asigura distrugerea virusului febrei aftoase este descris în anexele VII-IX la prezenta directivă care se bazează pe dispozițiile din directivele menționate anterior și sunt conforme cu recomandările OIE.

⁽¹⁾ JO L 194, 22.7.1988, p. 10. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1989, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 94/113/CE a Comisiei (JO L 53, 24.2.1994, p. 23).

⁽³⁾ JO L 268, 14.9.1992, p. 54. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1282/2002 al Comisiei (JO L 187, 16.7.2002, p. 13).

⁽⁴⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 42. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2002/160/CE a Comisiei (JO L 53, 23.2.2002, p. 37).

⁽⁵⁾ JO L 121, 29.7.1964, p. 2012/64. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 95/23/CE (JO L 243, 11.10.1995, p. 7).

⁽⁶⁾ JO L 26, 31.1.1977, p. 85. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 97/76/CE (JO L 10, 16.1.1998, p. 25).

⁽⁷⁾ JO L 47, 21.2.1980, p. 4. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

⁽⁸⁾ JO L 268, 24.9.1991, p. 41. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/65/CE (JO L 368, 31.12.1994, p. 10).

⁽⁹⁾ JO L 368, 31.12.1994, p. 10.

⁽¹⁰⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

- (32) Regulile de sănătate animală care reglementează producția, prelucrarea, distribuirea și introducerea pe piață a produselor de origine animală destinate consumului uman sunt stabilite în Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 ⁽¹⁾.
- (33) Directiva 92/46/CEE a Consiliului din 16 iunie 1992 de stabilire a normelor sanitare pentru producția și introducerea pe piață a laptelui crud, a laptelui tratat termic și a produselor lactate ⁽²⁾ stabilește dispozițiile aplicabile tratamentului laptelui provenit de la animale deținute în interiorul zonelor de supraveghere stabilite în conformitate cu măsurile comunitare de combatere a febrei aftoase. Dispozițiile directivei menționate sunt insuficiente, deoarece nu se referă la tratarea laptelui care provine din zone de protecție sau de la animale vaccinate. În plus, cerințele directivei privind tratamentul laptelui destinat consumului uman depășesc cerințele codului OIE privind distrugerea virusului febrei aftoase din acest lapte, generând dificultăți logistice legate de eliminarea unor cantități importante de lapte refuzate de fabricile de produse lactate. Este necesară introducerea în directivă a unor dispoziții mai detaliate privind colectarea și transportul laptelui provenit de la animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din zonele care fac obiectul unor măsuri de combatere a febrei aftoase. Cerințele privind tratamentul laptelui și al produselor lactate prevăzute de anexa IX la prezenta directivă sunt conforme cu recomandările OIE privind distrugerea virusului febrei aftoase susceptibil de a se afla în lapte și în produsele lactate. Directiva 92/46/CE trebuie modificată în consecință.
- (34) În ceea ce privește produsele de origine animală, trebuie să se țină seama de Directiva 92/118/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a condițiilor de sănătate publică și animală care reglementează comerțul și importurile în Comunitate de produse care nu intră sub incidența condițiilor menționate, stabilite de normele comunitare speciale prevăzute de normele comunitare specifice menționate în capitolul I din Anexa A la Directiva 89/662/CEE și, în ceea ce privește agenții patogeni, în Directiva 90/425/CEE ⁽³⁾. Anumite dispoziții din Directiva 92/118/CEE a Consiliului au fost integrate în Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
- (35) Aplicarea principiului regionalizării trebuie să permită punerea în aplicare a unor măsuri riguroase de combatere, printre care și vaccinarea de urgență, într-o zonă clar definită a Comunității, fără a pune însă în pericol interesele generale ale Comunității. Produsele lactate și produsele din carne derivate de la animale vaccinate pot fi comercializate în conformitate cu legislația comunitară relevantă și în special cu prezenta directivă.
- (36) Directiva 64/432/CEE definește regiunile. Decizia 2000/807/CE a Comisiei din 11 decembrie 2000 privind adoptarea formei codificate și a codurilor pentru notificarea bolilor animale conform Directivei 82/894/CEE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor 84/90/CEE și 90/442/CEE ⁽⁴⁾ definește regiunile administrative ale statelor membre în vederea măsurilor de combatere a bolilor și a procedurilor de notificare a bolilor.
- (37) Pentru a putea face față situațiilor de urgență, Comunitatea a constituit rezerve de antigeni inactivați ai virusului febrei aftoase, depozitați în locații desemnate, și a creat banca de antigeni și vaccinuri, în conformitate cu Decizia 91/666/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1991 privind constituirea rezervelor comunitare de vaccinuri împotriva febrei aftoase ⁽⁵⁾. Trebuie puse în aplicare proceduri eficiente și transparente care să garanteze accesul rapid la antigeni. În plus, unele state membre au constituit și alimentează bănci naționale de vaccinuri și de antigeni.
- (38) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz veterinar ⁽⁶⁾ prevede că toate medicamentele, cu rare excepții, trebuie să facă obiectul unei autorizații de comercializare pentru a putea fi comercializate în Comunitate. Directiva menționată anterior stabilește, printre altele, criteriile care reglementează acordarea autorizațiilor de comercializare a medicamentelor de uz veterinar, printre care și produsele medicinale veterinare imunologice. În conformitate cu această directivă statele membre pot permite, în anumite condiții, utilizarea produselor medicinale veterinare imunologice fără autorizație de comercializare în eventualele boli epidemice grave. Febra aftoasă poate constitui o boală epidemică gravă. Având în vedere că antigenul necesar pentru asigurarea unei protecții eficiente a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă în caz de urgență se modifică foarte repede, vaccinurile împotriva febrei aftoase beneficiază de derogarea prevăzută în directivă.
- (39) Este necesar ca laboratorul comunitar de referință să ofere consiliere Comisiei și statelor membre cu privire la necesitatea de a dispune de vaccinuri și de antigeni, în special dacă sunt detectate sușe ale virusului împotriva cărora vaccinurile produse pe baza antigenilor depozitați în banca comunitară de antigeni și vaccinuri nu asigură o protecție suficientă.

⁽¹⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.

⁽²⁾ JO L 268, 14.9.1992, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/71/CE (JO L 368, 31.12.1994, p. 33).

⁽³⁾ JO L 62, 15.3.1993, p. 49. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2003/42/CE a Comisiei (JO L 13, 18.1.2003, p. 24).

⁽⁴⁾ JO L 326, 22.12.2000, p. 80. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2002/807/CE (JO L 279, 17.10.2002, p. 50).

⁽⁵⁾ JO L 368, 21.12.1991, p. 21. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2001/181/CE (JO L 66, 8.3.2001, p. 39).

⁽⁶⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

- (40) Ca măsură de precauție, ținând seama de riscul de diseminare voluntară a virusului febrei aftoase, este necesar să se aplice proceduri specifice pentru aprovizionarea cu antigeni destinați băncii comunitare de antigeni și vaccinuri precum și publicarea unor informații privind măsurile de combatere a bolii.
- (41) Prezența unui șeptel susceptibil de febră aftoasă total neimunizat în statele membre necesită vigilență și o pregătire permanentă pentru a face față bolii. Epizootia de febră aftoasă din 2001 a demonstrat încă o dată că trebuie să existe planuri detaliate de intervenție. Toate statele membre dispun în prezent de planuri de intervenție aprobate prin Decizia 93/455/CEE a Comisiei din 23 iulie 1993 de aprobare a anumitor planuri de intervenție pentru controlul febrei aftoase ⁽¹⁾. Aceste planuri de intervenție trebuie revizuite în mod regulat ținând seama, printre altele, de rezultatele exercițiilor de alertă în timp real desfășurate în statele membre, precum și de experiența acumulată cu ocazia epizootiei din 2001 și în vederea introducerii unor măsuri de protecție a mediului. Statele membre trebuie încurajate să organizeze și să efectueze aceste exerciții în strânsă cooperare, în cadrul unor programe transfrontaliere. Comisia trebuie încurajată ca, în colaborare cu statele membre, să prevadă instituirea unei componente de asistență tehnică, care să poată fi pusă la dispoziția statelor membre afectate de o epizootie.
- (42) Pentru a proteja șeptelul comunitar și pe baza unei evaluări a riscurilor, este necesar să se prevadă un ajutor pentru țările terțe limitrofe infectate sau amenințate de febră aftoasă, în ceea ce privește furnizarea urgentă de antigeni sau de vaccinuri. Cu toate acestea, dispozițiile menționate anterior nu aduc atingere acordurilor încheiate între țara terță în cauză și Comunitate cu privire la accesul la banca comunitară de antigeni și vaccinuri.
- (43) Decizia 90/424/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind anumite cheltuieli din sectorul veterinar ⁽²⁾ se aplică în cazul apariției febrei aftoase; aceasta prevede acordarea unui ajutor financiar laboratoarelor de referință și băncilor de antigeni și vaccinuri. Orice compensație comunitară plătită statelor membre ca despăgubire pentru cheltuielile consacrate măsurilor de combatere în cazul apariției unor focare de febră aftoasă trebuie să facă obiectul unei examinări, în ceea ce privește cel puțin respectarea cerințelor minime stabilite de prezenta directivă.
- (44) Pentru a asigura o cooperare strânsă între statele membre și Comisie pentru combaterea febrei aftoase și având în vedere natura bolii, Comisia trebuie să fie abilitată să modifice și să adapteze anumite aspecte tehnice ale măsurilor de control. Este necesar ca orice modificare sau adaptare decisă în acest mod de Comisie să se bazeze, după caz, pe rezultatele unei misiuni de inspecție veterinară desfășurată în conformitate cu Decizia 98/139/CE a Comisiei din 4 februarie 1998 de stabilire a unor norme privind controalele veterinare la fața locului efectuate în statele membre de către experții Comisiei ⁽³⁾.
- (45) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și să asigure aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și să aibă efect de descurajare.
- (46) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și adecvat ca, pentru realizarea obiectivului de bază de menținere și, în eventualitatea unui focar, de revenire rapidă la statutul de necontaminare cu boala/infecția febrei aftoase a tuturor statelor membre, să se instituie norme privind măsurile de creștere a gradului de pregătire în caz de boală și de eradicare a focarelor în cel mai scurt timp, dacă este necesar prin vaccinarea de urgență, și de limitare a impactului nociv asupra producției de animale și comerțului cu animale și produse de origine animală. Prezenta directivă se limitează la ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din tratat.
- (47) Ar trebui adoptate măsurile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor pentru exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽⁴⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește:
- (a) măsurile minime de combatere care trebuie aplicate în cazul apariției unui focar de febră aftoasă, indiferent de tipul virusului în cauză;

⁽¹⁾ JO L 213, 24.8.1993, p. 20. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2001/96/CE (JO L 35, 6.2.2001, p. 52).

⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 19. Decizie, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2001/572/CE (JO L 203, 28.7.2001, p. 16).

⁽³⁾ JO L 38, 12.2.1998, p. 10.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(b) anumite măsuri preventive al căror scop este sensibilizarea și mai buna pregătire a autorităților competente și a comunității agricole în vederea febrei aftoase.

(2) Statele membre pot lua măsuri mai stricte în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive prin următoarele se înțelege:

(a) „animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă”, orice animal domestic sau sălbatic din ordinul *Artiodactyla*, care cuprinde subordinele *Ruminantia*, *Suina*, și *Tylopoda*.

Pentru anumite măsuri specifice adoptate în conformitate cu articolul 1 alineatul (2), articolul 15 și articolul 85 alineatul (2), și alte animale aparținând, de exemplu, ordinului *Rodentia* sau *Proboscidae*, pot fi considerate predispușe la febra aftoasă, conform dovezilor științifice,

(b) „exploatație”, orice unitate, agricolă sau de alt tip, inclusiv circurile, situată pe teritoriul unui stat membru, în care sunt crescute sau deținute permanent sau temporar animale din speciile predispușe la febra aftoasă.

Cu toate acestea, în sensul articolului 10 alineatul (1), această definiție nu include părțile din aceste unități utilizate de oameni pentru locuit, cu excepția cazului în care sunt utilizate pentru deținerea permanentă sau temporară a unor animale din speciile predispușe la febra aftoasă, inclusiv a celor menționate la articolul 85 alineatul (2), abatoarele, mijloacele de transport, punctele de control la frontieră precum și zonele îngrădite în care sunt deținute și pot fi vâdate animale din speciile predispușe la febra aftoasă, dacă zonele respective sunt de dimensiuni pentru care nu se aplică măsurile prevăzute la articolul 10;

(c) „turmă”, un animal sau un grup de animale deținute într-o exploatație și care constituie o entitate epidemiologică. Dacă exploatația cuprinde mai multe turme, fiecare dintre acestea constituie o unitate distinctă și are același statut sanitar;

(d) „proprietar”, orice persoană, fizică sau juridică, care este proprietara unui animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă sau care are sarcina de a se ocupa de întreținerea acestuia, indiferent dacă face acest lucru cu titlu oneros sau nu;

(e) „autoritate competentă”, autoritatea unui stat membru competentă pentru a efectua controalele veterinare sau zootehnice, sau orice autoritate căreia i-a delegat această competență;

(f) „medic veterinar oficial”, medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă a statului membru;

(g) „autorizație”, autorizația în scris de la autoritățile competente, ale cărei copii trebuie să fie disponibile pentru inspecțiile ulterioare după cum este necesar, în conformitate cu legislația relevantă a statului membru în cauză;

(h) „perioadă de incubatie” timpul de la momentul infectării până la apariția semnelor clinice ale febrei aftoase, respectiv, în sensul prezentei directive, paisprezece zile pentru bovine și porcine și douăzeci și una de zile pentru ovine, caprine și orice alt animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă;

(i) „animal suspect de a fi infectat”, orice animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă care prezintă simptome clinice, leziuni *post mortem* sau reacții la testele de laborator indicând suspiciuni reale privind prezența febrei aftoase;

(j) „animal suspect de a fi contaminat”, orice animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă care este posibil să fi fost expus direct sau indirect, conform informațiilor epidemiologice colectate, virusului febrei aftoase;

(k) „caz de febră aftoasă” sau „animal infectat cu febră aftoasă”, orice animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă sau carcasa acestuia, la care s-a constatat oficial febra aftoasă, ținând seama de definițiile din anexa I:

— fie pe baza simptomelor clinice sau a leziunilor *post mortem* constatate oficial, fie

— ca urmare a unui test de laborator efectuat în conformitate cu anexa XIII;

(l) „focar de febră aftoasă”, o exploatație care deține animale din speciile predispușe la febra aftoasă care îndeplinește unul sau mai multe criterii enunțate în anexa I;

(m) „focar primar”, focar în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 82/894/CEE;

(n) „sacrificare”, sacrificarea animalelor în sensul articolului 2 alineatul (6) din Directiva 93/119/CEE;

(o) „sacrificare de urgență”, sacrificarea, în caz de urgență, în sensul articolului 2 alineatul (7) din Directiva 93/119/CEE, a animalelor care, conform datelor epidemiologice, a diagnosticilor clinice sau a rezultatelor testelor de laborator, nu sunt considerate infectate sau contaminate cu virusul febrei aftoase, inclusiv sacrificarea din motive de bunăstare a animalelor;

(p) „prelucrare”, unul dintre tratamentele prevăzute pentru materialele cu risc ridicat în Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 și în orice dispoziție de aplicare a regulamentului menționat anterior, care se aplică pentru evitarea riscului de propagare a virusului febrei aftoase;

(q) „regionalizare”, delimitarea unei zone reglementate în care sunt impuse restricții circulației sau comerțului cu anumite animale sau produse de origine animală, în conformitate cu articolul 45, pentru a împiedica pătrunderea virusului febrei aftoase în zona indemnă în care nu se aplică nici o restricție în sensul prezentei directive;

(r) „regiune”, o zonă care corespunde definiției din articolul 2 alineatul (2) litera (p) din Directiva 64/432/CEE;

(s) „subregiune”, o zonă menționată în anexa la Decizia 2000/807/CE;

(t) „bancă comunitară de antigeni și vaccinuri”, locații adecvate desemnate în conformitate cu prezenta directivă pentru depozitarea rezervelor comunitare de antigeni ai virusului febrei aftoase inactivați concentrați în vederea producerii de vaccinuri împotriva febrei aftoase și de produse medicinale veterinare imunologice (vaccinuri) reconstituite pe baza acestor antigeni și autorizate în conformitate cu Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar privind produsele medicinale veterinare ⁽¹⁾;

(u) „vaccinare de urgență”, vaccinarea prevăzută la articolul 50 alineatul (1);

(v) „vaccinare preventivă”, vaccinarea de urgență practică în exploatarea situată într-o zonă desemnată pentru a proteja animalele din speciile predispuse la febra aftoasă aflate în zona respectivă împotriva propagării aeriene a virusului febrei aftoase sau a propagării prin materiale contaminate, în vederea menținerii animalelor în viață după vaccinare;

(w) „vaccinare represivă”, vaccinarea de urgență practică exclusiv în cadrul unei politici de eliminare prin sacrificarea sistematică într-o exploatare sau într-o regiune care este cunoscută ca fiind infectată cu virusul febrei aftoase, dacă este imperativ necesară reducerea urgentă a cantității de virus în circulație și a riscului de propagare a virusului dincolo de limitele exploatarei sau ale regiunii, cu intenția de a elimina animalele respective după vaccinare;

(x) „animal sălbatic”, un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă care trăiește în afara exploatarea în sensul articolului 2 litera (b) sau a locațiilor menționate în articolele 15 și 16;

(y) „caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice”, orice caz de febră aftoasă detectat la un animal sălbatic într-o zonă în care nu a fost instituită nici o măsură în conformitate cu articolul 85 alineatele (3) sau (4).

CAPITOLUL II

COMBATEREA FEBREI AFTOASE

SECȚIUNEA 1

NOTIFICARE

Articolul 3

Notificarea febrei aftoase

(1) Statele membre se asigură că:

- (a) febra aftoasă este clasificată de autoritatea competentă ca boală cu notificare obligatorie;
- (b) proprietarul și orice persoană care se ocupă de animale, care însoțește animale pe parcursul unui transport sau care supraveghează animale au obligația de a notifica de îndată autoritatea competentă sau medicul veterinar oficial cu privire la prezența, confirmată sau suspectată, a febrei aftoase, și de a ține animalele infectate sau suspectate de a fi infectate, la distanță de zonele în care alte animale din speciile predispuse la febra aftoasă riscă să fie infectate sau contaminate de virusul febrei aftoase;
- (c) medicii veterinari, medicii veterinari oficiali, responsabili laboratoarelor și ai laboratoarelor veterinare, oficiale sau private, și orice persoană care intră în contact, datorită profesiei sale, cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă sau cu produse provenite de la aceste animale, au obligația de a notifica imediat autorităților competente orice informație pe care au obținut-o cu privire la prezența, confirmată sau suspectată, a febrei aftoase, înaintea oricărei intervenții oficiale în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Fără a aduce atingere legislației comunitare existente cu privire la notificarea focarelor de boli la animale, statul membru pe teritoriul căruia s-a confirmat apariția unui focar de febră aftoasă sau a unui caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice, notifică acest lucru Comisiei și celorlalte state membre și le furnizează informații și rapoarte, în conformitate cu anexa II.

SECȚIUNEA 2

MĂSURILE CARE TREBUIE PUSE ÎN APLICARE ÎN CAZ DE SUSPICIUNE DE FEBRĂ AFTOASĂ

Articolul 4

Măsurile care trebuie puse în aplicare în caz de suspiciune de febră aftoasă

- (1) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3) se aplică în cazul prezenței într-o exploatare a unuia sau a mai multor animale suspecte de a fi infectate sau contaminate.

⁽¹⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

(2) Autoritatea competentă pune imediat în aplicare, sub supravegherea sa, mijloacele oficiale de investigație destinate să confirme sau să infirme prezența febrei aftoase și, în special, se asigură că sunt prelevate eșantioanele necesare pentru realizarea examenelor de laborator necesare pentru a confirma apariția unui focar în conformitate cu definiția focarului din anexa I.

(3) Imediat după notificarea suspiciunii de infecție, autoritatea competentă plasează exploatarea menționată în alineatul (1) sub supraveghere oficială și se asigură în special:

- (a) că se efectuează un recensământ al tuturor categoriilor de animale prezente în exploatare și că se precizează, pentru fiecare categorie de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, numărul de animale deja moarte și numărul de animale infectate sau contaminate, sau suspectate în acest sens;
- (b) că recensământul prevăzut la litera (a) este actualizat pentru a lua în considerare animalele din speciile predispuse la febra aftoasă care s-au născut sau au murit în perioada în care s-a presupus existența bolii și că aceste informații sunt furnizate de proprietar la cererea autorității competente și controlate de aceasta la fiecare vizită;
- (c) că toate stocurile de lapte, produse lactate, carne, produse din carne, carcase, piei brute și prelucrate, lână, material seminal, embrioni, ovule, gunoi semilichid, gunoi de grajd, furaje și așternuturi de paie din exploatare sunt înregistrate în evidențe și că evidențele respective sunt actualizate;
- (d) că nici un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă nu intră în exploatare și nici nu iese din aceasta, cu excepția cazului exploatarea constituită din unități de producție epidemiologice diferite menționate la articolul 18, și că toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatare sunt ținute în locații de adăpostire sau în alte locuri în care pot fi izolate;
- (e) că se utilizează mijloace adecvate de dezinfectare la intrările și la ieșirile din clădirile sau din locațiile în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă, precum și la intrările și la ieșirile din exploatare;
- (f) că se efectuează o investigație epidemiologică în conformitate cu articolul 13;
- (g) că, pentru facilitarea investigației epidemiologice, eșantioanele necesare sunt supuse unor teste de laborator în conformitate cu anexa III punctul 2.1.1.1.

Articolul 5

Circulația din sau către exploatarea în caz de suspiciune de febră aftoasă

(1) Statele membre se asigură că, pe lângă măsurile prevăzute la articolul 4, este interzisă circulația din sau către orice exploatare în care este suspectată prezența unui focar de febră aftoasă. Această interdicție se aplică în special:

- (a) ieșirilor de carne, carcase, produse din carne, lapte și produse lactate, material seminal, ovule și embrioni de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, sau de hrană pentru animale, ustensile, obiecte sau alte materiale, cum sunt lâna, pieile brute și prelucrate, perii, deșeurile de animale, gunoiul semilichid, așternuturile de paie sau orice altă substanță susceptibilă de a transmite febra aftoasă;
- (b) circulației animalelor din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă la virusul febrei aftoase;
- (c) intrărilor și ieșirilor de persoane;
- (d) intrărilor și ieșirilor de vehicule.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută în alineatul (1) litera (a), dacă depozitarea laptelui în exploatare generează dificultăți, autoritatea competentă poate fie să decidă distrugerea laptelui în exploatare, fie să autorizeze expedierea laptelui, sub control veterinar și în măsura în care se folosește un mijloc de transport echipat, astfel încât să se evite orice risc de propagare a virusului febrei aftoase, până la cel mai apropiat loc în care să fie distrus sau supus unui tratament care să asigure distrugerea virusului febrei aftoase.

(3) Prin derogare de la interdicțiile prevăzute la alineatul (1) literele (b), (c) și (d), autoritatea competentă poate să autorizeze circulația din sau către exploatarea în cauză sub rezerva respectării tuturor condițiilor considerate necesare pentru a evita propagarea virusului febrei aftoase.

Articolul 6

Extinderea măsurilor la alte exploatare

(1) Autoritatea competentă extinde măsurile prevăzute la articolele 4 și 5 la alte exploatare dacă localizarea acestora, configurația locațiilor lor sau contactele cu animalele din exploatare menționate la articolul 4 permit suspectarea unei contaminări.

(2) Autoritatea competentă aplică cel puțin măsurile prevăzute la articolul 4 și la articolul 5 alineatul (1) în locațiile sau în mijloacele de transport menționate la articolul 16 de îndată ce prezența unor animale din speciile predispuse la febra aftoasă generează suspiciuni privind infecția sau contaminarea cu virusul febrei aftoase.

Articolul 7

Zonă de control temporar

(1) Dacă situația epidemiologică impune acest lucru, în special în cazul unei densități mari a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, al circulației importante de animale sau de persoane care s-au aflat în contact cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă, al întârzierilor în notificarea suspiciunii sau în cazul în care informațiile privind originea și posibilele căi de introducere a virusului febrei aftoase sunt insuficiente, autoritatea competentă poate institui o zonă de control temporar.

(2) Pentru exploatațiile situate în zona de control temporar care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă se aplică cel puțin măsurile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), articolul 4 alineatul (3) literele (a), (b) și (d) și la articolul 5 alineatul (1).

(3) Măsurile aplicate în zona de control temporar pot fi complementate cu interzicerea provizorie completă a circulației animalelor într-o zonă mai extinsă sau pe întreg teritoriul unui stat membru. Cu toate acestea, interzicerea circulației animalelor din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă nu poate depăși o perioadă de șaptezeci și două de ore, cu excepția cazurilor în care acest lucru este justificat de circumstanțe extraordinare.

Articolul 8

Program de eradicare preventivă

(1) Autoritatea competentă poate, pe baza informațiilor epidemiologice sau a altor elemente doveditoare, să pună în aplicare un program de eradicare preventivă care să cuprindă sacrificarea preventivă a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în exploatație și susceptibile de a fi contaminate și, dacă este necesar, a animalelor deținute în unități de producție între care există o legătură epidemiologică sau în exploatații aflate în imediata vecinătate.

(2) În acest caz, prelevarea de eșantioane și examenul clinic al animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă se efectuează cel puțin în conformitate cu anexa III punctul 2.1.1.1.

(3) Autoritatea competentă informează Comisia înainte de punerea în aplicare a măsurilor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 9

Menținerea măsurilor

Statele membre nu anulează măsurile prevăzute la articolele 4-7 decât după ce a fost exclusă în mod oficial presupunerea că există un caz de febră aftoasă.

SECȚIUNEA 3

MĂSURI CARE TREBUIE PUSE ÎN APLICARE ÎN CAZ DE CONFIRMARE

Articolul 10

Măsuri care trebuie puse în aplicare în caz de confirmare a febrei aftoase

(1) Imediat după confirmarea unui focar de febră aftoasă, statele membre se asigură că măsurile prezentate în continuare sunt aplicate imediat în exploatația în cauză pe lângă cele prevăzute la articolele 4-6:

(a) Toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în exploatație sunt sacrificate la fața locului.

În circumstanțe excepționale, animalele din speciile predispuse la febra aftoasă pot fi sacrificate în cel mai apropiat loc destinat acestui scop, sub control oficial, acordându-se atenție evitării oricărui risc de propagare a virusului febrei aftoase în timpul transportului și al uciderii. Statul membru în cauză informează Comisia cu privire la existența unor astfel de circumstanțe excepționale și la măsurile adoptate.

(b) Înainte sau în timpul uciderii animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, medicul veterinar oficial se asigură că toate eșantioanele necesare pentru investigația epidemiologică menționată la articolul 13 sunt prelevate în conformitate cu anexa III punctul 2.1.1.1 și în număr suficient.

Autoritatea competentă poate decide că dispozițiile din articolul 4 alineatul (2) nu se aplică în cazul apariției unui focar secundar legat din punct de vedere epidemiologic de un focar primar pentru care au fost deja realizate prelevări în conformitate cu articolul menționat anterior, cu condiția să se fi prelevat un număr suficient de eșantioane adecvate necesare pentru investigația epidemiologică menționată la articolul 13.

(c) Carcasele de animale din speciile predispuse la febra aftoasă care au murit în exploatație sau care au fost sacrificate în exploatație în conformitate cu litera (a) sunt prelucrate fără întârziere, sub supraveghere oficială, astfel încât să se evite orice risc de propagare a virusului febrei aftoase. Dacă, din cauza unor circumstanțe speciale, carcasele trebuie îngropate sau arse, la locul respectiv sau în afara acestuia, operațiunile în cauză se realizează în conformitate cu instrucțiunile stabilite anterior în cadrul planurilor de intervenție menționate la articolul 72.

(d) Toate produsele și substanțele menționate la articolul 4 alineatul (3) litera (c) se izolează până în momentul în care poate fi infirmată ipoteza unei contaminări, sau se tratează în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial, astfel încât să se asigure distrugerea virusului febrei aftoase, sau sunt prelucrate.

(2) După sacrificarea și prelucrarea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și după aplicarea măsurilor prevăzute la alineatul (1) litera (d), statele membre se asigură că:

(a) clădirile utilizate pentru adăpostirea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, zonele din exteriorul acestora, vehiculele utilizate pentru transportul animalelor și toate celelalte clădiri și tot materialul susceptibil de a fi contaminate sunt curățate și dezinfectate în conformitate cu articolul 11;

(b) dacă există motive temeinice de suspiciune că sectoarele utilizate pentru locuire sau spațiile de birouri din exploatație ar fi putut fi contaminate cu virusul febrei aftoase, aceste zone sunt de asemenea dezinfectate prin mijloace adecvate;

(c) repopularea exploatației se realizează în conformitate cu anexa V.

Articolul 11

Curățare și dezinfectare

(1) Statele membre se asigură că operațiunile de curățare și dezinfectare, care constituie o parte integrantă a măsurilor prevăzute de prezenta directivă, fac obiectul unei documentații adecvate și se realizează sub control oficial, în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial, folosindu-se dezinfectanți și concentrații de astfel de dezinfectanți autorizate oficial și înregistrate în vederea introducerii pe piață de către autoritatea competentă ca produse biocide destinate igienei veterinare în conformitate cu Directiva 98/8/CE, astfel încât să se asigure distrugerea virusului febrei aftoase.

(2) Statele membre se asigură că operațiunile de curățare și dezinfectare, care comportă combaterea adecvată a organismelor nocive, se efectuează astfel încât să se limiteze, în măsura posibilului, orice efect nociv asupra mediului.

(3) Statele membre întreprind tot ceea ce este necesar pentru ca dezinfectanții utilizați să asigure, pe lângă o dezinfectare eficientă, și cel mai redus grad de nocivitate posibil pentru mediu și pentru sănătatea publică, în conformitate cu cea mai bună tehnologie disponibilă.

(4) Statele membre se asigură că operațiunile de curățare și de dezinfectare se efectuează în conformitate cu anexa IV.

beneficiat de formare specială, pe baza unor chestionare elaborate în cadrul planurilor de intervenție prevăzute la articolul 72 pentru a garanta caracterul standardizat, rapid și focalizat al acestor anchete. Anchetele vizează cel puțin:

- (a) durata perioadei pe parcursul căreia este posibil ca febra aftoasă să fi fost prezentă în exploatație înainte de a fi suspectată sau notificată;
- (b) originea posibilă a virusului febrei aftoase prezent în exploatație și identificarea celorlalte exploatații care dețin animale suspectate de a fi fost infectate sau contaminate din aceeași sursă de origine;
- (c) posibila amploare a infecției sau a contaminării animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, altele decât bovine sau porcine;
- (d) circulația animalelor, a persoanelor, a vehiculelor și a substanțelor menționate la articolul 4 alineatul (3) litera (c) susceptibile să fi permis circulația virusului febrei aftoase din sau spre exploatațiile în cauză.

(2) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la epidemiologie și la propagarea virusului febrei aftoase și le țin la curent în mod regulat cu evoluția situației.

Articolul 12

Trasabilitatea și tratamentul produselor și al substanțelor derivate de la animalele afectate de febra aftoasă sau care s-au aflat în contact cu astfel de animale

Statele membre se asigură că produsele și substanțele prevăzute la articolul 4 alineatul (3) litera (c) provenite de la animale dintr-o specie predispusă la febra aftoasă colectate într-o exploatație în care a fost confirmat un focar de febră aftoasă, precum și materialul seminal, ovulele și embrionii prelevați de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă prezente în exploatația în cauză pe parcursul perioadei cuprinse între introducerea probabilă a bolii în exploatație și aplicarea măsurilor oficiale, sunt identificate și prelucrate sau, în cazul altor produse decât materialul seminal, ovulele și embrionii, sunt supuse, sub control oficial, unui tratament de natură să asigure distrugerea virusului febrei aftoase și să evite orice risc de propagare a acestuia.

Articolul 13

Investigația epidemiologică

(1) Statele membre se asigură că anchetele epidemiologice privind focarele de febră aftoasă sunt efectuate de veterinari care au

Articolul 14

Măsuri suplimentare care trebuie puse în aplicare în caz de confirmare a febrei aftoase

(1) Autoritatea competentă poate ordona ca, pe lângă animalele din speciile predispuse la febra aftoasă, și animalele din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă dintr-o exploatație în care a fost confirmat un focar de febră aftoasă să fie sacrificate și prelucrate astfel încât să se evite orice risc de propagare a virusului febrei aftoase.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică animalelor din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă care pot fi izolate, curățate și dezinfectate eficient, în măsura în care acestea sunt identificate individual, în cazul ecvideelor în conformitate cu legislația comunitară, astfel încât să li se poată controla circulația.

(2) Autoritatea competentă poate să aplice măsurile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (a) în unitățile de producție epidemiologice sau în exploatațiile din imediata vecinătate a acestora dacă informațiile epidemiologice sau alte elemente doveditoare justifică suspectarea unei eventuale contaminări. Aplicarea acestor dispoziții este notificată Comisiei, dacă este posibil în prealabil. În acest caz, măsurile privind prelevarea de eșantioane și examenele clinice ale animalelor se realizează cel puțin în conformitate cu anexa III punctul 2.1.1.1.

(3) Imediat după confirmarea primului focar de febră aftoasă, autoritatea competentă adoptă toate dispozițiile utile în vederea unei operațiuni de vaccinare de urgență pe un teritoriu cu o suprafață cel puțin echivalentă cu zona de supraveghere stabilită în conformitate cu articolul 21.

(4) Autoritatea competentă poate aplica măsurile prevăzute la articolele 7 și 8.

SECȚIUNEA 4

MĂSURI CARE TREBUIE PUSE ÎN APLICARE ÎN CAZURI SPECIALE

Articolul 15

Măsuri care trebuie puse în aplicare în caz de febră aftoasă în jurul sau în interiorul anumitor locații în care sunt deținute permanent sau temporar animale din speciile predispuse la febra aftoasă

(1) Dacă un focar de febră aftoasă amenință să infecteze animale din speciile predispuse la febra aftoasă aflate într-un laborator, într-o grădină zoologică, parc natural sau zonă îngrădită, sau în organisme, institute sau centre autorizate în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din Directiva 92/65/CEE, și dacă animalele sunt deținute în scopuri științifice sau în vederea conservării speciilor sau a resurselor genetice ale animalelor de crescătorie, statul membru în cauză se asigură că sunt luate toate măsurile adecvate de biosecuritate pentru protejarea animalelor împotriva infecției. Poate fi vorba, în special, de restrângerea accesului în unitățile publice sau de supunerea acestui acces unor condiții speciale.

(2) Dacă se confirmă prezența unui focar de febră aftoasă în unul dintre locațiile menționate în alineatul (1), statul membru în cauză poate decide aplicarea unei derogări de la dispozițiile din articolul 10 alineatul (1) litera (a), în măsura în care nu se aduce astfel atingere intereselor fundamentale ale Comunității și în special situației sănătății animalelor din celelalte state membre, și dacă sunt puse în aplicare toate măsurile necesare pentru a împiedica propagarea virusului febrei aftoase.

(3) Decizia menționată în alineatul (2) este notificată imediat Comisiei. În cazul resurselor genetice de animale de crescătorie, notificarea conține o trimitere la lista locațiilor stabilită în conformitate cu articolul 77 alineatul (2) litera (f), pe baza căreia autoritatea competentă a realizat în prealabil inventarierea locațiilor menționate ca centre de creștere a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, indispensabile pentru supraviețuirea unei rase.

Articolul 16

Măsuri care trebuie puse în aplicare în abatoare, la posturile de control la frontieră și în mijloacele de transport

(1) Dacă se confirmă un caz de febră aftoasă într-un abator, un post de control la frontieră instituit în conformitate cu Directiva 91/496/CEE sau într-un mijloc de transport, autoritatea competentă se asigură că următoarele măsuri sunt puse în aplicare în locațiile sau în mijloacele de transport afectate:

- (a) toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă care se află în locațiile sau în mijloacele de transport în cauză sunt sacrificate în cel mai scurt termen;
- (b) carcasele animalelor menționate la litera (a) sunt prelucrate sub control oficial, astfel încât să se evite orice risc de propagare a virusului febrei aftoase;
- (c) celelalte deșeuri de origine animală, inclusiv organele comestibile, de la animale infectate și contaminate sau suspectate de a fi contaminate sau infectate, sunt prelucrate sub control oficial, astfel încât să se evite orice risc de propagare a virusului febrei aftoase;
- (d) excrementele, gunoiul de grajd și gunoiul semilichid se supun unei dezinfectări și nu se îndepărtează în vederea tratării decât dacă se respectă dispozițiile din capitolul III partea A secțiunea II punctul 5 din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002;
- (e) curățarea și dezinfectarea clădirilor și a materialelor, inclusiv a vehiculelor și a mijloacelor de transport, se realizează sub controlul medicului veterinar oficial, în conformitate cu articolul 11 și cu instrucțiunile emise de autoritatea competentă;
- (f) se efectuează o investigație epidemiologică în conformitate cu articolul 13.

(2) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la articolul 19 sunt puse în aplicare în exploatațile de contact.

(3) Statele membre se asigură că nici un animal nu este reintrodus în vederea sacrificării, a inspecției sau a transportului în locațiile sau în mijloacele de transport menționate la alineatul (1) înainte de expirarea unei perioade de cel puțin douăzeci și patru de ore de la încheierea operațiunilor de curățare și de dezinfectare prevăzute la alineatul (1) litera (e).

(4) Dacă situația epidemiologică impune acest lucru, în special dacă există suspiciuni privind contaminarea unor animale din speciile predispuse la febra aftoasă în exploatațile din apropierea locațiilor sau a mijloacelor de transport menționate la alineatul (1), statele membre se asigură, prin derogare de la articolul 2 litera (b) a doua teză, că se realizează notificarea febrei aftoase în ceea ce privește locațiile sau mijloacele de transport menționate în alineatul (1) și că sunt aplicate măsurile prevăzute la articolele 10 și 21.

Articolul 17

Examinarea măsurilor

Comisia examinează situația în ceea ce privește cazurile speciale prevăzute la articolul 15 în cadrul Comitetului permanent pentru lanțuri alimentare și sănătate animală cât mai repede posibil. Măsurile necesare pentru prevenirea propagării virusului febrei aftoase, în special în ceea ce privește regionalizarea în sensul articolului 45 și vaccinarea de urgență în sensul articolului 52, se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

SECȚIUNEA 5

EXPLOATAȚII CARE CUPRIND MAI MULTE UNITĂȚI DE PRODUCȚIE EPIDEMIOLOGICE ȘI EXPLOATAȚII DE CONTACT

Articolul 18

Exploatații care cuprind mai multe unități de producție epidemiologice

(1) În cazul exploatațiilor care cuprind două sau mai multe unități de producție distincte, autoritatea competentă poate, cu titlu excepțional și după o evaluare minuțioasă a riscurilor, să facă derogare de la articolul 10 alineatul (1) litera (a) în ceea ce privește unitățile de producție ale unei exploatații infectate care nu sunt afectate de febra aftoasă.

(2) Derogarea prevăzută la alineatul (1) nu se acordă decât dacă medicul veterinar oficial a confirmat, cu ocazia investigației oficiale prevăzute la articolul 4 alineatul (2) că înainte de data identificării focarului de febră aftoasă din exploatație, condițiile prezentate în continuare, destinate să împiedice propagarea virusului febrei aftoase între unitățile de producție menționate la alineatul (1), au fost îndeplinite pe parcursul unei perioade a cărei durată este cel puțin egală cu dublul perioadei de incubație:

- (a) structura, inclusiv administrarea, și dimensiunea locațiilor permit izolarea completă în ceea ce privește adăpostirea și întreținerea diferitelor turme de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, inclusiv izolarea atmosferică;
- (b) operațiunile privind diferitele unități de producție, și în special gestionarea grajdurilor și a pășunilor, alimentația animalelor, îndepărtarea gunoierului de grajd sau a excrementelor provenite de la creșterea animalelor, sunt complet separate și se realizează de către persoane diferite;
- (c) mașinile, animalele din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă cu care se lucrează, echipamentul, instalațiile, instrumentele și dispozitivele de dezinfectare utilizate în aceste unități sunt complet separate.

(3) În ceea ce privește laptele, se poate acorda o derogare de la articolul 10 alineatul (1) litera (d) exploatațiilor producătoare de lapte în măsura în care:

- (a) aceste exploatații îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) și
- (b) operațiunile de mulgere din fiecare unitate se efectuează separat și
- (c) laptele este supus cel puțin unuia dintre tratamentele descrise în partea A sau în partea B din anexa IX, în funcție de utilizarea căreia îi este destinat.

(4) Dacă se acordă o derogare în conformitate cu alineatul (1), statele membre stabilesc anticipat modalitățile de aplicare a acesteia. Statele membre informează Comisia și furnizează precizări cu privire la măsurile adoptate.

Articolul 19

Exploatații de contact

(1) Sunt considerate exploatații de contact exploatațiile în care medicul veterinar oficial constată sau estimează, pe baza informațiilor confirmate, că este posibil să fi fost introdus virusul febrei aftoase ca urmare a circulației persoanelor, a animalelor, a produselor de origine animală, a vehiculelor sau prin orice alt mijloc, fie din alte exploatații în exploatația menționată la articolul 4 alineatul (1) sau la articolul 10 alineatul (1), fie din exploatația menționată la articolul 4 alineatul (1) în alte exploatații.

(2) Exploatațiile de contact fac obiectul măsurilor prevăzute la articolul 4 alineatul (3) și la articolul 5, aceste măsuri fiind eliminate numai după înfirmarea oficială a prezenței suspectate a virusului febrei aftoase în aceste exploatații de contact, în conformitate cu definiția din anexa I și cu cerințele privind anchetele prevăzute la anexa III punctul 2.1.1.1.

(3) Autoritatea competentă interzice ieșirea tuturor animalelor din exploatațiile de contact pe parcursul unei perioade corespunzătoare perioadei de incubație prevăzute pentru speciile în cauză la articolul 2 litera (h). Cu toate acestea autoritatea competentă poate, prin derogare de la articolul 4 alineatul (3) litera (d), să autorizeze transportul direct al animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, sub control oficial, până la cel mai apropiat abator desemnat în vederea sacrificării de urgență.

Înainte de acordarea unei astfel de derogări, medicul veterinar oficial efectuează cel puțin examenele clinice prevăzute la anexa III punctul 1.

(4) Dacă autoritatea competentă consideră că situația epidemiologică permite acest lucru, ea poate limita definiția exploatației de contact în sensul alineatului (1) la o unitate de producție epidemiologică a exploatației și la animalele care fac parte din aceasta, în măsura în care această unitate de producție epidemiologică îndeplinește cerințele din articolul 18.

(5) Dacă nu se poate exclude existența unei legături epidemiologice între apariția febrei aftoase și locațiile sau mijloacele de transport menționate la articolele 15 și 16, statele membre se asigură că măsurile prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) și la articolul 5 se aplică acestor locații sau mijloace de transport. Autoritatea competentă poate decide să aplice măsurile prevăzute la articolul 8.

Articolul 20

Coordonarea măsurilor

Comisia poate examina situația în ceea ce privește exploatațiile menționate la articolele 18 și 19, în cadrul Comitetului permanent pentru lanțuri alimentare și sănătate animală, în vederea adoptării, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), a măsurilor necesare pentru a asigura coordonarea măsurilor puse în aplicare de către statele membre în temeiul articolelor 18 și 19.

SECȚIUNEA 6

ZONE DE PROTECȚIE ȘI DE SUPRAVEGHERE

Articolul 21

Instituirea zonelor de protecție și de supraveghere

(1) Fără să aducă atingere măsurilor prevăzute la articolul 7, statele membre se asigură că cel puțin măsurile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol sunt adoptate imediat după confirmarea prezenței febrei aftoase.

(2) Autoritatea competentă delimitează, în jurul focarului de febră aftoasă menționat la alineatul (1), o zonă de protecție cu o rază de minimum 3 kilometri (km) și o zonă de supraveghere cu o rază de minimum 10 km. Delimitarea geografică a acestor zone se realizează cu luarea în considerare a frontierelor administrative, a obstacolelor naturale, a mijloacele de control și a progresului tehnologic care permit să se prevadă modul probabil de propagare a virusului febrei aftoase pe cale aeriană sau pe altă cale, și se revizuieste, după caz, cu luarea în considerare a acestor elemente.

(3) Autoritatea competentă se asigură că zonele de protecție și de supraveghere sunt semnalate cu ajutorul unor panouri de dimensiuni suficiente, amplasate pe drumuri la intrarea în acestea.

(4) Pentru a asigura o coordonare deplină a tuturor măsurilor necesare pentru eradicarea rapidă a febrei aftoase, sunt create centre naționale și locale de urgență, în conformitate cu articolele 74 și 76. Aceste centre sunt asistate de un grup de experți în conformitate cu articolul 78 în vederea realizării investigației epidemiologice prevăzute la articolul 13.

(5) Statele membre depistează cât mai repede posibil animalele expediate din aceste zone pe parcursul unei perioade de cel puțin douăzeci și una de zile anterioară datei estimate a primei apariții a infecției într-o exploatație situată în zona de protecție și informează autoritățile competente ale celorlalte state membre și Comisia cu privire la rezultatele depistării animalelor.

(6) Statele membre colaborează la depistarea cărnii proaspete, a produselor din carne, a laptelui crud și a produselor pe bază de lapte crud derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție și produse între data estimată a introducerii virusului febrei aftoase și data intrării în vigoare a măsurilor prevăzute la alineatul (2). Carnea proaspătă, produsele din carne, laptele crud și produsele din lapte crud sunt tratate în conformitate cu articolele 25, 26 și, respectiv, 27, sau conservate până la infirmarea oficială a ipotezei unei eventuale contaminări cu virusul febrei aftoase.

Articolul 22

Măsuri aplicabile exploatațiilor situate în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că în zona de protecție se aplică cât mai repede posibil cel puțin următoarele măsuri:

(a) se realizează cât mai repede posibil și se actualizează o evidență a tuturor exploatațiilor care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă și un recensământ al tuturor animalelor prezente în aceste exploatații;

(b) toate exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă sunt supuse în mod regulat unei inspecții veterinare executate astfel încât să se evite propagarea virusului febrei aftoase care ar putea fi prezent în exploatații și care să vizeze în special documentele relevante, în special evidențele prevăzute la litera (a) și măsurile aplicate pentru a împiedica introducerea sau eliberarea virusului febrei aftoase, care pot comporta o inspecție clinică așa cum este descrisă în anexa III punctul 1 sau prelevarea de eșantioane de la animalele din speciile predispuse la febra aftoasă în conformitate cu anexa III punctul 2.1.1.1;

(c) animalele din speciile predispuse la febra aftoasă nu ies din exploatația în care sunt deținute.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), animalele din speciile predispuse la febra aftoasă pot fi transportate direct și sub control oficial până la un abator situat în aceeași zonă de protecție în vederea sacrificării de urgență sau, dacă în zona în cauză nu există abatoare, până la un abator situat în afara zonei, desemnat de autoritatea competentă, cu ajutorul unor mijloace de transport curățate și dezinfectate sub control oficial după fiecare operațiune de transport.

Circulația menționată la primul paragraf nu este autorizată decât dacă autoritatea competentă are certitudinea, pe baza unui examen clinic al tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă prezente în exploatație, efectuat în conformitate cu anexa III punctul 1 de către medicul veterinar oficial, și după evaluarea circumstanțelor epidemiologice, că nu există motive pentru a suspecta prezența unor animale infectate sau contaminate în exploatație. Carnea acestor animale face obiectul dispozițiilor din articolul 25.

Articolul 23

Circulația și transportul de animale și de produse provenite de la aceste animale în zona de protecție

Statele membre se asigură că următoarele activități sunt interzise în zona de protecție:

- (a) circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și transportul acestora între exploatații;
- (b) târgurile, piețele, expozițiile și alte adunări de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, inclusiv gruparea și dispersarea acestora;
- (c) monta itinerantă la animalele din speciile predispuse la febra aftoasă;
- (d) inseminarea artificială și prelevarea de ovule și de embrioni de animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

Articolul 24

Măsuri suplimentare și derogări

(1) Autoritatea competentă poate extinde interdicțiile prevăzute la articolul 23:

- (a) la circulația animalelor din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă sau la transportul acestora între exploatații situate în interiorul sau în afara zonei de protecție;
- (b) la tranzitul tuturor speciilor de animale prin zona de protecție;
- (c) la adunările de persoane care pot da naștere unor contacte cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă, dacă există un risc de propagare a virusului febrei aftoase;
- (d) la inseminarea artificială sau la prelevarea de ovule și de embrioni de la animalele din speciile care nu sunt predispuse la febra aftoasă;
- (e) la deplasarea mijloacelor de transport destinate transportului animalelor;
- (f) la sacrificarea, în exploatație, a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, în vederea consumului privat;

- (g) la transportul mărfurilor prevăzute la articolul 33 spre exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

(2) Autoritățile competente pot autoriza:

- (a) tranzitul tuturor speciilor de animale prin zona de protecție dacă acesta se realizează exclusiv pe principalele căi rutiere sau feroviare;
- (b) transportul animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă în privința cărora medicul veterinar oficial a certificat că provin din exploatații situate în afara zonelor de protecție, dacă transportul se efectuează conform itinerarelor stabilite în vederea sacrificării de urgență în abatoarele desemnate, și dacă după livrare mijlocul de transport este curățat și dezinfectat sub control oficial în abator și dacă această decontaminare este înscrisă în foaia de parcurs a mijlocului de transport;
- (c) inseminarea artificială a animalelor într-o exploatație, efectuată de personalul exploatației cu materialul seminal prelevat de la animale din exploatația în cauză, cu material seminal depozitat în exploatație sau cu material seminal livrat de un centru de colectare a materialului seminal din afara exploatației;
- (d) circulația și transportul ecvideelor, ținând seama de condițiile prevăzute la anexa VI;
- (e) în anumite condiții, transportul mărfurilor prevăzute la articolul 33 spre exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

Articolul 25

Măsuri privind carnea proaspătă produsă în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate și a preparatelor din carne derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție.

(2) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate și a preparatelor din carne derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă produse în unitățile situate în zona de protecție.

(3) Statele membre se asigură că carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne menționate la alineatul (1) sunt prevăzute cu o marcă în conformitate cu Directiva 2002/99/CE și sunt apoi transportate în recipiente închise ermetic până la o unitate desemnată de autoritățile competente pentru a fi prelucrate în produse din carne tratate în conformitate cu dispozițiile din partea A punctul 1 din anexa VII la prezenta directivă.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne care au fost produse cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției într-o exploatație situată în zona de protecție și care, după ce au fost produse, au fost depozitate și transportate separat de carnea produsă după data menționată anterior. Aceste tipuri de carne trebuie să poată fi deosebite cu ușurință de carnea care nu poate fi expediată în afara zonei de protecție prin intermediul unui marcaj clar instituit în conformitate cu legislația comunitară.

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (2) nu se aplică pentru carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne provenind din unități situate în zona de protecție în care sunt respectate următoarele condiții:

- (a) unitatea este supusă unui control veterinar riguros;
- (b) numai carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne descrise în alineatul (4) sau carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne provenite de la animale crescute și sacrificate în afara zonei de protecție sau de la animale transportate în unitate și sacrificate în unitate în conformitate cu dispozițiile din articolul 24 alineatul (2) litera (b) sunt prelucrate în unitate;
- (c) toată carnea proaspătă, carnea tocată și toate preparatele din carne sunt prevăzute cu marca de sănătate publică menționată în capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE sau, în cazul cărnii provenite de la alte biongulate, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul III din anexa I la Directiva 91/495/CEE, sau, în cazul cărnii tocate și al preparatelor din carne, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul VI din anexa I la Directiva 94/65/CE;
- (d) pe parcursul întregului proces de producție, toată carnea proaspătă, carnea tocată și toate preparatele din carne menționate anterior sunt identificate în mod clar și sunt depozitate și transportate separat de carnea proaspătă, de carnea tocată și de preparatele din carne care nu pot fi expediate din zona de protecție în conformitate cu prezenta directivă.
- (6) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (5) în ceea ce privește carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne destinate comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul de conformitate efectuat de autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre și Comisiei o listă a unităților aprobate în vederea certificării.
- (7) Derogarea de la interdicția prevăzută la alineatul (1) poate fi supusă anumitor condiții adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), în special în ceea ce privește marca de sănătate publică pentru carnea derivată de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zonele de protecție menținute timp de peste treizeci de zile.

Articolul 26

Măsuri privind produsele din carne obținute în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a produselor din carne derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică produselor din carne care au fost supuse unuia dintre tratamentele descrise în anexa VII partea A punctul 1 sau care au fost obținute din carnea menționată la articolul 25 alineatul (4).

Articolul 27

Măsuri privind laptele și produsele lactate obținute în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a laptelui de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție sau a produselor lactate fabricate din acest lapte.

(2) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a laptelui și a produselor lactate provenite de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă, produse în unitățile situate în zona de protecție.

(3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru laptele animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție și nici pentru produsele lactate fabricate din acest lapte care au fost produse cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției într-o exploatație situată în zona de protecție și care, după ce au fost produse, au fost depozitate și transportate separat de laptele și de produsele lactate produse după data menționată anterior.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru laptele animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție și produselor lactate fabricate din acest lapte care au fost supuse, în funcție de destinație, unuia dintre tratamentele prevăzute la anexa IX partea A sau B. Tratatamentul se efectuează în condițiile stabilite în alineatul (6) sau în unitățile menționate la alineatul (5) sau, dacă nu există astfel de unități în zona de protecție, în unități situate în afara zonei de protecție, în condițiile stabilite în alineatul (8).

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (2) nu se aplică pentru laptele și produsele lactate fabricate în unități situate în zona de protecție, în condițiile stabilite în alineatul (6).

(6) Unitățile menționate la alineatele (4) și (5) îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) unitatea este supusă unui control oficial riguros și permanent;
- (b) tot laptele utilizat în unitate respectă dispozițiile din alineatele (3) și (4) sau laptele crud provine de la animale din afara zonei de protecție;
- (c) pe parcursul întregului proces de producție laptele este identificat în mod clar și este transportat și depozitat separat de laptele crud și de produsele lactate din lapte crud care nu sunt destinate expedierii în afara zonei de protecție;
- (d) transportul laptelui crud din exploatațiile situate în afara zonelor de protecție spre unități se efectuează în vehicule care au fost curățate și dezinfectate în prealabil și care nu au intrat ulterior în contact în nici un fel cu exploatațiile din zona de protecție în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

(7) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (6) în ceea ce privește laptele destinat comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul de conformitate efectuat de autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică statelor membre și Comisiei o listă a unităților aprobate în vederea certificării.

(8) Transportul laptelui crud din exploatațiile situate în zona de protecție spre unitățile situate în afara zonei de protecție și prelucrarea acestui lapte se supun următoarelor condiții:

- (a) prelucrarea laptelui crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în zona de protecție în unități situate în exteriorul zonei de protecție este autorizată de autoritățile competente;
- (b) autorizația precizează itinerarul care trebuie urmat până la unitatea desemnată și cuprinde instrucțiuni în acest sens;
- (c) transportul se efectuează în vehicule care au fost curățate și dezinfectate în prealabil, care sunt concepute și întreținute astfel încât să se evite orice scurgere de lapte pe parcursul transportului și care sunt echipate astfel încât să se evite dispersarea de aerosol pe parcursul încărcării și al descărcării laptelui;
- (d) înainte de a părăsi exploatația din care provine laptele de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, conductele de alimentare, pneurile, pasajele roților, părțile inferioare ale vehiculului și orice scurgere de lapte se curăță și se dezinfectează și, după ultima dezinfectare și înainte de a părăsi zona de protecție, vehiculul nu mai intră în contact cu exploatații din zona de protecție în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă;

(e) mijloacele de transport sunt alocate în mod strict unei anumite zone geografice sau administrative, sunt marcate în consecință și nu pot trece în altă zonă decât după ce au fost curățate și dezinfectate sub control oficial.

(9) Prelevarea și transportul eșantioanelor de lapte crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din exploatații situate în zona de protecție spre un laborator altul decât laboratorul de diagnostic veterinar autorizat pentru diagnosticarea febrei aftoase, precum și prelucrarea laptelui în acest tip de laborator sunt interzise.

Articolul 28

Măsuri privind materialul seminal, ovulele și embrionii prelevați de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă din zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a materialului seminal, a ovulelor și a embrionilor de animale derivați de la speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru materialul seminal, ovulele și embrionii congelați și depozitați cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției cu virusul febrei aftoase într-o exploatație situată în zona de protecție.

(3) Materialul seminal congelat, prelevat în conformitate cu legislația comunitară după data infecției menționate la alineatul (2) este depozitat separat și nu este reintrodus în circulație decât dacă:

- (a) toate măsurile privind apariția unor focare de febră aftoasă au fost eliminate în conformitate cu articolul 36 și
- (b) toate animalele prezente în centrul de colectare a materialului seminal au fost supuse unui examen clinic iar eșantioanele prelevate în conformitate cu anexa III punctul 2.2 au fost supuse unui examen serologic pentru a se dovedi absența unei infecții la centrul de colectare a materialului seminal, și
- (c) donatorul a fost supus, cu rezultat negativ, unui test serologic pentru detectarea prezenței anticorpilor virusului febrei aftoase efectuat pe un eșantion recoltat după cel puțin douăzeci și opt de zile de la prelevarea materialului seminal.

Articolul 29

Transportul și răspândirea excrementelor și a gunoiului de grajd a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, produse în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că transportul și răspândirea excrementelor și a gunoiului de grajd care provin din exploatațiile, din locațiile și din mijloacele de transport prevăzute la articolul 16 situate în zona de protecție și în care sunt deținute animale din speciile susceptibile sunt interzise în interiorul zonei de protecție.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alineatul (1), autoritățile competente pot autoriza eliminarea gunoiului de grajd al animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă dintr-o exploatare situată în zona de protecție și transportarea într-o instalație desemnată pentru tratarea lui în conformitate cu capitolul III secțiunea II partea A punctul 5 din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 sau pentru depozitare intermediară.

(3) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alineatul (1), autoritatea competentă poate autoriza ridicarea gunoiului de grajd al animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă de pe exploatarele situate în zona de protecție care nu intră sub incidența măsurilor prevăzute la articolul 4 sau la articolul 10, în vederea răspândirii pe câmpuri indicate în acest scop, în următoarele condiții:

- (a) tot gunoiul de grajd produs cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției pe o exploatare situată în zona de protecție și gunoiul de grajd sau excrementele se distribuie la nivelul solului, la o distanță suficientă de exploatarele care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă, fiind încorporate imediat în sol sau
- (b) în cazul gunoiului de grajd de la animale bovine sau porcine:
 - (i) prezența animalelor suspectate de a fi infectate cu virusul febrei aftoase a fost exclusă pe baza unui examen al tuturor animalelor din exploatare efectuat de un medic veterinar oficial și
 - (ii) tot gunoiul de grajd a fost produs cu cel puțin patru zile înainte de examinarea prevăzută la punctul (i), și
 - (iii) gunoiul de grajd este încorporat în sol, pe câmpurile indicate în acest scop, aflate în apropierea exploatarei de origine și situate la o distanță suficient de mare de alte exploatare care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă în interiorul zonei de protecție.

(4) Statele membre se asigură că orice autorizație pentru ridicarea gunoiului de grajd sau a excrementelor dintr-o exploatare care deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă face obiectul unor măsuri stricte pentru a evita propagarea virusului febrei aftoase, în special prin asigurarea curățării și a dezinfectării vehiculelor etanșe după fiecare încărcare și înainte de părăsirea exploatarei.

Articolul 30

Măsuri privind pieile brute și prelucrate de animale din speciile predispuse la febra aftoasă din zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a pieilor brute și prelucrate de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de protecție.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pieilor brute și prelucrate care:

- (a) au fost fabricate cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a apariției infecției în exploatare prevăzută la articolul 10 alineatul (1) și au fost depozitate separat de pieile brute și prelucrate produse după data respectivă sau
- (b) îndeplinesc cerințele prevăzute la anexa VII partea A punctul 2.

Articolul 31

Măsuri privind lâna de oaie, părul de rumegătoare și perii de porc produse în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a lânii de oaie, a părului de rumegătoare și a perilor de porc provenind din zona de protecție.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică lânii, părului și perilor neprelucrate care:

- (a) au fost fabricate cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a apariției infecției în exploatare prevăzută la articolul 10 alineatul (1) și au fost depozitate separat de lâna, părul și perii produse după data respectivă sau
- (b) sunt conforme cu cerințele prevăzute la anexa VII partea A punctul 3.

Articolul 32

Măsuri privind alte produse de origine animală fabricate în zona de protecție

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a produselor de origine animală obținute din animale din speciile predispuse la febra aftoasă care nu sunt menționate în articolele 25-31.

(2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică produselor prevăzute la alineatul (1) care:

- (a) au fost produse cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată la care a survenit infecția în exploatare prevăzută la articolul 10 alineatul (1) și au fost depozitate separat de cele produse după data respectivă sau
- (b) au fost tratate conform celor prevăzute de anexa VII partea A punctul 4 sau
- (c) pentru anumite produse, sunt conforme cu cerințele relevante prevăzute de anexa VII partea A la punctele 5-9 sau
- (d) sunt produse compuse care nu mai sunt tratate ulterior și care conțin produse de origine animală care fie au fost tratate pentru a se distruge un eventual virus de febră aftoasă, fie provin de la animale care nu au fost supuse restricțiilor prevăzute de prezenta directivă sau

- (e) sunt produse ambalate destinate utilizării pentru diagnosticare *in vitro* sau ca reactivi de laborator.

Articolul 33

Măsuri privind hrana pentru animale, nutrețul, fânul și paiele produse în zona de protecție

- (1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a hranei pentru animale, nutrețului, fânului și paielor provenind din zona de protecție.
- (2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică hranei pentru animale, nutrețului, fânului și paielor:
- (a) produse cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a apariției infecției în exploatarea prevăzută la articolul 10 alineatul (1) și care au fost depozitate și transportate separat de hrana pentru animale, nutrețul, fânul și paiele produse după data respectivă sau
- (b) destinate utilizării în interiorul zonei de protecție, sub rezerva autorizării de către autoritățile competente sau
- (c) produse în locații în care nu sunt deținute animale din speciile predispușe la febra aftoasă sau
- (d) produse în unități care nu dețin animale din speciile predispușe la febra aftoasă și care își procură materiile prime din exploatarea prevăzută la litera (c) sau din locații situate în afara zonei de protecție.
- (3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru alimentele și paiele produse în exploatarea care dețin animale din speciile predispușe la febra aftoasă și îndeplinesc cerințele prevăzute la anexa VII, partea B punctul 1.

Articolul 34

Acordarea derogărilor și certificarea suplimentară

- (1) Orice derogare de la interdicțiile prevăzute la articolele 24-33 se acordă pe baza unei decizii specifice a autorității competente, numai după ce se asigură că au fost îndeplinite toate condițiile pe parcursul unei perioade suficiente înainte ca produsele să părăsească zona de protecție, și că nu există nici un risc de propagare a virusului febrei aftoase.
- (2) Orice derogare de la interdicțiile prevăzute la articolele 25-33 necesită, în cazul comerțului intracomunitar, o certificare suplimentară eliberată de autoritatea competentă.
- (3) Modalitățile de punere în aplicare a măsurilor prevăzute la alineatul (2) pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Articolul 35

Măsuri suplimentare aplicate de statele membre în zona de protecție

Pe lângă măsurile aplicabile în zona de protecție în conformitate cu prezenta directivă, statele membre pot lua toate măsurile naționale suplimentare pe care le consideră necesare și proporționale pentru a opri răspândirea virusul febrei aftoase, ținând seama de condițiile speciale predominante în zona afectată în domeniile epidemiologic, zootehnic, comercial și social. Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceste măsuri suplimentare.

Articolul 36

Anularea măsurilor din zona de protecție

- (1) Statele membre se asigură că măsurile aplicate în zona de protecție sunt menținute până la îndeplinirea următoarelor condiții:
- (a) au trecut cel puțin cincisprezece zile de la sacrificarea și eliminarea în condiții de siguranță a tuturor animalelor din speciile predispușe la febra aftoasă din exploatarea prevăzută la articolul 10 alineatul (1) și au fost finalizate operațiunile de curățare și de dezinfectare preliminară a exploatarei, efectuate în conformitate cu articolul 11;
- (b) s-a efectuat o investigație în toate exploatarea care dețin animale din speciile predispușe la febra aftoasă situate în zona de protecție și rezultatele au fost negative.
- (2) După anularea măsurilor specifice zonei de protecție, măsurile aplicate în zona de supraveghere prevăzute la articolele 37-42 sunt valabile timp de cel puțin cincisprezece zile, până la anularea acestor măsuri în conformitate cu articolul 44.

- (3) Investigația prevăzută la alineatul (1) litera (b) se realizează pentru a se stabili absența infecției și cel puțin în conformitate cu dispozițiile din anexa III punctul 1, incluzând măsurile prevăzute la anexa III punctul 2.3 pe baza dispozițiilor din anexa III punctele 2.1.1 și 2.1.3.

Articolul 37

Măsuri aplicabile exploatarea situate în zona de supraveghere

- (1) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la articolul 22 alineatul (1) sunt aplicate în zona de supraveghere.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la articolul 22 alineatul (1) litera (c) și în cazurile în care capacitatea de sacrificare din zona de supraveghere se dovedește insuficientă sau inexistentă, autoritățile competente pot autoriza ieșirea din exploatațile din zona de supraveghere pentru animalele din speciile predispuse la febra aftoasă destinate transportării directe și sub control oficial până la un abator situat în afara zonei de supraveghere, în vederea sacrificării, în următoarele condiții:

- (a) evidențele prevăzute la articolul 22 alineatul (1) au făcut obiectul unui control oficial, iar situația epidemiologică din exploatație nu sugerează existența unor motive de suspiciune privind infecția sau contaminarea cu virusul febrei aftoase și
- (b) toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație au făcut obiectul unei inspecții efectuate de medicul veterinar oficial, cu rezultate negative și
- (c) un număr reprezentativ de animale, ținând seama de parametrii statistici prevăzuți la anexa III punctul 2.2, au făcut obiectul unui examen clinic aprofundat menit să excludă prezența, dovedită sau suspectată, a animalelor infectate și
- (d) abatorul este desemnat de autoritatea competentă și este situat cât mai aproape posibil de zona de supraveghere și
- (e) carnea acestor animale este tratată în conformitate cu cele prevăzute la articolul 39.

Articolul 38

Circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă în interiorul zonei de supraveghere

- (1) Statele membre se asigură că animalele din speciile predispuse la febra aftoasă nu ies din exploatațile din interiorul zonei de supraveghere.
- (2) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică circulației animalelor efectuate în vederea:
 - (a) transportării lor, fără ca acestea să intre în contact cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă din alte exploatații, la pășunile situate în zona de supraveghere, dar nu mai devreme de cincisprezece zile de la data la care s-a înregistrat ultimul focar de febră aftoasă în zona de protecție;
 - (b) transportării animalelor direct și sub supraveghere oficială, în vederea sacrificării, până la un abator situat în aceeași zonă;
 - (c) transportării animalelor în conformitate cu articolul 37 alineatul (2);
 - (d) transportării animalelor în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) literele (a) și (b).

(3) Circulația animalelor prevăzută la alineatul (2) litera (a) se autorizează de către autoritatea competentă numai după ce în urma examinării de către un veterinar oficial a tuturor animalelor din speciile sensibile la febră aftoasă de pe exploatație, inclusiv prin probe de laborator la eșantioanele prelevate în conformitate cu anexa III punctul 2.2, a fost exclusă prezența animalelor suspectate de a fi infectate sau contaminate.

(4) Circulația animalelor prevăzută la alineatul (2) litera (b) se autorizează de către autoritatea competentă numai dacă măsurile prevăzute la articolul 37 alineatul (2) literele (a) și (b) au fost încheiate cu rezultate satisfăcătoare.

(5) Statele membre depistează fără întârziere animalele expediate din zona de supraveghere în timp de cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției într-o exploatație situată în zona de supraveghere și informează autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la rezultatele acțiunii de depistare a animalelor.

Articolul 39

Măsuri aplicabile cărnii proaspete de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă care provin din zona de supraveghere și produselor din carne fabricate din această carne

- (1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate și a preparatelor din carne derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de supraveghere și a produselor din carne fabricate din această carne.
- (2) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a cărnii proaspete, a cărnii tocate, a preparatelor din carne și a produselor din carne derivate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă produse în unitățile situate în zona de supraveghere.
- (3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne care au fost produse cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției într-o exploatație situată în zona de protecție corespondentă și care, după ce au fost produse, au fost depozitate și transportate separat de carnea produsă după data menționată anterior. Aceste tipuri de carne trebuie să poată fi deosebite cu ușurință de carnea care nu poate fi expedită în afara zonei de supraveghere prin intermediul unui marcaj clar instituit în conformitate cu legislația comunitară.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne care au fost produse din animale transportate la abator în condiții cel puțin la fel de riguroase ca cele prevăzute la articolul 37 alineatul (2) literele (a)-(e), în măsura în care carnea este supusă măsurilor prevăzute la alineatul (5).

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (2) nu se aplică pentru carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne provenind din unități situate în zona de supraveghere în care sunt respectate următoarele condiții:

(a) unitatea este supusă unui control veterinar riguros;

(b) numai carnea proaspătă, carnea tocată și preparatele din carne descrise în alineatul (4) și care îndeplinesc condițiile suplimentare prevăzute la anexa VIII partea B, sau care provin de la animale crescute și sacrificate în afara zonei de supraveghere sau de la animale transportate în conformitate cu dispozițiile din articolul 24 alineatul (2) litera (b) sunt prelucrate în unitate;

(c) toată carnea proaspătă, carnea tocată și toate preparatele din carne sunt prevăzute cu marca de sănătate publică menționată la capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE sau, în cazul cărnii de alte biongulat, cu marca de sănătate publică menționată în capitolul III din anexa I la Directiva 91/495/CEE, sau, în cazul cărnii tocate și al preparatelor din carne, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul VI din anexa I la Directiva 95/65/CE;

(d) pe parcursul întregului proces de producție, toată carnea proaspătă, carnea tocată și toate preparatele din carne trebuie să fie clar identificate, depozitate și transportate separat de carnea proaspătă, de carnea tocată și de preparatele din carne care nu pot fi expediate din zona de supraveghere, în conformitate cu prezenta directivă.

(6) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică produselor din carne obținute din carne proaspătă obținută de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă care provin din zona de supraveghere prevăzută cu marca de sănătate publică menționată la Directiva 2002/99/CE și care este transportată sub control oficial până la o unitate desemnată pentru a fi tratată în conformitate cu anexa VII partea A punctul 1.

(7) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (2) nu se aplică produselor din carne fabricate în unități situate în zona de supraveghere și care, fie respectă dispozițiile din alineatul (6), fie sunt obținute din carne conforme cu dispozițiile din alineatul (5).

(8) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor menționate la alineatele (5) și (7) în ceea ce privește carnea proaspătă,

carnea tocată și preparatele din carne destinate comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul conformității efectuat de autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre și Comisiei o listă a unităților pe care le-a aprobat pentru certificare.

(9) Derogarea de la interdicția prevăzută la alineatul (1) poate fi acordată sub rezerva anumitor condiții adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), în special în ceea ce privește marca de sănătate publică pentru carnea de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zonele de supraveghere menționate mai mult de treizeci de zile.

Articolul 40

Măsuri aplicabile laptelui și produselor lactate provenite de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă produse în zona de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață laptelui de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de supraveghere și a produselor lactate fabricate din acest lapte.

(2) Statele membre se asigură că este interzisă introducerea pe piață a laptelui și a produselor lactate provenite de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă produse în zona de supraveghere.

(3) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru laptele animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de supraveghere și produselor lactate fabricate din acest lapte care au fost produse cu cel puțin douăzeci și una de zile înainte de data estimată a primei apariții a infecției într-o exploatare situată în zona de protecție corespondentă și care, după ce au fost produse, au fost depozitate și transportate separat de laptele și de produsele lactate produse după data menționată anterior.

(4) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică pentru laptele animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de supraveghere și pentru produsele lactate fabricate din acest lapte care au fost supuse unuia dintre tratamentele prevăzute la anexa IX părțile A sau B, în funcție de destinația laptelui și a produselor lactate. Tratatamentul se efectuează în condițiile stabilite în alineatul (6), în unitățile menționate la alineatul (5) sau, dacă nu există astfel de unități în zona de supraveghere, în unități desemnate de autoritățile competente și situate în afara zonelor de protecție și de supraveghere.

(5) Prin derogare, interdicția prevăzută la alineatul (2) nu se aplică pentru laptele și produsele lactate fabricate în unități situate în zona de supraveghere în condițiile stabilite în alineatul (6).

(6) Unitățile menționate la alineatele (4) și (5) îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) unitatea este supusă unui control veterinar riguros;
- (b) tot laptele utilizat în unitate respectă dispozițiile din alineatul (4) sau provine de la animale din afara zonei de supraveghere și de protecție;
- (c) pe parcursul întregului proces de producție laptele este identificat în mod clar și este transportat și depozitat separat de laptele și de produsele lactate care nu sunt destinate expedierii în afara zonei de supraveghere;

(d) transportul laptelui crud din exploatațiile situate în afara zonelor de protecție și de supraveghere spre unități se efectuează în vehicule care au fost curățate și dezinfectate în prealabil și care nu au intrat ulterior în contact în nici un fel cu exploatațiile din zona de protecție și de supraveghere în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

(7) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (6) în ceea ce privește laptele destinat comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul de conformitate efectuat de autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre și Comisiei o listă a unităților pe care le-a aprobat în vederea certificării.

(8) Transportul laptelui crud din exploatațiile situate în zona de supraveghere spre unitățile situate în afara zonelor de protecție și de supraveghere și prelucrarea acestui lapte se supun următoarelor condiții:

- (a) prelucrarea laptelui crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în zona de supraveghere în unități situate în exteriorul zonei de supraveghere este autorizată de autoritățile competente;
- (b) autorizația precizează itinerarul care trebuie urmat până la unitatea desemnată și cuprinde instrucțiuni în acest sens;
- (c) transportul se efectuează în vehicule care au fost curățate și dezinfectate în prealabil, care sunt concepute și întreținute astfel încât să se evite orice scurgere de lapte pe parcursul transportului și care sunt echipate astfel încât să se evite dispersarea de aerosol pe parcursul încărcării și al descărcării laptelui;

(d) înainte de a părăsi exploatația din care provine laptele de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, conductele de alimentare, pneurile, pasajele roților, părțile inferioare ale vehiculului și orice scurgere de lapte se curăță și se dezinfectează și, după ultima dezinfectare și înainte de a părăsi zona de supraveghere, vehiculul nu mai intră în contact cu exploatații din zonele de protecție și de supraveghere în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă;

(e) mijloacele de transport sunt alocate în mod strict unei anumite zone geografice sau administrative, sunt marcate în consecință și nu pot trece în altă zonă decât după ce au fost curățate și dezinfectate sub control oficial.

(9) Prelevarea și transportul eșantioanelor de lapte crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din exploatații situate în zona de supraveghere spre un laborator altul decât un laborator de diagnostic veterinar autorizat pentru diagnosticarea febrei aftoase, precum și prelucrarea laptelui în astfel de laboratoare fac obiectul unei autorizații oficiale și se supun unor măsuri destinate evitării oricărei propagări a virusului febrei aftoase care ar putea fi prezent.

Articolul 41

Transportul și răspândirea gunoiului de grajd și a excrementelor de animale de la speciile predispuse la febra aftoasă, produse în zona de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că transportul și răspândirea gunoiului de grajd și a excrementelor provenind din exploatațiile și din alte locații prevăzute la articolul 16 situate în zona de supraveghere și care dețin animale din speciile susceptibile sunt interzise în interiorul și în afara acestei zone.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alineatul (1), autoritățile competente pot autoriza, cu titlu excepțional, transportul gunoiului de grajd sau al excrementelor în mijloace de transport curățate și dezinfectate temeinic înainte și după utilizare, pentru a fi distribuite pe suprafețele indicate în acest scop din zona de supraveghere, situate la o distanță suficientă de exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă, cu respectarea uneia dintre următoarele condiții:

- (a) fie examinarea tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație, de către un medic veterinar oficial, a exclus prezența unor animale bănuite a fi infectate cu virusul febrei aftoase iar gunoiul de grajd și excrementele se împrăștie la nivelul solului pentru a se evita formarea de aerosoli și se încorporează imediat în pământ prin arat sau
- (b) un medic veterinar oficial a efectuat examinarea clinică a tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație și rezultatele au fost negative, iar gunoiul de grajd este injectat în sol sau
- (c) în cazul gunoiului de grajd se aplică dispozițiile articolului 29 alineatul (2).

Articolul 42

Măsuri privind alte produse de origine animală obținute în zona de supraveghere

Statele membre se asigură că introducerea pe piață a produselor de origine animală, altele decât cele prevăzute la articolele 39-41, este conformă cu condițiile prevăzute la articolele 28, 30, 31 și 32.

Articolul 43

Măsuri suplimentare aplicate de statele membre în zona de supraveghere

Pe lângă măsurile prevăzute la articolele 37-42, statele membre pot adopta măsurile naționale suplimentare pe care le consideră necesare și proporționale pentru a elimina virusul febrei aftoase, ținând seama de condițiile speciale epidemiologice, zootehnice, comerciale și sociale din zona afectată. În cazul în care sunt considerate necesare măsuri specifice privind restricționarea circulației ecvideelor, aceste măsuri țin seama de măsurile prevăzute la anexa VI.

Articolul 44

Anularea măsurilor din zona de supraveghere

(1) Statele membre se asigură că măsurile aplicate în zona de supraveghere sunt menținute până la îndeplinirea următoarelor condiții:

- (a) au trecut cel puțin treizeci de zile de la sacrificarea și eliminarea în condiții de siguranță a tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă de pe exploatație, prevăzute la articolul 10 alineatul (1), și au fost încheiate operațiunile de curățare preliminară și de dezinfectare a exploatației, efectuate în conformitate cu articolul 11;
- (b) în zona de protecție au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 36;
- (c) au fost efectuată o investigație și rezultatele obținute sunt negative.

(2) Investigația prevăzută la alineatul (1) litera (c) se efectuează pentru a se stabili absența infecției în zona de supraveghere, în conformitate cu dispozițiile din anexa III punctul 1, fiind incluse măsurile prevăzute la anexa III punctul 2.4 pe baza dispozițiilor din anexa III punctul 2.1.

SECȚIUNEA 7

REGIONALIZAREA, CONTROLUL CIRCULAȚIEI ȘI IDENTIFICAREA

Articolul 45

Regionalizarea

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor din Directiva 90/425/CE, în special articolul 10, în cazul în care se constată propagarea febrei aftoase, deși au fost adoptate măsuri în conformitate cu prezenta directivă, iar epizootia dobândește un caracter extins și atunci când se efectuează vaccinarea de urgență, statele membre se asigură că teritoriul lor este împărțit pe regiuni cu una sau mai multe zone restricționate și necontaminate.

(2) Statele membre notifică de îndată Comisiei măsurile detaliate care au fost puse în aplicare în zona restricționată, iar aceasta examinează și, dacă este cazul, modifică, apoi aprobă măsurile respective, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

(3) Fără a aduce atingere obligației ce revine statelor membre în ceea ce privește regionalizarea la care se referă alineatul (1), regionalizarea și măsurile ce se vor aplica în zona restricționată, pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3). Această decizie își poate extinde efectele la statele membre vecine care, la data la care au fost adoptate măsurile, nu erau contaminate.

(4) Înainte de delimitarea zonei restricționate se efectuează o evaluare epidemiologică amănunțită a stării de sănătate, în special în ceea ce privește momentul în care a fost posibilă introducerea virusului și locul probabil în care s-a produs acest lucru, modul în care a fost posibilă propagarea lui și perioada de timp necesară pentru eradicarea virusului febrei aftoase.

(5) Zona restricționată este delimitată, pe cât posibil, pe baza frontierelor administrative sau a barierelor geografice. Punctul de plecare al regionalizării îl reprezintă cu precădere unitățile administrative mai mari și mai puțin regiunile. Zona restricționată poate fi redusă pe baza rezultatelor investigației epidemiologice prevăzută la articolul 13, la o zonă a cărei dimensiune nu trebuie să fie mai mică decât cea a unei subregiuni și, după caz, la subregiunile care o înconjoară. În eventualitatea propagării virusului febrei aftoase, zona restricționată este extinsă pentru a include alte regiuni sau subregiuni.

Articolul 46

Măsuri aplicate într-o zonă restricționată dintr-un stat membru

(1) În cazul în care se recurge la regionalizare, statele membre se asigură că sunt luate cel puțin următoarele măsuri:

- (a) controlarea, în interiorul zonei restricționate, a transportului și a circulației animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, a produselor și mărfurilor de origine animală și a deplasării mijloacelor de transport, ca potențiali vectori ai virusului febrei aftoase;
- (b) depistarea și marcarea, în conformitate cu legislația comunitară, a cărnii proaspete și a laptelui crud și, în măsura posibilului, a altor produse depozitate care nu pot fi expediate în afara zonei restricționate;
- (c) certificarea specifică a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și a produselor obținute de la aceste animale, și aplicarea unei mărci de sănătate publică, în conformitate cu legislația comunitară, pe produsele adecvate pentru consum uman destinate expedierii în afara zonei restricționate și care îndeplinesc condițiile privind expedierea în cauză.

(2) Atunci când se recurge la regionalizare, statele membre se asigură că se urmărește cel puțin circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă expediate din zona restricționată spre alte state membre pe parcursul perioadei cuprinse între data estimată a introducerii virusului febrei aftoase și data de la care se realizează regionalizarea; aceste animale sunt izolate, sub controlul medicului veterinar oficial, până la eliminarea oficială a ipotezei prezenței oricărei eventuale infecții sau contaminări.

(3) Statele membre colaborează pentru depistarea cărnii proaspete precum și a laptelui crud și a produselor lactate provenite de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă și produse în zona restricționată în perioada dintre data la care se estimează că a fost introdus virusul febrei aftoase și data intrării în vigoare a regionalizării. Carnea proaspătă se tratează în conformitate cu dispozițiile din anexa VII partea A punctul 1; laptele crud și produsele lactate se tratează în conformitate cu dispozițiile din anexa IX partea A sau B, în funcție de utilizarea căreia îi sunt destinate, sau sunt păstrate până la eliminarea oficială a ipotezei infectării sau contaminării cu virusul febrei aftoase.

(4) Pot fi adoptate măsuri specifice în conformitate cu dispozițiile din articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2002/99/CE a Consiliului, în special în ceea ce privește marca de sănătate publică a produselor fabricate din animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona restricționată și care nu sunt destinate introducerii pe piață în afara zonei restricționate.

Articolul 47

Identificarea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor din legislația comunitară privind identificarea animalelor domestice din speciile bovină, ovină, caprină și porcină, statele membre se asigură că, în cazul apariției unor focare de febră aftoasă pe teritoriul lor, animalele din speciile predispuse la febra aftoasă nu părăsesc exploatarea în care sunt deținute decât după ce au fost identificate astfel încât autoritățile competente să poată determina rapid circulația acestora și exploatarea lor de origine sau orice exploatare din care provin acestea. Cu toate acestea, în cazurile prevăzute la articolul 15 alineatul (1) și la articolul 16 alineatul (1), autoritatea competentă poate, în anumite condiții, ținând seama de situația sănătății animale, să autorizeze alte mijloace de determinare rapidă a circulației acestor animale și a exploatarei lor de origine sau a oricărei exploatare din care provin acestea. Modalitățile de identificare a acestor animale sau a exploatarei lor de origine sunt stabilite de către autoritatea competentă și notificate Comisiei.

(2) Măsurile adoptate de statele membre în ceea ce privește operațiunile suplimentare de marcare permanentă și indelebilă a animalelor în scopul combaterii febrei aftoase, în special în cadrul vaccinării efectuate în conformitate cu articolele 52 și 53, se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

Articolul 48

Controlul circulației în cazul apariției unui focar de febră aftoasă

(1) Statele membre se asigură că în cazul apariției unui focar de febră aftoasă pe teritoriul lor, sunt adoptate măsurile prezentate în continuare în vederea controlării circulației animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă din zona restricționată instituită în conformitate cu articolul 45:

- (a) proprietarii de animale transmit autorității competente, la cererea acesteia, informațiile corespunzătoare privind intrarea animalelor în exploatare sau ieșirea acestora. Informațiile cuprind, în legătură cu animalele din speciile predispuse la febra aftoasă, cel puțin precizările prevăzute de articolul 14 din Directiva 64/432/CEE;
- (b) orice persoană care întreprinde activități de transport sau de comerț cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă îi furnizează autorității competente, la cererea acesteia, informații adecvate privind circulația animalelor pe care le-a transportat sau le-a comercializat. Aceste informații cuprind cel puțin precizările impuse de articolul 12 alineatul (2) și de articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Directiva 64/432/CEE.

(2) Statele membre pot extinde integral sau parțial măsurile prevăzute la alineatul (1) la toată zona necontaminată sau la o parte din aceasta.

SECȚIUNEA 8

VACCINARE

Articolul 49

Utilizarea, fabricarea, vânzarea și controlul vaccinurilor împotriva febrei aftoase

Statele membre se asigură că:

- (a) utilizarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase și administrarea de seruri hiperimune împotriva febrei aftoase sunt interzise pe teritoriul lor, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta directivă;
- (b) producerea, depozitarea, furnizarea, distribuirea și vânzarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase pe teritoriul lor se efectuează sub control oficial;
- (c) comercializarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase este supravegheată de autoritățile competente în conformitate cu legislația comunitară;
- (d) utilizarea vaccinurilor împotriva febrei aftoase în alt scop decât crearea unei imunități active la animalele din speciile predispuse la febra aftoasă, în special în cadrul examenelor de laborator, al cercetării științifice sau al testării vaccinurilor este autorizată de către autoritățile competente și se efectuează în condițiile de biosecuritate necesare.

Articolul 50

Decizia de aplicare a vaccinării de urgență

(1) Se poate decide efectuarea vaccinării de urgență în cazul în care este îndeplinită cel puțin una din condițiile următoare:

- (a) a fost confirmată prezența focarelor de febră aftoasă și acestea amenință să se extindă în statul membru în care au fost confirmate;
- (b) sunt amenințate alte state membre din cauza situației geografice sau a condițiilor meteorologice din zona focarelor de febră aftoasă dintr-un stat membru;
- (c) sunt amenințate alte state membre din cauza contactelor cu efect epidemiologic dintre exploatațiile de pe teritoriile lor și exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă aflate într-un stat membru în care există un focar de febră aftoasă;
- (d) sunt amenințate alte state membre din cauza poziției geografice sau a condițiilor meteorologice dintr-o țară terță vecină în care există focare de febră aftoasă.

(2) Atunci când se decide aplicarea vaccinării de urgență trebuie să se țină seama de măsurile prevăzute la articolul 15 și de criteriile definite în anexa X.

(3) Decizia de a recurge la vaccinarea de urgență se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

(4) Decizia prevăzută la alineatul (3) privind aplicarea vaccinării de urgență pe propriul teritoriu poate fi solicitată:

- (a) fie de statul membru prevăzut la alineatul (1) litera (a),
- (b) fie de un stat membru prevăzut la alineatul (1) literele (b), (c) sau (d).

(5) Prin derogare de la dispozițiile din alineatul (3), decizia de a recurge la vaccinarea de urgență poate fi adoptată de statul membru în cauză și pusă în aplicare în conformitate cu prezenta directivă, după notificarea în scris a Comisiei cu privire la decizia în cauză, însoțită de precizările menționate la articolul 51.

(6) În cazul în care un stat membru recurge la vaccinarea de urgență în conformitate cu alineatul (5) Comitetul permanent pentru lanțuri alimentare și sănătate animală examinează de îndată decizia și se adoptă măsuri comunitare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

(7) Prin derogare de la alineatul (4), decizia de a recurge la vaccinarea de urgență într-un stat membru prevăzută la alineatul (1) litera (a) poate fi adoptată în coroborare cu statul membru afectat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), la inițiativa Comisiei, în cazul în care este îndeplinită condiția prevăzută la alineatul (1) literele (a) și (b).

Articolul 51

Condiții privind vaccinarea de urgență

(1) În decizia de a recurge la vaccinarea de urgență în conformitate cu articolul 50 alineatele (3) și (4) sunt precizate condițiile în care se efectuează această vaccinare, adică cel puțin:

- (a) limitele zonei geografice în care trebuie efectuată vaccinarea de urgență definite în conformitate cu dispozițiile din articolul 45;
- (b) specia și vârsta animalelor care trebuie vaccinate;
- (c) durata campaniei de vaccinare;
- (d) interdicere expresă a circulației animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă vaccinate și nevaccinate și a produselor acestora;
- (e) identificarea specială suplimentară și permanentă, precum și înregistrarea specială a animalelor vaccinate, în conformitate cu articolul 47 alineatul (2);
- (f) alte aspecte adaptate situației de urgență.

(2) Condițiile privind vaccinarea de urgență prevăzute la alineatul (1) garantează că vaccinarea se efectuează în conformitate cu articolul 52, indiferent dacă ulterior animalele sunt sacrificate ori lăsate în viață.

(3) Statele membre se asigură că se înființează un program de informare a populației cu privire la siguranța în vederea consumului uman, a cărnii, a laptelui și a produselor lactate provenite de la animale vaccinate.

Articolul 52

Vaccinarea preventivă

(1) Statele membre care practică vaccinarea preventivă se asigură că:

- (a) zona de vaccinare este regionalizată în conformitate cu dispozițiile din articolul 45, dacă este necesar în strânsă cooperare cu statele membre vecine;
- (b) vaccinarea se efectuează rapid și cu respectarea regulilor de igienă și de biosecuritate pentru a se evita propagarea virusului febrei aftoase;
- (c) toate măsurile sunt puse în aplicare în zona de vaccinare fără a aduce atingere dispozițiilor din secțiunea 7;

(d) în cazul în care zona de vaccinare acoperă integral zona de protecție sau zona de supraveghere sau anumite părți ale acestora:

- (i) măsurile aplicabile zonei de protecție sau zonei de supraveghere în conformitate cu prezenta directivă sunt menținute în partea respectivă a zonei de vaccinare până la anularea măsurilor, în conformitate cu articolul 36 sau cu articolul 44;
- (ii) după ce au fost anulate măsurile aplicate în zona de protecție sau în zona de vaccinare se aplică în continuare măsurile aplicabile zonei de vaccinare, conform prevederilor articolelor 54-58.

(2) Statele membre care practică vaccinarea preventivă se asigură că zona de vaccinare este înconjurată de o zonă de supraveghere (în sensul definiției OIE) cu o lățime de cel puțin 10 km, măsurată de la perimetrele zonei de vaccinare:

- (a) în care este interzisă vaccinarea;
- (b) în care se aplică supravegherea intensivă;
- (c) în care circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă este controlată de către autoritățile competente;
- (d) care este menținută până la restabilirea statutului de necontaminare cu boala/infecția febrei aftoase, în conformitate cu articolul 61.

Articolul 53

Vaccinarea represivă

(1) Comisiei îi este notificată de către statele membre decizia acestora de a recurge la vaccinarea represivă în conformitate cu articolul 50 și luând în considerare toți factorii relevanți, precizându-se și normele de aplicare a măsurilor de control pe care consideră că trebuie să le pună în aplicare, printre care trebuie să fie incluse cel puțin cele prevăzute la articolul 21.

(2) Statele membre se asigură că vaccinarea represivă se practică:

- (a) numai în interiorul unei zone de protecție;
- (b) exclusiv în exploatații identificate în mod clar, care sunt supuse măsurilor prevăzute la articolul 10 alineatul (1), în special la litera (a).

Cu toate acestea, din considerente de logistică și prin derogare de la articolul 10 alineatul (1) litera (a), sacrificarea tuturor animalelor din aceste exploatații poate fi amânată atât cât este necesar pentru a fi îndeplinite dispozițiile din Directiva 93/119/CEE și din articolul 10 alineatul (1) litera (c) din prezenta directivă.

Articolul 54

Măsuri aplicabile în zona de vaccinare pe parcursul perioadei care începe la inițierea vaccinării de urgență și se încheie cel mai devreme după treizeci de zile de la finalizarea acestei vaccinări (etapa 1)

(1) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la alineatele (2)-(6) se aplică în zona de vaccinare pe parcursul unei perioade care începe la inițierea vaccinării de urgență și se încheie cel mai devreme după treizeci de zile de la finalizarea acestei vaccinări.

(2) Circulația animalelor vii din speciile predispuse la febra aftoasă între exploatațiile din interiorul zonei de vaccinare și în afara acesteia este interzisă.

Prin derogare de la interdicția prevăzută la primul paragraf și după inspecția clinică a acestor animale vii și a turmelor lor de origine sau din care au fost expediate, autoritățile competente pot autoriza, în vederea sacrificării imediate, transportul acestora direct până la un abator desemnat de autoritatea competentă situat în zona de vaccinare sau, cu titlu excepțional, în apropierea acestei zone.

(3) Carnea proaspătă provenită de la animale vaccinate sacrificate pe parcursul perioadei prevăzute la alineatul (1) este:

- (a) prevăzută cu marca de sănătate publică menționată în Directiva 2002/99/CE;
- (b) depozitată și transportată separat de carnea care nu este prevăzută cu marca de sănătate publică menționată la litera (a), iar apoi este trimisă în recipiente închise ermetic până la o unitate desemnată de autoritățile competente pentru a fi supusă unui tratament în conformitate cu partea A punctul 1 din anexa VII.

(4) Laptele și produsele lactate provenite de la animale vaccinate pot fi introduse pe piață în interiorul sau în afara zonei de vaccinare în măsura în care laptele și produsele lactate în cauză, în funcție de faptul că sunt lapte sau de destinația consumului uman, au fost supuse cel puțin unuiu dintre tratamentele prevăzute la anexa IX părțile A și B. Acest tratament se realizează în condițiile descrise în alineatul (5) în unitățile din zona de vaccinare sau, dacă nu există unități în zonă, în unități situate în exteriorul zonei de vaccinare spre care laptele crud este transportat în condițiile descrise în alineatul (7).

(5) Unitățile prevăzute la alineatul (4) îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) unitatea este supusă unui control oficial riguros și permanent;
- (b) tot laptele utilizat în unitate respectă dispozițiile din alineatul (4) sau laptele crud provine de la animale din afara zonei de vaccinare;

(c) pe parcursul întregului proces de producție laptele este identificat în mod clar și este transportat și depozitat separat de laptele crud și de produsele lactate din lapte crud care nu sunt destinate expedierii în afara zonei de vaccinare;

(d) transportul laptelui crud din exploatațiile situate în afara zonei de vaccinare spre unități se efectuează în vehicule care au fost curățate și dezinfectate în prealabil și care nu au intrat ulterior în contact în nici un fel cu exploatațiile dintr-o zonă restricționată în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

(6) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (5) în ceea ce privește laptele destinat comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul de conformitate efectuat de autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre și Comisiei o listă a unităților pe care le-a aprobat în vederea certificării.

(7) Transportul laptelui crud din exploatațiile situate în zona de vaccinare spre unitățile situate în afara zonei de vaccinare și prelucrarea acestui lapte se supun următoarelor condiții:

(a) prelucrarea laptelui crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în zona de vaccinare în unități situate în exteriorul zonei de vaccinare este autorizată de autoritățile competente;

(b) autorizația precizează itinerarul care trebuie urmat până la unitatea desemnată și cuprinde instrucțiuni în acest sens;

(c) transportul se efectuează în vehicule care au fost curățate și dezinfectate în prealabil, care sunt concepute și întreținute astfel încât să se evite orice scurgere de lapte pe parcursul transportului și care sunt echipate astfel încât să se evite dispersarea de aerosol pe parcursul încărcării și al descărcării laptelui;

(d) înainte de a părăsi exploatația din care provine laptele de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, conductele de alimentare, pneurile, pasajele roților, părțile inferioare ale vehiculului și orice scurgere de lapte se curăță și se dezinfectează și, după ultima dezinfectare și înainte de a părăsi zona de vaccinare, vehiculul nu mai intră în contact cu exploatații din zona de vaccinare în care sunt deținute animale din speciile predispuse la febra aftoasă;

(e) mijloacele de transport sunt alocate în mod strict unei anumite zone geografice sau administrative, sunt marcate în consecință și nu pot trece în altă zonă decât după ce au fost curățate și dezinfectate sub control oficial.

(8) Prelevarea și transportul eșantioanelor de lapte crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din exploatații situate în zona de vaccinare spre un laborator altul decât un laborator de diagnostic veterinar autorizat pentru diagnosticarea febrei aftoase, precum și prelucrarea laptelui în acest tip de laborator sunt interzise.

(9) Colectarea de material seminal în vederea inseminării artificiale de la donatori din speciile predispuse la febra aftoasă deținuți în centrele de colectare situate în zona de vaccinare se suspendă.

Prin derogare de la interdicția prevăzută la primul paragraf, autoritățile competente pot autoriza colectarea de material seminal pentru producerea de material seminal congelat în centrele de colectare a materialului seminal situate în zona de vaccinare, în măsura în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) se asigură că materialul seminal prelevat pe parcursul perioadei prevăzute la alineatul (1) este depozitat separat timp de cel puțin treizeci de zile și

(b) înainte de orice expediție de material seminal:

1. fie donatorul nu a fost vaccinat și sunt aplicabile condițiile enunțate la articolul 28 alineatul (3) literele (b) și (c) sau

2. donatorii au fost vaccinați ca urmare a unui test de detectare a anticorpilor virusului febrei aftoase cu rezultat negativ și

(i) a fost realizat cu rezultat negativ un test de detectare a virusului sau a genomului viral sau un test autorizat de detectare a anticorpilor împotriva proteinelor nestructurale efectuat la sfârșitul perioadei de carantină prevăzută pentru materialul seminal pe eșantioanele prelevate de la toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă prezente pe parcursul acestei perioade în centrul de colectare a materialului seminal și

(ii) materialul seminal îndeplinește condițiile enunțate în capitolul II articolul 4 alineatul (3) din Directiva 88/407/CEE.

(10) Este interzisă colectarea de ovule și de embrioni de la animale donatoare.

(11) Introducerea pe piață a produselor animale, altele decât cele prevăzute la alineatele (9) și (10), se supune condițiilor menționate la articolele 30, 31, 32 și 41.

Articolul 55

Măsurile aplicabile în zona de vaccinare în perioada dintre vaccinarea de urgență și încheierea investigației și a operațiunilor de clasificare a exploatațiilor (etapa 2)

(1) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la alineatele (2)-(5) se aplică în zona de vaccinare pe parcursul unei perioade care începe cel mai devreme după treizeci de zile de la finalizarea operațiunilor de vaccinare de urgență și se încheie după finalizarea punerii în aplicare a măsurilor menționate în articolele 56 și 57.

(2) Circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă între exploatarea din interiorul zonei de vaccinare și în afara acesteia este interzisă.

(3) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alineatul (2), autoritățile competente pot autoriza transportul direct al animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă provenite din exploatarea prevăzută la articolul 57 alineatul (5) până la un abator situat în interiorul sau în afara zonei de vaccinare, în măsura în care sunt respectate următoarele condiții:

- (a) pe durata transportului și în abator aceste animale nu intră în contact cu alte animale din speciile predispuse la febra aftoasă;
- (b) animalele sunt însoțite de un document oficial care certifică faptul că toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatarea de origine sau din care au fost expediate au fost supuse unui examen în conformitate cu articolul 56 alineatul (2);
- (c) vehiculele de transport sunt curățate și dezinfectate înainte de încărcare și după ce animalele au fost livrate, consemnându-se data și ora curățării sau a dezinfectării în foaia de parcurs al vehiculului;
- (d) animalele au fost supuse unei inspecții veterinare *ante mortem* în abator pe parcursul celor 24 de ore anterioare sacrificării, în special unui examen al gurii și al picioarelor, și nu prezintă semne de febră aftoasă.

(4) Carnea proaspătă de rumegătoare de talie mică sau de talie mare vaccinate, cu excepția organelor comestibile, produsă pe parcursul perioadei prevăzute la alineatul (1) poate fi introdusă pe piață în interiorul și în afara zonei de vaccinare în următoarele condiții:

- (a) unitatea funcționează sub control veterinar riguros;
- (b) în unitate se prelucurează numai carnea proaspătă, cu excepția organelor comestibile, care a fost tratată conform metodei din anexa VIII partea A punctele 1, 3 și 4 sau carnea proaspătă obținută de la animale crescute și sacrificate în afara zonei de vaccinare;
- (c) toată carnea proaspătă menționată anterior este prevăzută cu marca de sănătate publică în conformitate cu dispozițiile din capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE sau, în cazul cârnii de alte biongulute, cu marca de sănătate publică menționată în capitolul III din anexa I la Directiva 91/495/CEE, sau, în cazul cârnii tocate și al preparatelor din carne, cu marca de sănătate publică menționată în capitolul VI din anexa I la Directiva 94/65/CE;
- (d) pe durata întregului proces de producție, carnea proaspătă este identificată în mod clar și este depozitată și transportată separat de carnea având o altă stare de sănătate în conformitate cu prezenta directivă.

(5) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (4) în ceea ce privește carnea proaspătă destinată comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul de conformitate efectuat de autoritățile veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre și Comisiei o listă a unităților aprobate în vederea certificării.

(6) Carnea proaspătă de porcine vaccinate, sacrificate pe parcursul perioadei menționate la alineatul (1) este prevăzută cu o marcă de sănătate publică în conformitate cu Directiva 2002/99/CE și este depozitată și transportată separat de carnea care nu este prevăzută cu marca menționată anterior, apoi trimisă în recipiente închise ermetic până la o unitate desemnată de autoritățile competente pentru a fi supusă unui tratament în conformitate cu anexa VII partea A punctul 1.

(7) Laptele și produsele lactate provenite de la animale vaccinate pot fi introduse pe piață în interiorul sau în afara zonei de vaccinare în măsura în care laptele și produsele lactate în cauză, în funcție de faptul că sunt sau nu destinate consumului uman, au fost supuse cel puțin unuia dintre tratamentele prevăzute la anexa IX părțile A și B. Acest tratament se realizează într-o unitate situată în interiorul zonei de vaccinare sau în afara acesteia în conformitate cu dispozițiile din articolul 54 alineatele (4)-(8).

(8) Măsurile prevăzute la articolul 54 alineatele (9) și (10) continuă să se aplice pentru colectarea de material seminal, de ovule și de embrioni provenind de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă.

(9) Introducerea pe piață a produselor animale altele decât cele prevăzute la alineatele (4), (6), (7) și (8) se supune condițiilor prevăzute la articolele 30, 31, 32 și 41.

Articolul 56

Investigația clinică și serologică din zona de vaccinare (etapa 2-A)

(1) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3) se aplică în zona de vaccinare pe parcursul unei perioade care începe cel mai devreme după treizeci de zile de la finalizarea operațiunilor de vaccinare de urgență și se încheie după finalizarea investigației clinice și serologice.

(2) Se efectuează o investigație în vederea identificării turmelor de animale din speciile predispuse la febra aftoasă care au intrat în contact cu virusul febrei aftoase dar care nu prezintă semne clinice observabile ale bolii. Această investigație cuprinde inspecția clinică a tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă din toate turmele prezente în zona de vaccinare, precum și examenele de laborator prevăzute la alineatul (3).

(3) Examenle de laborator se efectuează prin intermediul unor teste care îndeplinesc cerințele definite în anexa XIII pentru testele de diagnostic și care sunt autorizate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2); acestea îndeplinesc una dintre condițiile următoare:

- (a) investigația privind existența infecției cu virusul febrei aftoase realizată fie prin detectarea anticorpilor împotriva proteinelor nestructurale ale virusului febrei aftoase, fie printr-o altă metodă autorizată, îndeplinește criteriile de eșantionare în exploatații definite în anexa III punctul 2.2. Dacă autoritățile competente au folosit, printre altele, animale santinelă, se iau în considerare condițiile de repopulare a exploatațiilor infectate prevăzute de anexa V;
- (b) investigația privind existența anticorpilor împotriva proteinelor nestructurale ale virusului febrei aftoase se efectuează pe eșantioane prelevate de la toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă vaccinate și de la descendenții nevaccinați ai acestora din toate turmele din zona de vaccinare.

Articolul 57

Clasificarea turmelor din zona de vaccinare (etapa 2-B)

(1) Statele membre se asigură că exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă:

- (a) sunt clasificate în funcție de rezultatul investigației prevăzute la articolul 56 alineatul (2) și de criteriile stabilite în anexa I;
- (b) sunt conforme cu dispozițiile din alineatele (2)-(4).

(2) Exploatațiile în care există cel puțin un animal suspect de a fi infectat și în care a fost confirmată prezența virusului febrei aftoase în conformitate cu criteriile stabilite în anexa I se supun măsurilor prevăzute la articolele 10 și 21.

(3) Exploatațiile care dețin cel puțin un animal din speciile predispuse la febra aftoasă suspectat de a fi fost infectat cu ocazia contactelor anterioare cu virusul febrei aftoase, dar în care examenle suplimentare efectuate pe toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă prezente în exploatație au confirmat absența virusului febrei aftoase se supun cel puțin următoarelor măsuri:

- (a) animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație sunt:
 1. fie sacrificate, iar carcasele lor prelucrate,
 2. fie repartizate pe categorii, iar
 - (i) animalele care au prezentat rezultate pozitive la cel puțin unul dintre testele autorizate descrise în articolul 56 alineatul (3) sunt sacrificate și carcasele lor sunt prelucrate și

(ii) restul animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație sunt sacrificate în condițiile stabilite de autoritățile competente;

(b) curățarea și dezinfectarea exploatațiilor în conformitate cu articolul 11;

(c) repopularea exploatației în conformitate cu anexa V.

(4) Statele membre se asigură că următoarele măsuri se aplică pentru produsele provenite de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă și produse pe parcursul perioadei prevăzute la articolul 56 alineatul (1):

(a) carnea proaspătă provenită de la animalele prevăzute la alineatul (3) punctul 2 litera (ii) se supune dispozițiilor din articolul 55 alineatul (4) în ceea ce privește carnea de rumegătoare și dispozițiilor din alineatul (6) în ceea ce privește carnea de porc;

(b) laptele și produsele lactate provenite de la animalele prevăzute la alineatul (3) punctul 2 litera (ii) se supun, în funcție de utilizarea căreia îi sunt destinate, cel puțin unuia dintre tratamentele descrise în anexa IX părțile A și B și în conformitate cu dispozițiile din articolul 54 alineatele (4)-(8).

(5) Animalele din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în exploatații în care prezența actuală sau anterioară a virusului febrei aftoase a fost exclusă oficial în conformitate cu articolul 56 alineatul (3) pot fi supuse măsurilor prevăzute la articolul 58.

Articolul 58

Măsuri aplicabile în zona de vaccinare după finalizarea investigației și a operațiunilor de clasificare a exploatațiilor și până la restabilirea statutului acestora de indemnă de boală/infecție în privința febrei aftoase (etapa 3)

(1) Statele membre se asigură că măsurile prevăzute la alineatele (2)-(6) se aplică în zona de vaccinare după executarea măsurilor prevăzute la articolul 57 și până la restabilirea statutului de indemnă de boală/infecție în privința febrei aftoase în conformitate cu articolul 59.

(2) Statele membre se asigură că circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă între exploatațiile situate în zona de vaccinare se supune autorizării.

(3) Circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă spre exteriorul zonei de vaccinare este interzisă. Prin derogare de la interdicția menționată anterior, transportul animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă direct la un abator în vederea sacrificării imediate poate fi autorizat în condițiile prevăzute la articolul 55 alineatul (3).

- (4) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alineatul (2), autoritățile competente pot autoriza transportul animalelor nevaccinate din speciile predispuse la febra aftoasă în conformitate cu următoarele dispoziții:
- (a) în termen de 24 de ore după încărcare, toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație au fost supuse unui examen clinic și nu prezintă semne clinice de febră aftoasă și
 - (b) animalele au fost imobilizate în exploatația de origine timp de cel puțin treizeci de zile, pe parcursul cărora nu a fost introdus în exploatație nici un animal din speciile predispuse la febra aftoasă și
 - (c) exploatația de origine nu este situată într-o zonă de protecție sau de supraveghere și
 - (d) fie animalele destinate transportului au fost supuse individual, cu rezultate negative, unor teste de detectare a anticorpilor virusului febrei aftoase la sfârșitul perioadei de izolare, fie în exploatație s-a efectuat o investigație serologică în conformitate cu anexa III punctul 2.2, indiferent de speciile în cauză;
 - (e) animalele nu au fost expuse nici unei surse de infecție pe parcursul transportului din exploatația de origine la locul de destinație.
- (5) Descendenții nevaccinați ai femelelor reproducătoare vaccinate nu pot părăsi exploatația de origine decât dacă sunt transportați:
- (a) până la o exploatație din zona de vaccinare având același statut ca și exploatația de origine;
 - (b) până la un abator pentru sacrificarea imediată;
 - (c) până la o exploatație desemnată de autoritatea competentă din care sunt transportați direct până la abator;
 - (d) până la o exploatație oarecare, după obținerea unui rezultat negativ la testul serologic de detectare a anticorpilor virusului febrei aftoase, efectuat pe un eșantion de sânge prelevat înainte de expedierea din exploatația de origine.
- (6) Carnea proaspătă provenită de la animale nevaccinate din speciile predispuse la febra aftoasă poate fi introdusă pe piață în interiorul și în exteriorul zonei de vaccinare în următoarele condiții:
- (a) fie măsurile prevăzute la articolul 57 alineatul (3) au fost executate în întreaga zonă de vaccinare, fie animalele sunt transportate la abator în condițiile prevăzute la alineatul (3) sau la alineatul (4) litera (d);
 - (b) unitatea este supusă unui control veterinar riguros;
 - (c) numai carnea proaspătă provenită de la animalele prevăzute la litera (a) sau de animale crescute și/sau sacrificate în afara zonei de vaccinare sau carnea proaspătă prevăzută la alineatul (8) sunt prelucrate în unitate;
 - (d) toată carnea proaspătă menționată anterior este prevăzută cu marca de sănătate publică menționată la capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE sau, în cazul cărnii de alte biongulate, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul III din anexa I la Directiva 91/495/CEE, sau, în cazul cărnii tocate și al preparatelor din carne, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul VI din anexa I la Directiva 94/65/CE;
 - (e) pe parcursul întregului proces de producție, carnea proaspătă este identificată în mod clar și este depozitată și transportată separat de carnea având o altă stare de sănătate în conformitate cu prezenta directivă.
- (7) Carnea proaspătă provenită de la animale vaccinate din speciile predispuse la febra aftoasă sau de la descendenți seropozitivi nevaccinați ai femelelor reproducătoare vaccinate sacrificate pe parcursul perioadei prevăzute la alineatul (1) este prevăzută cu marca de sănătate publică menționată la Directiva 2002/99/CE și este transportată și depozitată separat de carnea care nu este prevăzută cu această marcă. Aceasta este apoi transportată în recipiente închise ermetic până la o unitate desemnată de autoritățile competente pentru a fi tratate în conformitate cu dispozițiile din partea A punctul 1 din anexa VII.
- (8) Prin derogare de la dispozițiile din alineatul (7), carnea proaspătă și organele comestibile preparate provenite de la rumegătoare de talie mică sau de talie mare vaccinate sau de la descendenți seropozitivi nevaccinați pot fi introduse pe piață în interiorul și în afara zonei de vaccinare în condițiile următoare:
- (a) unitatea este supusă unui control veterinar riguros;
 - (b) numai carnea proaspătă, cu excepția organelor comestibile, supusă tratamentului prevăzut la anexa VIII partea A punctele 1, 3 și 4, sau carnea proaspătă prevăzută la alineatul 6) sau provenită de la animale crescute și/sau sacrificate în afara zonei de vaccinare sunt prelucrate în unitate;
 - (c) toată carnea proaspătă menționată anterior este prevăzută cu marca de sănătate publică menționată la capitolul XI din anexa I la Directiva 64/433/CEE sau, în cazul cărnii de alte biongulate, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul III din anexa I la Directiva 91/495/CEE, sau, în cazul cărnii tocate și al preparatelor din carne, cu marca de sănătate publică menționată la capitolul VI din anexa I la Directiva 94/65/CE;

(d) pe durata întregului proces de producție, carnea proaspătă este identificată în mod clar și este depozitată și transportată separat de carnea având o altă stare de sănătate în conformitate cu prezenta directivă.

(9) Prin derogare de la dispozițiile din alineatul (7), carnea proaspătă provenită de la porcine vaccinate și de la descendenți seropozitivi nevaccinați ai acestora, produsă pe parcursul perioadei care începe de la inițierea investigației și care se încheie după executarea măsurilor prevăzute la articolul 57 în întreaga zonă de vaccinare și după expirarea unei perioade de cel puțin trei luni de la ultima apariție a unui focar de febră aftoasă în zona respectivă, poate fi introdusă pe piața națională a statului membru de origine în interiorul și în afara zonei de vaccinare numai în următoarele condiții:

(a) unitatea funcționează sub control veterinar riguros;

(b) numai carnea proaspătă obținută de la animale care provin din unități care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 57 alineatul (5) sau carnea proaspătă provenită de la animale crescute și sacrificate în afara zonei de vaccinare sunt prelucrate în unitate;

(c) toată carnea proaspătă menționată anterior este prevăzută cu marca de sănătate publică urmând să fie stabilită în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2002/99/CE;

(d) pe parcursul întregului proces de producție, carnea proaspătă este identificată în mod clar și este depozitată și transportată separat de carnea având o altă stare de sănătate în conformitate cu prezenta directivă.

(10) Un stat membru altul decât statul membru menționat în alineatul (9) poate solicita o decizie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3) în vederea extinderii comercializării cărnii menționate la alineatul (9) pe teritoriul său sau într-o parte a teritoriului său în condiții care urmează să fie stabilite în conformitate cu aceeași procedură.

(11) Regulile care guvernează expedierea din zona de vaccinare a cărnii proaspete de animale din specia porcină vaccinate, produsă după perioada prevăzută la alineatul (9) și până la restabilirea statutului de zonă necontaminată de boală/infecție în conformitate cu articolul 61 se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

(12) Autoritatea competentă certifică respectarea condițiilor prevăzute la alineatele (6) și (8) și în conformitate cu dispozițiile din alineatul (10), după caz, în ceea ce privește carnea proaspătă destinată comerțului intracomunitar. Autoritatea competentă supraveghează controlul de conformitate efectuat de autoritățile

veterinare locale și, în cazul comerțului intracomunitar, comunică celorlalte state membre și Comisiei o listă a unităților aprobate în vederea certificării.

(13) Prin derogare de la dispozițiile din alineatul (8) se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), aplicarea unei mărci speciale de sănătate publică, care nu poate fi confundată cu marca de sănătate publică menționată la alineatul (8) litera (c) și la alineatul (9) litera (c) pe carnea proaspătă provenită de la rumegătoare care nu au fost supuse tratamentului prevăzut în anexa VIII partea A, precum și pe carnea tocată și pe preparatele din carne produse din carnea proaspătă menționată anterior, destinate introducerii pe piață într-o anumită regiune a statului membru de origine.

(14) Laptele și produsele lactate provenite de la animale vaccinate pot fi introduse pe piață în interiorul sau în afara zonei de vaccinare în măsura în care laptele și produsele lactate în cauză, în funcție de faptul că sunt sau nu destinate consumului uman, au fost supuse cel puțin unuiu dintre tratamentele prevăzute de anexa IX părțile A și B. Acest tratament se realizează în unitățile din zona de vaccinare sau în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 54 alineatele (4)-(7).

(15) Prelevarea și transportul eșantioanelor de lapte crud de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din exploatații situate în zona de supraveghere spre un laborator altul decât un laborator de diagnostic veterinar autorizat pentru diagnosticarea febrei aftoase, precum și prelucrarea laptelui în acest tip de laborator fac obiectul unei autorizații oficiale și se supun unor măsuri destinate evitării oricărei eventuale propagări a virusului febrei aftoase.

(16) Introducerea pe piață a produselor de origine animală altele decât cele prevăzute la alineatele (6)-(11) și (13)-(15) se supune condițiilor prevăzute la articolele 30, 31, 32 și 42.

SECȚIUNEA 9

RESTABILIREA STATUTULUI DE NECONTAMINARE CU BOALA ȘI INFECȚIA FEBREI AFTOASE

Articolul 59

Restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase

Statutul de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase al unui stat membru sau al unei regiuni se restabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), având în vedere condițiile enunțate în articolele 60 și 61.

Articolul 60

Restabilirea statutului ca urmare a eradicării febrei aftoase fără vaccinare de urgență

(1) Un stat membru sau o zonă a unui stat membru al cărui teritoriu a fost regionalizat în conformitate cu articolul 45 își recapătă statutul anterior de necontaminat(ă) de boală/infecție în privința febrei aftoase după punerea în aplicare a măsurilor de combatere și de eradicare, fără vaccinare, a unui sau a mai multor focare, în următoarele condiții:

(a) au fost puse în aplicare toate măsurile prevăzute la articolele 36 și 44;

(b) este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

(i) au fost respectate recomandările relevante din capitolul „Febra aftoasă” din codul de sănătate animală al OIE, astfel cum a fost modificat ultima dată;

(ii) au trecut cel puțin trei luni de la ultima apariție a unui focar de febră aftoasă iar supravegherea clinică și examenele de laborator, efectuate în conformitate cu anexa III, au confirmat absența infecției cu virusul febrei aftoase în statul membru sau în regiunea în cauză.

(2) Deciziile privind restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

Articolul 61

Restabilirea statutului ca urmare a eradicării febrei aftoase prin vaccinare

(1) Un stat membru sau o zonă a unui stat membru al cărui teritoriu a fost regionalizat în conformitate cu articolul 45 își recapătă statutul anterior de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase după punerea în aplicare a măsurilor de combatere și de eradicare a unui sau a mai multor focare prin vaccinare, în următoarele condiții:

(a) au fost puse în aplicare toate măsurile prevăzute la articolele 36, 44, 54, 55, 56 și 57;

(b) este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(i) au fost respectate recomandările relevante din capitolul „Febra aftoasă” din codul de sănătate animală al OIE, după cum a fost modificat ultima dată;

(ii) a trecut o perioadă de minimum trei luni de la sacrificarea ultimului animal vaccinat și s-a instituit supravegherea serologică în conformitate cu orientările stabilite în conformitate cu articolul 70 alineatul (3);

(iii) a trecut o perioadă de minimum șase luni de la apariția unui focar de febră aftoasă sau de la finalizarea vaccinării de urgență, dacă aceasta s-a realizat mai târziu, și o investigație serologică bazată pe detectarea anticorpilor împotriva proteinelor nestructurale ale virusului febrei aftoase a demonstrat absența infecției la animalele vaccinate, în conformitate cu orientările stabilite în conformitate cu articolul 70 alineatul (3).

(2) Deciziile privind restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

Articolul 62

Modificarea condițiilor privind restabilirea statutului necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase

(1) Prin derogare de la articolul 60, se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), eliminarea restricțiilor aplicate în conformitate cu prezenta directivă după îndeplinirea cerințelor din articolele 36 și 44 și după realizarea unei investigații clinice și serologice prin care s-a confirmat absența infecției cu virusul febrei aftoase.

(2) Prin derogare de la articolul 61, se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), anularea restricțiilor aplicate în conformitate cu prezenta directivă după ce investigația clinică și serologică prevăzută la articolul 56 și măsurile stabilite la articolul 57 au fost realizate și au confirmat absența infecției cu virusul febrei aftoase.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3), interzicerea totală a circulației a animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă între teritoriul sau regiunea statului membru în care a apărut focarul de febră aftoasă și un alt stat membru până la restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase, în conformitate cu cerințele codului de sănătate animală al OIE, cu condiția ca animalele în cauză:

(a) să nu fi fost vaccinate și să fie trimise direct la un abator pentru sacrificarea imediată sau

(b) să fi fost izolate cel puțin treizeci de zile înainte de încărcare și să fi fost supuse unui test serologic de detectare a anticorpilor împotriva proteinelor nestructurale ale virusului febrei aftoase, realizat cu rezultat negativ pe eșantioane prelevate pe parcursul celor zece zile anterioare încărcării.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2) și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3) se poate decide, până la restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase, în conformitate cu dispozițiile din codul de sănătate animală al OIE, raza de supraveghere din jurul zonei de vaccinare prevăzută la articolul 52 alineatul (2) se reduce după ce s-a încheiat aplicarea cu rezultate satisfăcătoare a măsurilor prevăzute la articolul 57.

Articolul 63

Certificarea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și a produselor derivate de la aceste animale în vederea comerțului intracomunitar

Statele membre se asigură că certificarea suplimentară în vederea comerțului intracomunitar cu animale din speciile predispuse la febra aftoasă sau cu produse derivate de la aceste animale, impusă prin prezenta directivă, se realizează până când statul membru sau regiunea statului membru și-a recuperat statutul de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase în conformitate cu articolele 60 și 61.

Articolul 64

Circulația animalelor vaccinate din speciile predispuse la febra aftoasă după restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase

(1) Expedierea de animale din speciile predispuse la febra aftoasă vaccinate împotriva febrei aftoase dintr-un stat membru în altul este interzisă.

(2) Prin derogare de la interdicția prevăzută la alineatul (1), se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), adoptarea de măsuri specifice privind animalele vaccinate din speciile predispuse la febra aftoasă deținute în grădinile zoologice în cadrul unui program de conservare a faunei sălbatice sau deținute, ca resurse genetice de animale de crescătorie, în locațiile înscrise de autoritățile competente pe lista centrelor de creștere a animalelor indispensabile pentru supraviețuirea rasei, sub rezerva dispozițiilor relevante din codul de sănătate animală al OIE.

CAPITOLUL III

MĂSURI PREVENTIVE

SECȚIUNEA 10

LABORATOARE ȘI UNITĂȚI CARE MANIPULEAZĂ VIRUSUL FEBREI AFTOASE

Articolul 65

Laboratoare și unități care manipulează virusul febrei aftoase

Statele membre se asigură că:

(a) laboratoarele și unitățile în care virusul febrei aftoase viu, genomul acestuia, antigenii săi sau vaccinurile produse pe baza acestor antigeni sunt manipulate în scopuri de cercetare,

de diagnostic sau de fabricare sunt controlate riguros de autoritățile competente;

(b) manipularea virusului viu al febrei aftoase în scopuri de cercetare și de diagnostic nu se efectuează decât în laboratoarele autorizate prevăzute de anexa XI partea A;

(c) manipularea virusului viu al febrei aftoase pentru fabricarea de antigeni inactivați în vederea producerii de vaccinuri sau pentru fabricarea de vaccinuri și cercetare în acest domeniu nu se practică decât în unitățile și în laboratoarele autorizate prevăzute de anexa XI partea B;

(d) laboratoarele și unitățile menționate la literele (b) și (c) îndeplinesc cel puțin normele de biosecuritate stabilite în anexa XII.

Articolul 66

Controlul laboratoarelor și al unităților care manipulează virusul viu al febrei aftoase

Experții veterinari ai Comisiei, în colaborare cu autoritățile competente ale statelor membre, efectuează controale prin sondaj pentru a se asigura că sistemele de securitate aplicate în unitățile și în laboratoarele prevăzute de anexa XI părțile A și B sunt conforme cu normele de biosecuritate prevăzute de anexa XII.

Articolul 67

Modificarea listei de laboratoare și de unități autorizate care manipulează virusul viu al febrei aftoase

(1) Lista unităților și a laboratoarelor prevăzute de anexa XI părțile A și B poate fi reexaminată având în vedere controalele prin sondaj prevăzute la articolul 66 și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

(2) Lista unităților și a laboratoarelor prevăzute de anexa XI părțile A și B face obiectul unor actualizări regulate pe baza informațiilor comunicate de statele membre în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Articolul 68

Laboratoare naționale

(1) Statele membre se asigură că:

(a) testele de laborator privind febra aftoasă se realizează în laboratoare autorizate în acest scop de autoritățile competente;

- (b) testele de laborator destinate confirmării prezenței virusului febrei aftoase sau a altor virusuri care provoacă boli veziculoase se efectuează în conformitate cu dispozițiile din articolul 71 de către unul dintre laboratoarele prevăzute de anexa XI partea A;
- (c) unul dintre laboratoarele enumerate în anexa XI partea A este desemnat ca laborator național de referință al statului membru pe al cărui teritoriu este situat; sarcina acestuia este de a coordona normele și metodele de diagnostic din statul membru respectiv;
- (d) laboratorul național de referință își asumă cel puțin funcțiile și atribuțiile definite în anexa XV;
- (e) laboratorul național de referință prevăzut la litera (c) menține contactul cu laboratorul comunitar de referință prevăzut la articolul 69 și se asigură în special că îi parvin eșantioane adecvate.

(2) Laboratorul național de referință al unui stat membru, prevăzut la alineatul (1) litera (c), poate juca acest rol pentru unul sau mai multe alte state membre. Statele membre pe al căror teritoriu nu există un laborator național de referință pot recurge la serviciile laboratorului din unul sau mai multe alte state membre.

Această cooperare este formalizată printr-un acord mutual încheiat între autoritățile competente ale statelor membre în cauză, care este notificat Comisiei. Cooperarea trebuie menționată în coloana prevăzută în acest scop în tabelul din anexa XI partea A.

(3) Statele membre se asigură că principalul obiectiv al examenelor de laborator prevăzute de prezenta directivă este de a confirma sau de a infirma prezența febrei aftoase și de a exclude prezența altor boli veziculoase.

După confirmarea unui focar de febră aftoasă și identificarea serotipului, caracteristicile antigenice ale virusului sunt stabilite pe baza sușelor vaccinale de referință, după caz, cu ajutorul laboratorului comunitar de referință.

Eșantioanele prelevate de la șeptelul domestic care prezintă semne de boală veziculoasă negative în ceea ce privește virusul febrei aftoase și, după caz, virusul bolii veziculoase a porcului, trebuie trimise pentru completarea investigației laboratorului comunitar de referință.

(4) Statele membre se asigură că laboratorul național de referință de pe teritoriul lor dispune de echipamentul necesar și de un număr adecvat de agenți capabili să efectueze examenele de laborator necesare în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 69

Laborator comunitar de referință

- (1) Laboratorul comunitar de referință este desemnat pe baza acordului cu laboratorul în cauză, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), pe o perioadă care urmează să fie stabilită în conformitate cu procedura menționată.
- (2) La desemnarea unui laborator comunitar de referință trebuie avută în vedere cu prioritate competența tehnică și științifică a laboratorului precum și cunoștințele tehnice și excelența personalului tehnic și științific al acestuia.
- (3) Până la sfârșitul perioadei de funcționare sau mai devreme, Comisia reexaminează desemnarea laboratorului comunitar de referință din punct de vedere al conformității acestuia cu funcțiile și atribuțiile prevăzute pentru laboratorul comunitar de referință în anexa XVI.

Articolul 70

Standarde de securitate, orientări în domeniul supravegherii și codul de conduită aplicabile laboratoarelor și unităților autorizate care manipulează virusul viu al febrei aftoase

- (1) Se poate adopta un manual operațional care prezintă normele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).
- (2) Se pot adopta orientări în domeniul supravegherii necesare pentru restabilirea statutului de necontaminare cu boala și infecția febrei aftoase, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).
- (3) Se poate adopta un cod uniform de bună conduită privind sistemele de securitate puse în aplicare în unitățile și în laboratoarele din anexa XI părțile A și B, în conformitate cu aceeași procedură.

SECȚIUNEA 11

DIAGNOSTICUL FEBREI AFTOASE

Articolul 71

Standarde și teste de diagnosticare a febrei aftoase și pentru diagnosticarea diferențiată a altor boli veziculoase

- (1) Statele membre se asigură că laboratoarele naționale utilizează testele și aplică standardele de diagnostic specificate în anexa XIII.

(2) O decizie privind modalitățile adecvate de achiziție, de depozitare și de livrare către laboratoarele naționale, în caz de urgență, a unor cantități suficiente de reactivi sau de teste de diagnostic specifice, în special în ceea ce privește măsurile prevăzute la articolul 56 alineatul (3), se poate adopta în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(3) Se poate adopta de asemenea, în conformitate cu procedura menționată anterior, un manual operațional pentru diagnosticarea febrei aftoase și pentru diagnosticarea diferențiată a bolilor veziculoase, altele decât boala veziculoasă a porcului.

SECȚIUNEA 12

PLANURI DE INTERVENȚIE ȘI EXERCIȚII DE ALERTĂ ÎN TIMP REAL

Articolul 72

Planuri de intervenție

(1) Statele membre elaborează un plan de intervenție precizând măsurile naționale necesare pentru menținerea unui nivel ridicat de conștientizare și de pregătire în privința bolii, precum și a protecției mediului, care să fie pus în aplicare în cazul apariției unui focar de febră aftoasă.

(2) Planul de intervenție trebuie să permită mobilizarea de instalații, echipament, personal și de orice materiale necesare pentru eradicarea rapidă și eficientă a focarului de febră aftoasă, să asigure coordonarea cu statele membre vecine și să încurajeze cooperarea cu țările terțe vecine.

(3) Planul de intervenție trebuie să cuprindă, de asemenea, măsuri care să fie puse în aplicare în cazul unor situații de criză profundă, de tipul celei menționate la anexa XVII punctul 12, și trebuie să furnizeze informații privind:

(a) cantitățile de vaccin necesare în cazul vaccinării de urgență;

(b) regiunile care cuprind zone cu o densitate mare a șeptelului, având în vedere criteriile stabilite în anexa X.

(4) În conformitate cu planul de intervenție, trebuie adoptate dispozițiile necesare pentru a preveni, în cazul apariției unui focar de febră aftoasă, toate efectele negative asupra mediului care ar putea fi evitate, asigurându-se punerea în aplicare a unor măsuri optime de combatere a bolii și reducându-se la minim prejudiciul legat de apariția unui focar, în special dacă se dovedește necesară îngroparea sau incinerarea carcaselor de animale moarte sau sacrificate la fața locului.

(5) Criteriile și cerințele aplicabile pentru elaborarea de planuri de intervenție sunt cele enunțate în anexa XVII. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), aceste criterii și cerințe pot fi modificate având în vedere natura specifică a febrei aftoase și progresele realizate în domeniul instituirii de măsuri de combatere a bolii și de protecție a mediului.

(6) Comisia examinează planurile de intervenție pentru a stabili dacă acestea permit atingerea obiectivului menționat la alineatul (1) și îi propune statului membru în cauză orice modificare necesară, în special pentru a garanta compatibilitatea acestora cu cele ale altor state membre.

(7) Planurile se aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(8) Statele membre se asigură că se notifică de îndată Comisiei modificările semnificative aduse planurilor de intervenție adoptate.

(9) Planurile modificate pot fi adoptate ulterior în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), pentru a se ține seama de evoluția situației.

(10) În orice caz, statele membre își reexaminează planurile din cinci în cinci ani, în special pe baza exercițiilor de alertă în timp real prevăzute la articolul 73, și le supun spre aprobare Comisiei, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Articolul 73

Exerciții de alertă în timp real

(1) Statele membre se asigură că exercițiile de alertă în timp real se efectuează în conformitate cu planul lor de intervenție și cu anexa XVII.

(2) Statele membre se asigură că, dacă este posibil și realizabil, aceste exerciții se desfășoară în strânsă cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre vecine și ale țărilor terțe.

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la principalele rezultate ale exercițiilor în timp real. Aceste informații îi sunt prezentate Comisiei din perspectiva informațiilor prevăzute la articolul 8 din Directiva 64/432/CEE a Consiliului.

SECȚIUNEA 13

Articolul 75

CENTRE DE COMBATERE A BOLII ȘI GRUPURI DE EXPERȚI*Articolul 74***Centre naționale/centrale de combatere a bolii – Funcții și atribuții**

(1) Statele membre se asigură că, în cazul apariției unor focare de febră aftoasă, poate fi instituit imediat un centru național/central de combatere a bolii, pe deplin operațional.

(2) Centrul național/central de combatere a bolii are ca principală funcție conducerea și supravegherea activităților centrelor locale de combatere a bolii prevăzute la articolul 76. Anumite funcții alocate inițial centrului național/central de combatere a bolii pot fi delegate centrului local de combatere a bolii care activează la nivelul administrativ prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (p) din Directiva 64/432/CEE sau la un nivel mai înalt, în măsura în care nu sunt prejudiciate atribuțiile centrului național/central de combatere a bolii.

(3) Centrul național/central de combatere a bolii are cel puțin următoarele atribuții:

- (a) definirea măsurilor de combatere necesare;
- (b) garantarea punerii în aplicare rapide și eficiente de către centrele locale a măsurilor menționate anterior;
- (c) alocarea de personal și de resurse de altă natură centrelor locale de combatere a bolii;
- (d) informarea Comisiei, a autorităților competente ale celorlalte state membre și a altor autorități naționale, inclusiv autoritățile și organisme care au competențe în domeniul mediului, precum și organisme veterinare, agricole și comerciale;
- (e) organizarea unei campanii de vaccinare de urgență și delimitarea zonelor de vaccinare;
- (f) menținerea contactului cu laboratoarele de diagnosticare;
- (g) menținerea unei legături strânse cu autoritățile competente din domeniul mediului pentru coordonarea acțiunilor privind siguranța în domeniul sănătății publice și a mediului;
- (h) menținerea contactului cu mass media;
- (i) menținerea contactului cu organele care au rol executoriu pentru a asigura aplicarea corectă a măsurilor juridice specifice.

Centre naționale/centrale de combatere a bolii – Cerințe tehnice

(1) Statele membre se asigură că centrele naționale/centrale de combatere a bolii dispun de tot personalul, de toate instalațiile și de tot echipamentul necesar pentru finalizarea unei campanii de eradicare cu succes.

(2) Mijloacele prevăzute la alineatul (1) trebuie să cuprindă cel puțin:

- (a) un sistem de identificare a turmelor și de localizare a animalelor, de preferință informatizat;
- (b) toate mijloacele de comunicare adecvate, inclusiv telefon și copiator, și, dacă este posibil, instalații care să permită comunicarea cu mediile de informare;
- (c) un sistem de comunicații, preferabil informatizat, care să permită schimbul de informații cu centrele locale de urgență, cu laboratoarele și cu alte organizații în cauză;
- (d) hărți și alte surse de informații susceptibile de a fi utilizate pentru punerea în aplicare a măsurilor de combatere;
- (e) un jurnal cotidian comun, actualizat, în care se consemnează în ordine cronologică toate evenimentele asociate cu focarul de febră aftoasă și care permite conectarea și coordonarea diferitelor activități;
- (f) liste cu organizațiile și laboratoarele naționale și internaționale vizate de apariția unui focar de febră aftoasă care trebuie alertate într-o astfel de situație;
- (g) liste cu personalul și cu alte persoane care pot fi detașate imediat în centrele locale de urgență sau în grupurile de experți prevăzute la articolul 78 în cazul apariției unui focar de febră aftoasă;
- (h) liste cu autoritățile și instanțele acre au competențe în domeniul protecției mediului care trebuie contactate în cazul apariției unui focar de febră aftoasă;
- (i) hărți care să indice locațiile de prelucrare adecvate;
- (j) liste ale unităților autorizate să trateze sau să prelucereze carcassele și deșeurile de animale care ar putea fi mobilizate în cazul apariției unui focar de febră aftoasă, precizând în special capacitatea acestora, adresa și alte informații utile;
- (k) liste cu măsurile din domeniul supravegherii și al combaterii contaminării mediului ambiant, în special a apelor de suprafață și a apelor subterane, prin scurgerea unor produse dezinfectante și a unor țesuturi și fluide corporale provenind din descompunerea carcaselor.

Articolul 76

Centre locale de combatere a bolii – înființare, funcții și atribuții

(1) Statele membre se asigură că în cazul apariției unor focare de febră aftoasă pot fi înființate imediat centre locale de combatere a bolii pe deplin operaționale.

(2) Statele membre se asigură că în cadrul planurilor lor naționale de intervenție sunt prevăzute posibilele amplasamente pentru instituirea de centre locale de combatere a bolii, precum și organizarea acestora, personalul necesar, cazarea, instalațiile și echipamentul, sistemele de gestionare, liniile de comunicații și căile de transmitere a informațiilor.

(3) Statele membre se asigură că centrele locale de urgență acționează în strânsă coordonare și cooperare cu centrele naționale/centrale de combatere a bolii, în special în ceea ce privește măsurile prevăzute la articolul 74 alineatul (3) litera (b).

(4) Statele membre se asigură că centrele locale de combatere a bolii dispun de organizarea necesară pentru a garanta punerea rapidă în aplicare a măsurilor prevăzute de prezenta directivă în cazul apariției unui focar de febră aftoasă.

Articolul 77

Centre locale de combatere a bolii – Cerințe tehnice

(1) Statele membre se asigură că centrele locale de combatere a bolii sunt dotate cu personalul, cu instalațiile și cu echipamentul necesar, precum și cu un sistem de gestionare clar și eficient care să garanteze punerea în aplicare rapidă a măsurilor legate de investigația epidemiologică, protecția mediului, prelucrarea carcaselor provenind de la turmele infectate, supravegherea oficială a zonelor, depistarea, sacrificarea dispusă din motive de bunăstare și sacrificarea de urgență, curățarea și dezinfectarea și alte măsuri de asanare, vaccinarea de urgență și orice altă decizie strategică.

(2) Centrele locale de combatere a bolii dispun cel puțin:

- (a) de o linie telefonică rezervată comunicării cu centrul național de combatere a bolii și de linii telefonice care să faciliteze accesul agricultorilor și al altor locuitori din zonele rurale la informații precise și actualizate asupra măsurilor adoptate;
- (b) de personal de teren echipat cu instrumentele necesare pentru a comunica și a gestiona eficient toate datele indispensabile;
- (c) de un sistem de evidență, de preferință informatizat, conectat la centrul național de combatere a bolii, la toate bazele de date necesare, la laboratoare și la alte organizații;

(d) de un jurnal cotidian comun, actualizat, în care se consemnează în ordine cronologică toate evenimentele asociate cu focarul de febră aftoasă și care permite conectarea și coordonarea diferitelor activități;

(e) de liste actualizate cu persoane, inclusiv medici veterinari din sectorul privat, și cu organizații locale din fiecare regiune care trebuie contactate și care pot fi solicitate să intervină în cazul apariției unui focar;

(f) de liste actualizate cu exploatațiile cărora li se pot aplica dispozițiile din articolele 15 și 18 în cazul apariției unui focar de febră aftoasă;

(g) de inventare actualizate ale potențialelor locații de incinerare sau de îngropare a animalelor sacrificate în conformitate cu prezenta directivă și a căror prelucrare trebuie să se efectueze în conformitate cu dispozițiile comunitare și naționale din domeniul protecției mediului;

(h) de liste actualizate cu autoritățile din domeniul mediului competente pentru fiecare regiune și cu alte organisme care funcționează în acest domeniu și care trebuie contactate și pot fi solicitate să intervină în cazul apariției unui focar;

(i) de hărți care să indice locațiile adecvate pentru eliminarea carcaselor prin îngropare, fără riscuri pentru mediu și în special pentru apele de suprafață și pentru apele subterane;

(j) de o listă a unităților autorizate pentru tratarea și eliminarea carcaselor și a deșeurilor de animale;

(k) de o listă cu măsurile din domeniul supravegherii și al combaterii contaminării mediului ambiant, în special a apelor de suprafață și a apelor subterane, prin scurgerea unor produse dezinfectante și a unor țesuturi și fluide corporale provenind din descompunerea carcaselor.

Articolul 78

Grup de experți

(1) Statele membre creează un grup de experți cu caracter permanent, cu structură echilibrată, format din epidemiologi, specialiști în probleme veterinare și virusologi, pentru a garanta menținerea cunoștințelor științifice necesare pentru a ajuta autoritatea competentă să asigure o bună pregătire în eventualitatea apariției bolii.

Prin derogare de la primul alineat, statele membre care au un număr limitat de animale din speciile predispuse la febra aftoasă pot încheia un acord valabil și în formă convenită cu alte state membre în domeniul asistenței reciproce în privința grupului de experți. Normele de aplicare a acestui acord sunt expuse în planurile de intervenție prevăzute la articolul 72.

(2) În caz de suspiciune de febră aftoasă, grupul de experți îndeplinește cel puțin următoarele atribuții:

- (a) evaluarea tabloului clinic și a situației epidemiologice;
- (b) consiliere privind eșantionarea și analizele necesare pentru diagnosticarea bolii, precum și privind acțiunile și măsurile suplimentare care trebuie puse în aplicare.

(3) În caz de apariție a unui focar de febră aftoasă, grupul de experți îndeplinește cel puțin următoarele atribuții:

- (a) întocmirea tabloului clinic și efectuarea unei investigații epidemiologice, cel puțin pentru cazul de referință și dacă este necesar la fața locului, în vederea colectării datelor necesare pentru a determina:

- (i) originea infecției;
- (ii) data introducerii agentului infecțios;
- (iii) posibila propagare a bolii;

- (b) raportarea către medicul veterinar șef și către centrul național/central de combatere a bolii;

- (c) consiliere privind depistarea, eșantionarea, procedurile de test, mijloacele de combatere, celelalte măsuri și strategia care trebuie aplicată, inclusiv sfaturi privind măsurile de biosecuritate în exploatarea sau în locațiile prevăzute la articolul 16 și privind vaccinarea de urgență;

- (d) urmărirea și orientarea investigației epidemiologice;

- (e) măsuri destinate completării datelor epidemiologice cu date geografice, meteorologice și cu orice alte informații necesare;

- (f) analiza datelor epidemiologice și realizarea de evaluări ale riscurilor la intervale regulate;

- (g) asistență pentru a asigura prelucrarea carcaselor și a deșeurilor de animale cu efecte nocive minime pentru mediu.

SECȚIUNEA 14

BANCA DE ANTIGENI ȘI VACCINURI

Articolul 79

Bănci naționale de antigeni și vaccinuri

(1) În cadrul planului de intervenție, statele membre pot constitui sau pot menține bănci naționale de antigeni și vaccinuri în vederea depozitării cantităților de rezervă destinate vaccinărilor de urgență, având în vedere dispozițiile din Directiva 2001/82/CE.

(2) Statele membre pot înființa unități specializate în ambalarea și depozitarea vaccinurilor în vederea vaccinării de urgență.

(3) Statele membre se asigură că antigenii și vaccinurile formulate în băncile naționale respectă normele minime stabilite în domeniul securității, al sterilității și al conținutului de proteine nestructurale pentru băncile comunitare de antigeni și vaccinuri.

(4) Statele membre care au o bancă națională de antigeni și vaccinuri informează Comisia cu privire la stocurile disponibile. Aceste informații îi sunt comunicate Comisiei la fiecare douăsprezece luni luând în considerare informațiile prevăzute la articolul 8 din Directiva 64/432/CEE. Informațiile privind cantitățile și subtipurile de antigeni sau de vaccinuri autorizate depozitate în băncile naționale de antigeni și vaccinuri comunitare au un caracter confidențial care interzice în special publicarea acestora.

Articolul 80

Banca comunitară de vaccinuri și antigeni

(1) Se constituie o bancă comunitară de antigeni și vaccinuri în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(2) Comisia se asigură că rezervele comunitare de antigeni concentrați inactivați destinați fabricării vaccinurilor împotriva febrei aftoase sunt depozitate în locațiile băncii. În acest sens, decizia privind numărul de doze și varietatea de sușe și de subtipuri de antigeni ai virusului febrei aftoase și, dacă este necesar, de vaccinuri autorizate în conformitate cu Directiva 2001/82/CE depozitate în băncile comunitare de antigeni se ia în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), având în vedere cerințele identificate în contextul planurilor de intervenție prevăzute la articolul 72 și situația epidemiologică, după consultarea laboratorului comunitar de referință, după caz.

(3) Informațiile privind cantitățile și subtipurile de antigeni sau de vaccinuri autorizate depozitate în banca comunitară au un caracter confidențial care interzice în special publicarea acestora.

(4) Condițiile de constituire și de gestionare a rezervelor comunitare de antigeni și vaccinuri autorizate în locațiile a cel puțin două unități de fabricare, de preferință, sunt specificate în contractele încheiate între Comisie și unitățile în cauză. Aceste contracte conțin cel puțin următoarele elemente:

- (a) condiții de furnizare a cantităților și a subtipurilor de antigeni concentrați inactivați;

- (b) condiții privind depozitarea în deplină securitate a antigenilor și a vaccinurilor autorizate;

(c) garanții și condiții privind formularea, fabricarea, îmbutelierea, etichetarea și distribuirea rapidă a vaccinurilor.

(5) Condițiile și garanțiile prevăzute la alineatul (4) literele (a)-(c) se pot modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

Articolul 81

Furnizarea și depozitarea antigenilor concentrați inactivați

Comisia se asigură că fabricantul cu care există un contract pentru antigenul concentrat inactivat furnizat băncii comunitare de antigeni și vaccinuri este în măsură să garanteze, în ceea ce privește furnizarea și stocarea antigenilor concentrați inactivați ai virusului febrei aftoase, condiții cel puțin echivalente cu cele prevăzute de anexa XIV punctul 1.

Articolul 82

Formularea, fabricarea, îmbutelierea, etichetarea și distribuirea vaccinurilor

(1) Comisia se asigură că fabricantul cu care există un contract pentru antigenul concentrat inactivat furnizat băncii comunitare de antigeni și vaccinuri prevăzut la articolul 81 este în măsură să garanteze, în ceea ce privește formularea, finisarea, îmbutelierea, etichetarea și distribuirea vaccinurilor reconstituite pe bază de antigeni, condiții cel puțin echivalente cu cele prevăzute de anexa XIV punctul 2.

(2) În caz de urgență și luând în considerare în mod corespunzător situația epidemiologică, Comisia este autorizată să organizeze fabricarea, îmbutelierea, etichetarea, depozitarea temporară și distribuirea cantităților necesare de vaccin reconstituit pe baza unui antigen adecvat.

Articolul 83

Accesul la banca comunitară de vaccinuri și antigeni

(1) Statele membre au acces la banca comunitară de antigeni și vaccinuri pe baza unei cereri adresate Comisiei.

În limitele rezervelor comunitare de antigeni și vaccinuri, Comisia organizează fără întârziere, în special în conformitate cu articolul 51, formularea, fabricarea, îmbutelierea, etichetarea și distribuirea cantităților și a subtipurilor de vaccin necesare.

(2) Statele membre care gestionează o bancă națională de antigeni și vaccinuri sau statele membre asociate la o bancă internațională de antigeni și vaccinuri au același drepturi și obligații față de banca comunitară ca și orice alt stat membru care nu dispune de rezerve naționale.

(3) Dacă este în interesul Comunității, aceasta poate furniza sau poate împrumuta unor țări terțe antigeni provenind din rezervele comunitare sau vaccinuri reconstituite pe baza acestor antigeni.

Fără a aduce atingere acordurilor încheiate între Comunitate și țările terțe, accesul acestora din urmă la banca comunitară de antigeni și vaccinuri este autorizat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), sub rezerva dispozițiilor privind cooperarea tehnică și financiară care trebuie adoptate de Comisie și de țara terță în cadrul acestei proceduri.

(4) După utilizarea antigenului sau a vaccinului provenind din rezervele comunitare, Comisia se asigură că antigenul sau vaccinul utilizat este înlocuit cât mai repede posibil și în funcție de situația epidemiologică.

Articolul 84

Controlul vaccinurilor antiaftoase

(1) Comisia răspunde de organizarea de teste independente în vederea controlării activității și inocuității vaccinurilor reconstituite pe bază de antigeni stocați în banca comunitară de antigeni și vaccinuri, precum și ale vaccinurilor reconstituite pe baza altor antigeni și destinate utilizării în cadrul ajutorului comunitar pentru punerea în aplicare a măsurilor de combatere a febrei aftoase în țările terțe, în conformitate cu articolele 82 alineatul (2) și 83 alineatul (3).

(2) Pentru testele prevăzute de alineatul (1), Comisia poate recurge la serviciile unui institut comunitar de coordonare independent.

Dacă este necesară desemnarea institutului comunitar de coordonare, procedurile legate de funcțiile și de responsabilitățile acestuia precum și de contribuțiile financiare comunitare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(3) Fără a aduce atingere normelor stabilite în legislația comunitară în ceea ce privește activitatea, inocuitatea și procedurile de fabricare, vaccinurile reconstituite pe bază de antigeni depozitați în banca comunitară de antigeni și vaccinuri îndeplinesc cel puțin normele minime prevăzute, în ceea ce privește activitatea, inocuitatea și procedurile de fabricare, în farmacopeea europeană și în dispozițiile relevante din manualul OIE.

SECȚIUNEA 15

FEBRA AFTOASĂ LA ALTE SPECII

Articolul 85

Măsuri suplimentare de prevenire și combatere a febrei aftoase

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 și dispozițiilor de executare, statele membre se asigură că interdicția privind utilizarea lăturilor în alimentația animalelor în conformitate cu legislația comunitară și cu legislațiile naționale este aplicabilă tuturor animalelor, indiferent de destinația acestora sau de locul în care trăiesc. Normele de aplicare a măsurilor de combatere a bolii pe care trebuie să le respecte statele membre pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(2) Normele de combatere a febrei aftoase la animalele din speciile prevăzute la articolul 2 litera (a) a doua teză pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(3) De îndată ce autoritatea competentă a unui stat membru este informată că sunt suspectate animale sălbatice de a fi infectate cu virusul febrei aftoase, aceasta ia toate măsurile adecvate pentru a confirma sau pentru a infirma prezența bolii, prin efectuarea unui examen al tuturor animalelor sălbatice din speciile predispuse la febra aftoasă sacrificate de vânători sau găsite moarte, incluzând și teste de laborator. Autoritatea competentă informează proprietarii animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și vânătorii cu privire la existența unei suspiciuni de infecție.

(4) De îndată ce autoritatea competentă a unui stat membru deține confirmarea existenței unui caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice, aceasta aplică imediat măsurile destinate să limiteze propagarea bolii prevăzute de anexa XVIII partea A și stabilește un plan de eradicare a febrei aftoase în conformitate cu anexa XVIII partea B. Autoritatea competentă informează proprietarii animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și vânătorii cu privire la existența cazului confirmat.

CAPITOLUL IV

MĂSURI DE APLICARE

Articolul 86

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile încălcării dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu prezenta directivă și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute în acest mod trebuie să

fie eficiente, proporționale și să aibă efect de descurajare. Statele membre comunică aceste dispoziții Comisiei până la data prevăzută la articolul 93 alineatul (1) și cât mai repede posibil toate modificările ulterioare în acest sens.

Articolul 87

Norme de aplicare a anumitor articole, de adoptare a altor norme detaliate de punere în practică a prezentei directive și de modificare a anexelor

(1) Pot fi adoptate norme detaliate de aplicare a articolului 75 alineatul (2) și a articolului 77 alineatul (2) în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(2) Pot fi adoptate norme detaliate suplimentare pentru aplicarea prezentei directive în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

(3) Se pot modifica anexele la prezenta directivă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2) sau, în cazul anexei XI, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

Articolul 88

Procedură de adoptare a măsurilor epidemiologice ad hoc

Atunci când un stat membru constată, în cadrul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute de prezenta directivă, că una dintre acestea nu este adaptată situației epidemiologice sau că virusul febrei aftoase se propagă deși au fost luate măsuri în conformitate cu prezenta directivă, se poate adopta o decizie ad hoc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3) pentru a autoriza statul membru în cauză să pună în aplicare alte măsuri echivalente pe parcursul unei perioade limitate, adaptată evoluției bolii.

Articolul 89

Comitologie

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțuri alimentare și sănătate animală înființat prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) În cazul în care se fac trimiteri la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) În cazul în care se fac trimiteri la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la cincisprezece zile.

(4) Comitetul își stabilește propriul regulament de procedură.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 90

Modificarea Directivei 92/46/CEE

La primul capitol din anexa A la Directiva 92/46/CEE, punctul 4 litera (b) al doilea paragraf se elimină.

Articolul 91

Abrogări

(1) Directiva 85/511/CEE, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere și de aplicare prevăzute de anexa XIX, și Deciziile de punere în aplicare 89/531/CEE din 25 septembrie 1989 de desemnare a unui laborator de referință pentru identificarea virusului febrei aftoase și de stabilire a funcțiilor și a atribuțiilor acestui laborator ⁽¹⁾ și 91/665/CEE din 11 decembrie 1991 de desemnare a unui institut comunitar de coordonare pentru vaccinurile împotriva febrei aftoase și de stabilire a funcțiilor și a atribuțiilor acestuia ⁽²⁾ se abrogă începând de la data prevăzută la articolul 93.

(2) Trimiterile la Directiva 85/511/CEE abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XX.

Articolul 92

Dispoziții tranzitorii

(1) Se pot adopta dispoziții tranzitorii în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2) în decurs de cinci ani începând de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(2) În termen de șase luni de la data prevăzută la articolul 94, statele membre prezintă Comisiei planurile lor de intervenție modificate în funcție de dispozițiile articolului 72.

Comisia examinează planurile menționate în ceea ce privește obiectivele prezentei directive și propune statelor membre modificările considerate necesare, în special pentru a garanta conformitatea planurilor cu cele ale altor state membre.

Planurile de intervenție modificate se aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Articolul 93

Punere în aplicare

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 2004. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică aceste dispoziții începând cu 1 iulie 2004.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 94

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 95

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 septembrie 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

G. ALEMANN

⁽¹⁾ JO L 279, 28.9.1989, p. 32.

⁽²⁾ JO L 368, 31.12.1991, p. 19.

ANEXA I

DEFINIȚIA FOCARULUI

Se declară existența unui focar în cazul în care o exploatare îndeplinește unul sau mai multe din următoarele criterii:

1. virusul febrei aftoase a fost izolat la un animal, în orice produs derivat de la animalul în cauză sau în mediul acestuia;
2. sunt observate semne clinice care sugerează febra aftoasă la un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă, și antigenul viral sau acidul ribonucleic (ARN) viral specific unuia sau mai multor serotipuri ale virusului febrei aftoase au fost detectate și identificate în eșantioane prelevate de la un animal sau de la animale din același grup epidemiologic;
3. sunt observate semne clinice care sugerează febra aftoasă la un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă, iar animalul și cohortele de astfel de animale prezintă anticorpi împotriva proteinelor structurale sau nestructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca vaccinarea anterioară, anticorpii materni reziduali sau reacțiile nespecifice să poată fi excluse ca posibile cauze ale reacției seropozitive;
4. se observă și se identifică un antigen viral sau un ARN viral specific unuia sau mai multor serotipuri ale virusului febrei aftoase în eșantioanele prelevate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă și de la animalele care prezintă anticorpi împotriva proteinelor structurale sau nestructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca anticorpii împotriva proteinelor structurale, vaccinarea anterioară, anticorpii materni reziduali sau reacțiile nespecifice să poată fi excluse ca posibile cauze ale reacției seropozitive;
5. a fost stabilită o legătură epidemiologică cu apariția unui focar de febră aftoasă confirmat și se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:
 - (a) fie cel puțin un animal prezintă anticorpi împotriva proteinelor structurale sau nestructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca vaccinarea anterioară, anticorpii materni reziduali sau reacțiile nespecifice să poată fi excluse ca posibile cauze ale reacției seropozitive;
 - (b) fie a fost detectat și identificat un antigen viral sau un ARN viral specific unuia sau mai multor serotipuri ale virusului febrei aftoase în eșantioanele prelevate de la cel puțin un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă;
 - (c) la cel puțin un animal din speciile predispuse la febra aftoasă s-au detectat dovezi serologice ale infecției active cu virusul febrei aftoase prin detectarea seroconversiei de la negativ la pozitiv a anticorpilor împotriva proteinelor structurale sau nestructurale ale virusului febrei aftoase, cu condiția ca vaccinarea anterioară, anticorpii materni reziduali sau reacțiile nespecifice să poată fi excluse ca posibile cauze ale reacției seropozitive.

În cazul în care nu se poate anticipa în mod rezonabil că statutul anterior este seronegativ, detectarea seroconversiei se realizează pe perechi de eșantioane prelevate de la aceleași animale, de două sau de mai multe ori, la intervale de cel puțin cinci zile pentru proteinele structurale, și de cel puțin douăzeci și una de zile pentru proteinele nestructurale;
- (d) fie sunt observate semne clinice care indică febra aftoasă la un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă.

ANEXA II

NOTIFICAREA BOLII ȘI ALTE INFORMAȚII EPIDEMIOLOGICE CARE TREBUIE FURNIZATE DE STATUL MEMBRU DUPĂ CONFIRMAREA FEBREI AFTOASE

1. În termen de douăzeci și patru de ore de la confirmarea oricărui focar primar sau caz primar în unul dintre locațiile sau mijloacele de transport prevăzute la articolul 16, statul membru în cauză trebuie să declare prin intermediul sistemului de notificare a bolilor animale instituit în conformitate cu articolul 5 din Directiva 82/894/CEE:
 - (a) data expedierii;
 - (b) ora expedierii;
 - (c) țara de origine;
 - (d) numele bolii și tipul de virus, după caz;
 - (e) numărul de identificare al focarului;
 - (f) tipul de focar;
 - (g) numărul de referință al focarului legat de focarul în cauză;
 - (h) regiunea și localizarea geografică a exploatației;
 - (i) orice altă regiune supusă restricțiilor;
 - (j) data confirmării și metoda de confirmare utilizată;
 - (k) data suspiciunii;
 - (l) data estimată a primei infecții;
 - (m) originea bolii, în măsura în care aceasta poate fi indicată;
 - (n) măsurile adoptate pentru combaterea bolii.
2. În cazul apariției unor focare primare, sau în cazul locațiilor sau al mijloacelor de transport prevăzute la articolul 16, pe lângă informațiile prevăzute la punctul 1, statul membru în cauză trebuie să comunice și următoarele informații:
 - (a) numărul de animale din fiecare specie predispusă la febra aftoasă din focar sau din locațiile sau mijloacele de transport prevăzute la articolul 16;
 - (b) pentru fiecare specie și categorie (creștere, îngrășare, sacrificare etc.), numărul de animale moarte din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație, din abator sau din mijlocul de transport;
 - (c) pentru fiecare specie și categorie (creștere, îngrășare, sacrificare etc.), nivelul de morbiditate al bolii și numărul de animale din speciile predispuse la febra aftoasă la care s-a constatat febra aftoasă;
 - (d) numărul de animale din speciile predispuse la febra aftoasă sacrificate în focar, în abator sau în mijlocul de transport;
 - (e) numărul de carcase prelucrate și distruse;
 - (f) distanța care separă focarul de exploatația cea mai apropiată care deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă;
 - (g) în caz de confirmare a febrei aftoase într-un abator sau într-un mijloc de transport, localizarea exploatației sau a exploatațiilor de origine ale animalelor sau carcaselor infectate.
3. În cazul apariției unor focare secundare, informațiile prevăzute la punctele 1 și 2 trebuie transmise în termenul prevăzut la articolul 4 în Directiva 82/894/CEE.

4. Statul membru în cauză se asigură că informațiile care trebuie furnizate privind orice focar sau caz de febră aftoasă apărut într-o exploatație, într-un abator sau într-un mijloc de transport în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) sunt urmate cât mai curând posibil de un raport scris adresat Comisiei și celorlalte state membre care să cuprindă cel puțin:
- (a) data la care animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatație, din abator sau din mijlocul de transport au fost sacrificate, precum și data la care au fost prelucrate carcasele;
 - (b) rezultatele testelor efectuate pe eșantioanele prelevate cu ocazia uciderii animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă;
 - (c) în cazul în care se aplică derogarea prevăzută la articolul 18, numărul de animale sacrificate și prelucrate și, după caz, numărul de animale din speciile predispuse la febra aftoasă a căror sacrificare a fost amânată, precum și amânarea prevăzută pentru realizarea sacrificării;
 - (d) orice informații privind posibila origine a bolii sau privind originea bolii, dacă aceasta a putut fi determinată;
 - (e) în cazul apariției unui focar primar sau a unui caz de febră aftoasă într-un abator sau mijloc de transport, tipul genetic al virusului responsabil de apariția focarului sau a cazului;
 - (f) în cazurile în care animalele din speciile predispuse la febra aftoasă au fost sacrificate în exploatații de contact sau în exploatații în care există animale din speciile predispuse la febra aftoasă suspectate de a fi infectate cu virusul febrei aftoase, informații privind:
 - (i) data sacrificării și numărul de animale din speciile predispuse la febra aftoasă din fiecare categorie sacrificate în fiecare exploatație și, în cazul în care nu au fost sacrificate animale din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatațiile de contact, informații privind motivele acestei decizii;
 - (ii) legătura epidemiologică existentă între focarul sau cazul de febră aftoasă și fiecare exploatație de contact sau motivele care au generat suspiciunea de febră aftoasă în fiecare exploatație suspectată;
 - (iii) rezultatele testelor de laborator efectuate pe eșantioanele prelevate de la animale din speciile predispuse la febra aftoasă prezente în exploatații și cu ocazia uciderii acestora.
5. Dacă sistemul de notificare a bolilor animale nu este operațional, se recurge la alte mijloace de comunicare.
-

ANEXA III

INVESTIGAȚIA

1. **Examenul clinic**

- 1.1. Toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatații sunt supuse unui examen clinic prin care să se identifice semnele sau simptomelor de febră aftoasă.
- 1.2. Acest examen vizează în special animalele la care există o mare probabilitate de expunere la virusul febrei aftoase, în special cu ocazia transportului lor în afara exploatațiilor cu risc, sau al unui contact strâns cu persoane sau echipamente care au intrat în contact strâns cu exploatațiile cu risc.
- 1.3. Examenul clinic ia în considerare transmiterea febrei aftoase, inclusiv perioada de incubație prevăzută la articolul 2 litera (h), și modul în care sunt crescute animalele din speciile predispuse la febra aftoasă.
- 1.4. Toate registrele relevante ale exploatațiilor trebuie supuse unui examen detaliat, în special în ceea ce privește datele solicitate în scopuri de sănătate animală de legislația comunitară și, dacă sunt disponibile, datele privind morbiditatea, mortalitatea și avorturile, observațiile clinice, modificările productivității și ale alimentației, cumpărarea sau vinderea de animale, vizitele unor persoane susceptibile de a fi contaminate și alte informații importante din punctul de vedere al anamnezei.

2. **Procedurile de eșantionare**2.1. *Dispoziții generale*

2.1.1. Eșantionarea serologică se efectuează:

- 2.1.1.1. în conformitate cu recomandările echipei epidemiologice constituite în cadrul grupului de experți prevăzut la articolul 78 și
- 2.1.1.2. pentru a se putea depista și furniza probele, având în vedere și definiția din anexa I, că nu a existat o infecție anterioară.
- 2.1.2. În cazul în care eșantionarea se realizează în cadrul supravegherii după constatarea unui focar, procedurile sunt demarate cu cel puțin douăzeci și una de zile după eliminarea animalelor predispuse la febra aftoasă din exploatațiile infectate și executarea operațiunilor preliminare de curățare și dezinfectare, cu excepția dispozițiilor contrare din prezenta anexă.
- 2.1.3. Eșantionarea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă se efectuează în conformitate cu dispozițiile din prezenta anexă dacă în focar se găsesc ovine, caprine sau alte animale predispuse la febra aftoasă care nu prezintă nici un semn clinic clar și în special dacă aceste animale au fost izolate de bovine și de porcine.

2.2. *Prelevarea de eșantioane în exploatații*

În exploatațiile în care este suspectată existența febrei aftoase fără semne clinice, examenul ovinelor și al caprinelor și, la recomandarea echipei epidemiologice, al celorlalte specii predispuse la febra aftoasă, respectă un protocol de eșantionare care permite detectarea unei propagări de 5 %, cu un grad de fiabilitate de cel puțin 95 %.

2.3. *Eșantionarea în zonele de protecție*

În conformitate cu articolul 36, pentru a obține abrogarea măsurilor prevăzute la articolele 21-35, toate exploatațiile situate în perimetrul zonei de protecție în care ovinele și caprinele nu au fost în contact direct și strâns cu bovinele pe parcursul unei perioade de cel puțin douăzeci și una de zile înainte de eșantionare sunt examinate conform unui protocol de eșantionare care permite detectarea unei propagări de 5 %, cu un grad de fiabilitate de cel puțin 95 %.

Cu toate acestea, autoritățile competente pot decide, dacă situația epidemiologică permite acest lucru și în special în conformitate cu măsurile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) litera (b), că eșantioanele se prelevează cel mai devreme după paisprezece zile de la eliminarea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă din exploatarea (exploatațiile) infectată (e) și efectuarea operațiunilor de curățare și dezinfectare preliminară, cu condiția ca eșantionarea să se efectueze în conformitate cu punctul 2.3 conform parametrilor statistici pentru detectarea unei propagări de 2 % a bolii în cadrul turmelor, cu un grad de fiabilitate de cel puțin 95 %.

2.4. *Eșantionarea în zonele de supraveghere*

În conformitate cu articolul 44, pentru a obține abrogarea măsurilor prevăzute la articolele 37-43, exploatațiile situate în perimetrul zonei de supraveghere în care trebuie suspectată prezența febrei aftoase în absența semnelor clinice, în special cele care dețin ovine și caprine, trebuie să facă obiectul unui examen. Pentru această investigație este suficient un model de eșantionare cu mai multe etape, dacă se asigură prelevarea eșantioanelor:

- 2.4.1. din exploatațiile din toate unitățile administrative situate în perimetrul zonei în care ovinele și caprinele nu au intrat în contact direct și strâns cu bovine pe parcursul unei perioade de cel puțin treizeci de zile înainte de prelevarea eșantioanelor și
- 2.4.2. în câte exploatații dintre cele prevăzute anterior este necesar, pentru detectarea cu un grad de fiabilitate de cel puțin 95 % a unei exploatații infectate, dacă propagarea estimată a bolii ar fi de 2 %, având o repartizare egală în întreaga zonă și
- 2.4.3. de la câte ovine și caprine este necesar în fiecare exploatație pentru a detecta o propagare a bolii de 5 % în turmă cu un grad de fiabilitate de cel puțin 95 %, și de la toate ovinele și caprinele din exploatație dacă numărul acestora este mai mic de 15.

2.5. *Eșantionarea de control*

- 2.5.1. Pentru controlarea zonelor situate în afara celor stabilite în conformitate cu dispozițiile din articolul 21 și în special pentru a demonstra absența infecției la nivelul populației de ovine și de caprine care nu se află în contact strâns și direct cu bovine sau porcine nevaccinate, se aplică un protocol de eșantionare recomandat de OIE pentru control sau un protocol de eșantionare, în conformitate cu punctul 2.4, cu diferența că, spre deosebire de punctul 2.4.2, propagarea estimată a bolii în turmă se fixează la 1 %.

- 3. Numărul de eșantioane calculat în conformitate cu cerințele de la punctele 2.2, 2.3 și 2.4.3 se majorează pentru a lua în considerare sensibilitatea de diagnostic definită pentru testul utilizat.
-

ANEXA IV

PRINCIPII ȘI PROCEDURI DE CURĂȚARE ȘI DEZINFECTARE**1. Principii generale și proceduri**

- 1.1. Operațiunile de curățare și de dezinfectare așa cum sunt prevăzute la articolul 11 se realizează sub control oficial și în conformitate cu instrucțiunile medicului veterinar oficial.
- 1.2. Dezinfectanții care trebuie utilizați și concentrația acestora sunt recunoscute oficial de autoritatea competentă pentru a garanta distrugerea virusului febrei aftoase.
- 1.3. Efectul dezinfectanților nu poate fi compromis de depozitarea prelungită.
- 1.4. Alegerea dezinfectanților și a procedurilor de dezinfectare se face în funcție de natura locațiilor, a vehiculelor și a obiectelor care trebuie tratate.
- 1.5. Condițiile de utilizare a substanțelor degresante și a dezinfectanților sunt de natură să asigure menținerea eficienței acestora intactă. Parametrii tehnici furnizați de fabricant, în special presiunea, temperatura minimă și durata de contact se respectă. Efectul dezinfectantului nu poate fi compromis de interacțiunea cu alte substanțe, cum sunt substanțele degresante.
- 1.6. *Indiferent de dezinfectantul folosit, se aplică regulile generale prezentate în continuare:*
 - 1.6.1. îmbibarea completă a așternutului de paie și a materiilor fecale cu dezinfectant;
 - 1.6.2. spălarea și curățarea prin periere și frecarea atentă a tuturor suprafețelor care ar putea fi eventual contaminate și în special a solurilor, a rampelor și a pereților după evacuarea sau demontarea, dacă este posibil, a materialelor și a instalațiilor astfel încât să nu fi afectate operațiunile de curățare și de dezinfectare;
 - 1.6.3. în continuare, se aplică din nou dezinfectantul pe parcursul unei durate minime de contact, conform recomandărilor fabricantului;
 - 1.6.4. apa utilizată pentru operațiunile de curățare trebuie eliminată astfel încât să se evite orice risc de propagare a virusului febrei aftoase și conform instrucțiunilor medicului veterinar oficial.
- 1.7. În cazul în care curățarea se efectuează cu produse lichide sub presiune, după dezinfecție trebuie evitată recontaminarea locațiilor care au fost deja curățate sau dezinfectate.
- 1.8. Trebuie de asemenea spălate, dezinfectate sau distruse echipamentele, instalațiile, articolele sau compartimentele susceptibile de a fi contaminate.
- 1.9. Operațiunile de curățare și de dezinfectare prevăzute de prezenta directivă sunt consemnate în registrul exploatației sau, în cazul vehiculelor, în jurnalul de bord. În plus, dacă trebuie autorizate în mod oficial, acestea sunt certificate de medicul veterinar oficial însărcinat cu supravegherea.

2. Dispoziții speciale privind curățarea și dezinfectarea exploatațiilor infectate

- 2.1. *Curățarea și dezinfectarea preliminară*
 - 2.1.1. Pe parcursul uciderii animalelor se iau toate măsurile necesare pentru se a evita sau a se limita la maximum propagarea virusului febrei aftoase. Acestea cuprind, printre altele, instalarea unui echipament provizoriu de dezinfecție, furnizarea de îmbrăcăminte de protecție, dușuri, o decontaminare a materialului utilizat, a instrumentelor și a aparaturii și oprirea ventilației.

- 2.1.2. Carcasele de animale sacrificate se aspersează cu dezinfectant și se îndepărtează din exploatare în recipiente închise și etanșe, în vederea prelucrării și a eliminării.
- 2.1.3. Imediat după ce carcasele de animale din speciile predispuse la febra aftoasă au fost îndepărtate în vederea eliminării și a prelucrării, părțile din exploatare în care au fost adăpostite animalele în cauză, precum și orice alte părți ale clădirilor, curțile etc., contaminate în timpul uciderii, al sacrificării sau al examenului post mortem sunt aspersate cu dezinfectanți autorizați în acest scop.
- 2.1.4. Toate țesuturile și tot sângele care s-ar fi putut răspândi pe parcursul sacrificării sau al examenului post mortem, sau la contaminarea generală a clădirilor, curților, ustensilelor, etc. se colectează cu atenție și se distruge împreună cu carcasele.
- 2.1.5. Dezinfectantul se lasă pe suprafață timp de cel puțin 24 de ore.
- 2.2. *Operațiuni finale de curățare și dezinfectare*
- 2.2.1. Grăsimile și murdăria se îndepărtează de pe toate suprafețele prin aplicarea unui agent de degresare și se clătesc cu apă rece.
- 2.2.2. După clătirea cu apă rece, se efectuează o nouă aspersare cu dezinfectant.
- 2.2.3. După șapte zile locațiile sunt tratate din nou cu un agent de degresare, clătite cu apă rece, aspersate cu dezinfectant, apoi clătite din nou cu apă rece.
3. **Dezinfectarea așternutului de paie, a gunoiului de grajd și a gunoiului semilichid contaminate**
- 3.1. Faza solidă a gunoiului de grajd și a așternutului de paie sunt clădite în vederea încălzirii, de preferință prin adăugarea a 100 kg de var nestins la un metru cub de gunoi de grajd, asigurându-se o temperatură de minimum 70 °C în toată grămada, se aspersează cu dezinfectant și se lasă să se odihnească timp de cel puțin patruzeci și două de zile, pe parcursul cărora grămada trebuie fie acoperită, fie întoarsă, astfel încât toate straturile să fie expuse la căldură.
- 3.2. Faza lichidă a gunoiului de grajd și a gunoiului semilichid se depozitează timp de cel puțin douăzeci și patru de zile după ultima adăugare de material infecțios. Această perioadă se poate prelungi în cazul în care contaminarea gunoiului semilichid a fost gravă sau în cazul în care condițiile climatice sunt nefavorabile. Aceasta poate fi redusă dacă s-a adăugat dezinfectant astfel încât pH-ul general să se modifice suficient pentru a distruge virusul febrei aftoase.
4. **Cazuri speciale**
- 4.1. Dacă, din motive tehnice sau legate de securitate, curățarea și dezinfectarea nu se pot efectua în conformitate cu prezenta directivă, clădirile sau locațiile respective trebuie curățate și dezinfectate în măsura în care este posibil pentru a evita propagarea virusului febrei aftoase și nu mai găzduiesc animale din speciile predispuse la febra aftoasă timp de cel puțin un an.
- 4.2. Prin derogare de la punctele 2.1 și 2.2, în cazul exploatareilor în aer liber, autoritatea competentă poate institui proceduri specifice de curățare și dezinfecție, ținând seama de tipul de exploatare și condițiile climatice.
- 4.3. Prin derogare de la punctul 3, autoritatea competentă poate adopta proceduri specifice pentru dezinfectarea excrementelor și a gunoiului de grajd, pe baza dovezilor științifice care demonstrează că aceste proceduri garantează distrugerea efectivă a virusului febrei aftoase.
-

ANEXA V

REPOPULAREA EFECTIVELOR DE ANIMALE DIN EXPLOATAȚII

1. **Principii generale**

- 1.1. Repopularea poate fi inițiată numai după douăzeci și una de zile de la încheierea operațiunilor finale de dezinfectare a exploatației.
- 1.2. *Animalele destinate repopulării se introduc în exploatație în următoarele condiții:*
 - 1.2.1. animalele nu provin din zone supuse unor restricții de sănătate animală legate de febra aftoasă;
 - 1.2.2. autoritățile competente trebuie să se asigure că orice posibil virus rezidual al febrei aftoase poate fi detectat la animalele destinate repopulării fie pe baza semnelor clinice în cazul bovinelor sau al porcinelor, fie prin examene de laborator în cazul celorlalte specii predispuse la febra aftoasă, efectuate la sfârșitul perioadei de observație prevăzută la punctul 1.3;
 - 1.2.3. pentru garantarea unui răspuns imunitar adecvat, în conformitate cu punctul 1.2.2, la animalele destinate repopulării, acestea trebuie:
 - 1.2.3.1. fie să provină dintr-o zonă sau dintr-o exploatație cu o rază de cel puțin 10 km în care nu s-au înregistrat focare de febră aftoasă timp de cel puțin treizeci de zile;
 - 1.2.3.2. fie să fi fost supuse, cu rezultat negativ, unor teste de detectare a anticorpilor virusului febrei aftoase, în conformitate cu anexa XIII, efectuate pe eșantioane prelevate înainte de introducerea animalelor în exploatație.
- 1.3. *Indiferent de tipul de creștere a animalelor practicat în exploatație, reintroducerea animalelor se realizează în conformitate cu procedurile prezentate în continuare:*
 - 1.3.1. animalele sunt introduse în toate unitățile și în toate clădirile exploatației în cauză;
 - 1.3.2. dacă exploatația constă din mai mult de o unitate sau de o clădire, nu este necesar ca reintroducerea să se efectueze simultan în toate unitățile sau în toate clădirile.

Cu toate acestea, nici un animal din speciile predispuse la febra aftoasă nu poate părăsi exploatația decât după ce toate animalele reintroduse în toate unitățile și în toate clădirile au trecut prin toate procesele de repopulare;
 - 1.3.3. animalele sunt supuse unei inspecții clinice din trei în trei zile pe parcursul primelor paisprezece zile de la introducerea lor;
 - 1.3.4. în perioada cuprinsă între zilele 15 și 28 de la reintroducere, animalele sunt supuse unei inspecții clinice o dată pe săptămână;
 - 1.3.5. după cel puțin douăzeci și opt de zile de la ultima reintroducere, toate animalele fac obiectul unui examen clinic și se prelevează eșantioane în vederea detectării anticorpilor virusului febrei aftoase, în conformitate cu cerințele din anexa III punctul 2.2.
- 1.4. Procedurile de repopulare se consideră încheiate după aplicarea măsurilor prevăzute la punctul 1.3.5 cu rezultat negativ.

2. **Extinderea măsurilor și derogări**

2.1. *Autoritatea competentă poate impune:*

2.1.1. folosirea de animale santinelă, în special în exploatațile care sunt dificil de curățat și dezinfectat, și în exploatațile în aer liber. Dispozițiile detaliate privind folosirea animalelor santinelă pot fi definite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2);

2.1.2. măsuri suplimentare de salvagardare și de supraveghere în cadrul repopulării.

2.2. Autoritățile competente pot deroga de la măsurile prevăzute la punctele 1.3.2-1.3.4 din prezenta anexă dacă repopularea se efectuează după 3 luni de la ultima apariție a unui focar pe o rază de 10 km în jurul exploataței care face obiectul repopulării.

3. **Repopularea legată de vaccinarea de urgență**

3.1. Repopularea într-o zonă de vaccinare instituită în conformitate cu articolul 52 se efectuează fie în conformitate cu punctele 1 și 2 din prezenta anexă, fie în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) sau alineatul (4) literele (a), (c) și (d).

3.2. *Autoritățile competente pot autoriza repopularea exploataților situate în afara zonei de vaccinare cu animale vaccinate după aplicarea măsurilor prevăzute la articolul 61 și în următoarele condiții:*

3.2.1. proporția animalelor vaccinate utilizate pentru repopulare este de peste 75 %, caz în care, nu mai devreme de 28 de zile de la ultima reintroducere de animale din speciile predispuse la febra aftoasă, animalele vaccinate se supun aleatoriu unor teste de detectare a anticorpilor împotriva proteinelor nestructurale; pentru eșantionare se folosesc parametri statistici prevăzuți la anexa III punctul 2.2; pentru animalele nevaccinate se aplică dispozițiile de la punctul 1 sau

3.2.2. proporția animalelor vaccinate nu depășește 75 %, caz în care animalele nevaccinate sunt considerate animale santinelă și se aplică dispozițiile de la punctul 1.

ANEXA VI

RESTRICȚII PRIVIND CIRCULAȚIA ECVIDEELOR

1. **Măsuri minime**

După confirmarea a cel puțin un focar de febră aftoasă în conformitate cu articolul 10, statele membre se asigură că nu se expediază ecvidee spre alte state membre decât dacă, pe lângă documentul de identificare prevăzut la Deciziile 93/623/CEE sau 2000/68/CE, sunt însoțite de certificatul de sănătate animală prevăzut la anexa C la Directiva 90/426/CEE.

2. **Măsuri suplimentare recomandate**2.1. *Măsuri pe parcursul imobilizării*

În cazul în care autoritățile competente aplică o imobilizare completă după cum se prevede la articolul 7 alineatul (3), transportul ecvideelor din exploatațiile supuse restricțiilor prevăzute la articolele 4 și 10 poate fi autorizat pentru ecvideele care au nevoie de îngrijiri veterinare speciale în locații în care nu se află animale din speciile predispuse la febra aftoasă, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- 2.1.1. medicul veterinar disponibil douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână furnizează un document care atestă urgența;
- 2.1.2. trebuie să se poată arăta acordul clinicii de destinație;
- 2.1.3. transportul trebuie autorizat de autoritățile competente, care trebuie să fie disponibile douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână;
- 2.1.4. pe parcursul transportului, ecvideele trebuie să fie însoțite de un document de identificare în conformitate cu Deciziile 93/623/CEE sau 2000/68/CE ale Comisiei;
- 2.1.5. medicul veterinar oficial care este de gardă trebuie informat cu privire la itinerar înainte de plecare;
- 2.1.6. ecvideele trebuie curățate și tratate cu un dezinfectant eficient;
- 2.1.7. ecvideele trebuie să călătorească într-un mijloc de transport adaptat, care poate fi recunoscut ca atare, curățat și dezinfectat înainte și după folosire.

2.2. *Controalele la care se supun ecvideele în cadrul zonelor de protecție și de supraveghere*

- 2.2.1. Circulația ecvideelor în afara zonelor de protecție și de supraveghere se supune exclusiv condițiilor din Directiva 90/426/CEE.
- 2.2.2. Circulația ecvideelor în zonele de protecție și de supraveghere instituite în conformitate cu articolul 21 se supune următoarelor condiții:
 - 2.2.2.1. utilizarea ecvideelor deținute în exploatații situate în zonele de protecție și de supraveghere în care nu există animale din speciile predispuse la febra aftoasă poate fi autorizată în zona de protecție, sub rezerva măsurilor adecvate privind curățarea și dezinfectarea, și nu poate face obiectul restricțiilor în locațiile situate în zona de supraveghere;
 - 2.2.2.2. ecvideele pot fi transportate fără restricții cu ajutorul unui mijloc de transport adaptat, spre o exploatație care nu deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă;

- 2.2.2.3. în cazuri excepționale, autoritățile competente pot autoriza transportul ecvideelor în mijloacele de transport adaptate sau autorizate ale unei exploatații care nu deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă spre o altă exploatație care deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă situată într-o zonă de protecție, dacă mijlocul de transport este curățat și dezinfectat înainte de încărcarea animalelor și înainte de plecarea din exploatația de destinație;
- 2.2.2.4. circulația ecvideelor poate fi autorizată pe drumurile publice, pe pășuni ale exploatațiilor care nu dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă, și în zone de exerciții.
- 2.2.3. Colectarea de material seminal, de embrioni sau de ovule de la ecvidee donatoare din exploatații care nu dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă din zona de protecție și de supraveghere, și transportul de material seminal, de embrioni sau de ovule până la ecvideele beneficiare din exploatații care nu dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă nu fac obiectul restricțiilor.
- 2.2.4. Vizitele proprietarilor ecvideelor, ale medicului veterinar, inseminatorului și potcovarului în exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă situate în zona de supraveghere, dar care nu fac obiectul restricțiilor prevăzute la articolele 4 și 10 se supun următoarelor condiții:
- 2.2.4.1. ecvideele se țin separat de animalele din speciile predispuse la febra aftoasă, și se iau măsuri eficiente pentru a se preveni accesul persoanelor menționate la animalele din speciile predispuse la febra aftoasă;
- 2.2.4.2. se înscrie într-un registru numele fiecărui vizitator;
- 2.2.4.3. se curăță și se dezinfectează mijloacele de transport, precum și încălțăminte vizitatorilor.
-

ANEXA VII

TRATAREA PRODUSELOR ÎN VEDEREA DISTRUGERII VIRUSULUI FEBREI AFTOASE

PARTEA A

Produse de origine animală

1. Produsele din carne care au fost tratate cel puțin printr-o metodă prevăzută în prima coloană din tabelul 1 din anexa III la Directiva 2002/99/CE.
2. Pieile brute și prelucrate care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 și în capitolul VI partea A punctul 2 literele (c) sau (d) din anexa VIII la regulamentul menționat anterior.
3. Lâna de oaie, părul de rumegătoare și perii de porc care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 20 și în capitolul VI partea A punctul 1 din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
4. Produsele provenite de la animale din speciile predispușe la febra aftoasă care:
 - (a) fie au fost tratate la cald într-un recipient închis ermetic, cu F_0 mai mare sau egal cu 3,00 sau
 - (b) fie au fost tratate la cald, punctul termic central fiind crescut la minim 70 °C timp de cel puțin 60 de minute.
5. Sângele și produsele derivate din sânge de animale din speciile predispușe la febra aftoasă, utilizate în scopuri tehnice, inclusiv produsele farmaceutice, produsele de diagnosticare *in vitro* și *in vivo* și reactivii de laborator care au fost tratate cel puțin prin una din metodele prevăzute de capitolul IV partea B punctul 3 litera (e) punctul (ii) din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
6. Untura topită și grăsimile topite care au fost tratate termic în conformitate cu capitolul IV partea B punctul 2 litera (d) punctul (iv) din anexa VII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
7. Hrana pentru animale și dropsurile care sunt conforme cu cerințele prevăzute de capitolul II partea B punctele 2, 3 sau 4 din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
8. Trofee de vânătoare de ongulate care sunt conforme cu cerințele prevăzute de capitolul VII partea A punctele 1, 3 sau 4 din anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
9. Intestinele de animale care, în conformitate cu capitolul 2 din anexa I la Directiva 92/118/CEE au fost curățate, raclate și fie au fost sărate cu clorură de sodiu timp de treizeci de zile, fie înălbite sau uscate după raclare, înainte de a fi protejate de orice nouă contaminare după tratare.

PARTEA B

Produse care nu sunt de origine animală

1. Paiele și hrana pentru animale care au fost
 - (a) fie supuse acțiunii
 - (i) vaporilor de apă într-o incintă închisă timp de cel puțin 10 minute, la o temperatură de minimum 80 °C sau
 - (ii) vaporilor de formol (formaldehidă gazoasă) degajați din soluție comercială de 35-40 % într-o incintă menținută închisă timp de cel puțin 8 ore la o temperatură de cel puțin 19 °C,
 - (b) fie depozitate sub formă de pachete sau de baloturi într-un loc acoperit situat la o distanță de cel puțin 2 km de cel mai apropiat focar de febră aftoasă și nu au părăsit locul în cauză decât după expirarea unei perioade de cel puțin trei luni de la finalizarea operațiunilor de curățare și dezinfectare prevăzute la articolul 11, și în orice caz nu înainte de încheierea restricțiilor din zona de protecție.

ANEXA VIII

PARTEA A

Tratarea cărnii proaspete1. *Carne proaspătă dezosată:*

Carnea descrisă în articolul 2 litera (a) din Directiva 64/433/CEE, cu diafragme, cu excepția organelor comestibile, din care au fost îndepărtate oasele și principalii ganglioni limfatici accesibili.

2. *Organe comestibile preparate:*

- inimă din care s-au îndepărtat complet ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv și grăsimea aderentă;
- ficat din care s-au îndepărtat complet ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv și grăsimea aderentă;
- mușchi maseteri întregi, incizați în conformitate cu dispozițiile din capitolul VIII alineatul (41) litera (a) din Directiva 64/433/CEE din care s-au îndepărtat complet ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv și grăsimea aderentă;
- limbă, cu epiteliu, fără os, cartilagii și amigdale;
- plămâni din care s-au îndepărtat traheea, bronhiile principale și ganglionii limfatici mediastinali și bronhici;
- alte organe comestibile fără os și cartilagii, din care s-au îndepărtat complet ganglionii limfatici, țesutul conjunctiv, grăsimea aderentă și mucoasele.

3. *Maturare:*

- maturarea carcaselor la o temperatură de peste + 2 °C timp de cel puțin 24 de ore;
- pH la mijlocul marelui dorsal măsurat sub 6,0.

4. *Se aplică măsuri eficiente pentru a se evita contaminarea încrucișată.*

PARTEA B

Măsuri suplimentare aplicabile producției de carne proaspătă de animale din speciile predispuse la febra aftoasă provenind din zona de supraveghere1. *Carnea proaspătă, cu excepția capetelor, a viscerelor și a organelor comestibile, destinată introducerii pe piață în afara zonelor de protecție și de supraveghere se produce cu respectarea a cel puțin uneia dintre următoarele condiții:*(a) *în cazul rumegătoarelor:*

- (i) animalele au fost supuse controalelor prevăzute la articolul 24 alineatul (2) sau
- (ii) carnea este supusă tratării prevăzute la partea A punctele 1, 3 și 4;

(b) *în cazul tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă:*

- (i) animalele s-au aflat în exploatare timp de cel puțin douăzeci și una de zile și sunt identificate astfel încât să se poată determina exploatarea de origine și
- (ii) animalele au fost supuse controalelor prevăzute la articolul 24 alineatul (2) și

- (iii) carnea este clar identificată și conservată sub control oficial timp de cel puțin șapte zile, și nu este reintrodusă în circulație decât după excluderea oficială a oricărei suspiciuni de infecție cu virusul febrei aftoase în exploatarea de origine la sfârșitul perioadei de conservare;
 - (c) *în cazul tuturor animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă:*
 - (i) animalele au fost reținute pe exploatarea de origine timp de douăzeci și una de zile, pe parcursul cărora nu a fost introdus în exploatare nici un animal din speciile predispuse la febra aftoasă;
 - (ii) animalele au fost supuse controalelor prevăzute la articolul 24 alineatul (2) pe parcursul celor 24 de ore de după încărcare și
 - (iii) eșantioanele prelevate în conformitate cu cerințele statistice prevăzute de anexa III punctul 2.2 pe parcursul celor patruzeci și opt de ore de după încărcare au fost supuse cu rezultat negativ unor teste de detectare a anticorpilor virusului febrei aftoase și
 - (iv) carnea este păstrată sub control oficial timp de douăzeci și patru de ore și nu este reintrodusă în circulație decât după ce o nouă inspecție a animalelor din exploatarea de origine a permis excluderea, pe baza unei inspecții clinice, a prezenței animalelor infectate sau suspecte de a fi infectate.
 - 2. Organele comestibile preparate sunt prevăzute cu marca de sănătate publică menționată la Directiva 2002/99/CE și se tratează conform celor prevăzute de anexa VII partea A punctul 1.
 - 3. Celelalte produse se tratează conform dispozițiilor articolului 32.
-

ANEXA IX

TRATAREA LAPTELUI ÎN VEDEREA DISTRUGERII VIRUSULUI FEBREI AFTOASE

PARTEA A

Lapte și produse lactate pentru consumul uman

Metodele de tratare menționate în continuare oferă garanții suficiente în privința distrugerii virusului febrei aftoase. După tratament se iau măsurile de precauție necesare pentru a evita contactul laptelui praf și al produselor lactate cu orice potențiale surse de virus ale febrei aftoase.

1. Laptele pentru consumul uman face obiectul cel puțin uneia din următoarele metode de tratare:
 - 1.1. sterilizare la nivelul minim de F_03 ;
 - 1.2. tratare UHT ⁽¹⁾ ;
 - 1.3. tratare HTST ⁽²⁾ aplicată de două ori pentru laptele cu pH mai mare sau egal cu 7,0;
 - 1.4. tratare HTST pentru laptele cu pH mai mic de 7,0;
 - 1.5. tratare HTST asociat cu un alt tratament fizic:
 - 1.5.1. fie reducerea pH-ului sub 6 timp de cel puțin o oră;
 - 1.5.2. fie încălzirea din nou la 72 °C sau la temperatură mai mare, însoțită de desicare.
2. Produsele lactate trebuie fie supuse uneia din tratările menționate anterior ori să fie produse din lapte tratat în conformitate cu punctul 1.
3. Alte tratări se decid în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), în special pentru produsele lactate din lapte crud supuse unei perioade prelungite de maturare, inclusiv reducerea pH-ului sub 6.

PARTEA B

Lapte și produse lactate care nu sunt destinate consumului uman și lapte și produse lactate destinate consumului animal

Metodele de tratare menționate în cele ce urmează sunt recunoscute ca oferind suficiente garanții în ceea ce privește distrugerea virusului febrei aftoase din laptele și din produsele lactate care nu sunt destinate consumului uman sau care sunt destinate consumului animal. După prelucrare trebuie luate măsurile de precauție necesare pentru a se evita contactul laptelui sau al produselor lactate cu orice sursă potențială de virus a febrei aftoase.

1. Laptele care nu este destinat consumului uman sau care este destinat consumului animal trebuie să facă obiectul cel puțin unuia din următoarele tratări:
 - 1.1. sterilizare la nivelul minim de F_03 ;

⁽¹⁾ UHT = tratare la temperatură ridicată, adică la 132 °C, timp de cel puțin o secundă.

⁽²⁾ HTST = temperatură ridicată într-un interval scurt, adică la 72 °C timp de cel puțin 15 secunde, sau efect de pasteurizare echivalent cu reacție negativă la fosfatază.

- 1.2. tratare UHT ⁽¹⁾ asociată unei alte tratări fizice prevăzută la punctul 1.4.1 sau la punctul 1.4.2;
 - 1.3. tratare HTST ⁽²⁾ aplicată de două ori;
 - 1.4. tratare HTST asociată altei metode de tratare fizică;
 - 1.4.1. reducerea pH-ului sub 6 timp de cel puțin o oră sau
 - 1.4.2. încălzirea din nou la 72 °C sau la temperatură mai mare, însoțită de desicare.
 2. Produsele lactate trebuie fie supuse uneia din metodele de tratare menționate, ori să fie produse din lapte tratat în conformitate cu punctul 1.
 3. Înainte de a fi transportat în exploatațiile de porci, zerul destinat hranei animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă și provenit din lapte care a făcut obiectul uneia din metodele de tratare descrisă la punctul 1 trebuie colectat cu cel puțin 16 ore înainte de prinderea laptelui, iar pH-ul măsurat al acestuia trebuie să fie < 6,0.
-

⁽¹⁾ UHT = tratare la temperatură ridicată, adică la 132 °C timp de cel puțin o secundă.

⁽²⁾ HTST = temperatură ridicată într-un interval scurt, adică la 72 °C timp de cel puțin 15 secunde, sau efect de pasteurizare echivalent cu reacție negativă la fosfatază.

ANEXA X

**CRITERII DE DECIZIE PENTRU APLICAREA VACCINĂRII PREVENTIVE ȘI ORIENTĂRI PENTRU
PROGRAMELE DE VACCINARE DE URGENȚĂ**

1. Criterii privind decizia de aplicare a vaccinării preventive (*)

Criterii	Decizie	
	Pentru vaccinare	Împotriva vaccinării
Densitatea populației de animale predispuse la febra aftoasă	Ridicată	Redusă
Principalele specii afectate clinic	Porcine	Rumegătoare
Circulația animalelor sau a produselor potențial infectate în afara zonei de protecție	Existența unei/unor dovezi	Absența unei/unor dovezi
Probabilitatea propagării aeriene a virusului din exploatațile infectate	Mare	Redusă sau inexistentă
Vaccin adecvat	Disponibil	Nu este disponibil
Originea focarelor (trasabilitate)	Necunoscută	Cunoscută
Curba incidenței focarelor	Puternic ascendentă	Plată sau ușor crescătoare
Distribuția focarelor	Extinsă	Limitată
Reacția publicului la politica de eliminare prin sacrificare sistematică	Puternică	Slabă
Acceptarea regionalizării după vaccinare	Da	Nu

2. Criterii suplimentare privind decizia de aplicare a vaccinării de urgență

Criterii	Decizie	
	Pentru vaccinare	Împotriva vaccinării
Acceptarea regionalizării de către țări terțe	Se cunoaște	Nu se cunoaște
Evaluarea economică a strategiilor concurente de combatere a bolii	Se poate anticipa faptul că o strategie de combatere care nu include vaccinarea de urgență va genera pierderi economice considerabil mai mari în sectoarele agricole și neagricole	Se poate anticipa faptul că o strategie de combatere care include vaccinarea de urgență va genera pierderi economice considerabil mai mari în sectoarele agricole și neagricole

(*) În conformitate cu raportul Comitetului științific pentru sănătate și bunăstare animală din 1999.

Criterii	Decizie	
	Pentru vaccinare	Împotriva vaccinării
Se poate anticipa că regula celor 24/48 de ore nu poate fi aplicată efectiv pe parcursul a două zile consecutive ⁽¹⁾	Da	Nu
Impactul social și psihologic ridicat al politicii de eliminare prin sacrificare sistematică	Da	Nu
Existența unor exploatații mari de creștere intensivă a animalelor într-o zonă cu densitate redusă a șeptelului	Da	Nu

⁽¹⁾ Regula celor 24/48 de ore:

- (a) turmele infectate din exploatațiile prevăzute la articolul 10 nu pot fi eliminate prin sacrificare sistematică pe parcursul celor 24 de ore de după confirmarea bolii și
- (b) sacrificarea preventivă a animalelor susceptibile de a fi infectate sau contaminate nu se poate realiza în deplină securitate în termen de mai puțin de 48 de ore.

3. Definiția zonelor cu densitate mare a șeptelului

- 3.1. La adoptarea deciziilor privind măsurile care trebuie adoptate în conformitate cu prezenta directivă, și în special privind măsurile prevăzute la articolul 52 alineatul (2), statele membre iau în considerare, pe lângă evaluarea epidemiologică completă, definirea zonelor cu densitate mare a șeptelului în conformitate cu punctul 3.2 sau, după caz, în conformitate cu articolul 2 litera (u) din Directiva 2001/89/CE și folosesc în acest scop definiția care impune constrângeri mai mari.

Definiția poate fi modificată ținând seama de noile informații științifice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

3.2. Animalele din speciile predispuse la febra aftoasă

În cazul animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, o zonă cu densitate mare a șeptelului este o zonă geografică cu o rază de 10 km în jurul unei exploatații care deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă suspectate de a fi infectate sau infectate cu febră aftoasă, în care densitatea populației de animale din speciile predispuse la febra aftoasă este mai mare de 1 000 de capete per km². Exploatația în cauză trebuie să fie situată fie într-o subregiune în sensul articolului 2 litera (s) în care densitatea populației de animale din speciile predispuse la febra aftoasă este de peste 450 de capete per km², fie la o distanță mai mică de 20 km de o astfel de subregiune.

ANEXA XI

PARTEA A

Laboratoare naționale autorizate să manipuleze virusul viu al febrei aftoase

Statul membru în care se află laboratorul	Laboratorul	Statele membre care folosesc serviciile laboratorului
Belgia	Veterinary and Agrochemical Research Centre CODA-CERVA-VAR, Uccle	Belgia Luxemburg
Danemarca	Danish Veterinary Institute, Department of Virology, Lindholm	Danemarca Finlanda Suedia
Germania	Bundesforschungsanstalt der Tiere für Viruskrankeheiten, — Anstalsteil Tübingen — Anstalsteil Friedrich-Loeffler-Institut, Insel Riems	Germania
Grecia	Ινστιτούτο αφθώδους πυρετού, Αγία Παρασκευή Αττικής	Grecia
Spania	Laboratorio Central de Veterinaria Algete, Madrid	Spania
Franța	Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie bovine et hygiène des viandes, Lyon — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maison-Alfort	Franța
Italia	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia	Italia
Țările de Jos	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad	Țările de Jos
Austria	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit Veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling	Austria
Regatul Unit	Institute for Animal Health, Pirbright	Regatul Unit Irlanda Suedia Finlanda

PARTEA B

Laboratoare naționale autorizate să manipuleze virusul viu al febrei aftoase pentru producerea de vaccinuri

Statul membru	Producător
Germania	Bayer AG, Köln
Franța	Merial, SAS, Laboratoire IFFA, Lyon
Țările de Jos	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad
Regatul Unit	Merial, SAS, Pirbright Laboratory, Pirbright

ANEXA XIII

**STANDARDE DE BIOSECURITATE PENTRU LABORATOARELE ȘI UNITĂȚILE CARE MANIPULEAZĂ
VIRUSUL VIU AL FEBREI AFTOASE**

1. Laboratoarele și unitățile care manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să respecte „normele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*” stabilite de Comisia Europeană de combatere a febrei aftoase cu ocazia celei de-a 26-a sesiuni, care a avut loc la Roma în aprilie 1985 și modificate în 1993, sau să le depășească.
 2. Laboratoarele și unitățile care manipulează virusul viu al febrei aftoase trebuie să facă obiectul a cel puțin două inspecții pe parcursul unei perioade de cinci ani, una dintre acestea fiind neanunțată.
 3. Echipa de inspecție cuprinde cel puțin:
 - un expert al Comisiei,
 - un expert în domeniul febrei aftoase,
 - un expert independent în problemele de biosecuritate din laboratoarele expuse riscurilor microbiologice.
 4. Echipa de inspecție prezintă un raport Comisiei și statelor membre în conformitate cu Decizia 98/139/CE.
-

ANEXA XIII

TESTE DE DIAGNOSTIC ȘI NORME PRIVIND FEBRA AFTOASĂ ȘI DIAGNOSTICUL DIFERENȚIAL AL ALTOR BOLI VEZICULOASE

În prezenta anexă „test” înseamnă orice procedură de diagnostic de laborator iar „normă” reactivul de referință care a devenit norma acceptată la nivel internațional pentru testele comparative efectuate în mai multe laboratoare diferite.

PARTEA A

Teste de diagnosticare1. *Proceduri recomandate*

Testele de diagnosticare descrise în manualul OIE ca „teste indicate” pentru comerțul internațional reprezintă teste de referință pentru diagnosticarea bolii veziculoase în Comunitate. Laboratoarele naționale adoptă standarde și teste cel puțin la fel de stringente ca și cele descrise în manualul OIE.

Comisia poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), să adopte standarde de testare mai stringente decât cele definite în manualul OIE.

2. *Alte proceduri*

Utilizarea testelor descrise în manualul OIE sub denumirea de „teste alternative”, sau a testelor care nu sunt prevăzute în această lucrare, este autorizată cu condiția să existe certitudinea că acestea se bazează pe standarde echivalente sau superioare celor definite în manualul OIE sau celor din anexele la legislația comunitară, dacă acestea din urmă sunt mai stringente.

Laboratoarele naționale care produc rezultate destinate comerțului național, intracomunitar sau internațional trebuie să genereze și să păstreze datele necesare pentru a demonstra că procedurile de testare pe care le aplică sunt conforme cu standardele OIE sau cerințele comunitare.

3. *Standarde și control de calitate*

Laboratoarele naționale participă la exerciții periodice de standardizare și de control extern al calității organizate de laboratorul comunitar de referință.

În cadrul acestor exerciții, laboratorul comunitar de referință poate lua în considerare rezultatele obținute de un laborator național care, pe parcursul unei perioade rezonabile, a participat la exercițiile de control al calității organizate de o organizație internațională care răspunde de controlul extern al calității în privința diagnosticului bolilor veziculoase cum sunt OIE, Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (FAO) și Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA).

Laboratoarele naționale pun în aplicare programe de control intern al calității. Specificațiile pentru aceste programe se pot defini în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2). Până la adoptarea unor dispoziții detaliate, se aplică orientările pentru evaluarea calității unui laborator (elaborate de Comisia OIE pentru standarde în septembrie 1995).

În cadrul controlului calității, laboratoarele naționale furnizează dovezi care să arate că testele de rutină pe care le folosesc îndeplinesc cerințele definite în manualul OIE pentru sensibilitate și specificitate sau cele din anexa XIV la prezenta directivă, dacă acestea din urmă sunt mai stringente.

4. *Procedurile de adoptare și de reexaminare a testelor și a standardelor pentru diagnosticarea bolilor veziculoase*

Testele și standardele pentru diagnosticarea bolilor veziculoase se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Comisia poate lua în considerare avizele laboratoarelor naționale formulate cu ocazia reuniunilor organizate de laboratorul comunitar de referință.

5. *Procedura de conformitate*

Datele colectate în cadrul exercițiilor de standardizare și de control extern al calității organizate de laboratorul comunitar de referință se evaluează în cadrul reuniunilor anuale ale laboratoarelor naționale, iar apoi sunt comunicate Comisiei în vederea analizării listei de laboratoare naționale care sunt prevăzute de anexa XI partea A.

Laboratoarele ale căror teste nu îndeplinesc cerințele prevăzute în domeniul sensibilității și al specificității sunt invitate de Comisie să își alinieze procedurile și beneficiază de un termen adecvat în acest sens. Dacă nu furnizează dovezi care să arate că au atins nivelul de competență dorit în termenele stabilite, testele pe care le efectuează după data respectivă nu mai sunt valabile în Comunitate.

6. *Selectarea și transportul eșantioanelor*

Un eșantion de material de pe teren se trimite unuia din laboratoarele enumerate în anexa XI partea A. Cu toate acestea, dacă nu sunt disponibile astfel de eșantioane sau dacă eșantioanele nu pot fi transportate, se poate accepta material animal, colectat de la aceeași specie gazdă, sau material de cultură celulară cu număr mic de deplasări.

Trebuie furnizată fișa medicală a animalului sau a materialului celular.

Pentru diagnosticarea bolilor veziculoase, eșantioanele pot fi transportate la 4 °C dacă durata probabilă a transportului la laboratorul de destinație nu depășește douăzeci și patru de ore.

Pentru transportul eșantioanelor de lichid esofago-faringian (chiuretă faringiană), se recomandă folosirea de zăpadă carbonică sau de azot lichid, în special dacă nu se pot elimina întârzierile în aeroport.

Sunt necesare măsuri speciale de precauție în ceea ce privește ambalarea în condiții de siguranță a materialului colectat de la animale suspectate de a fi purtătoare de febră aftoasă, atât în interiorul țării cât și între țări. Aceste regulamente sunt stabilite în principal pentru a preveni deteriorarea recipientelor și orice scurgere din acestea și riscul de contaminare, dar sunt importante, de asemenea, pentru a asigura că probele ajung la destinație în stare bună. Pungile de gheață sunt preferabile blocurilor de gheață care se topesc, astfel încât să se evite riscul ca apa să se infiltreze în eșantioanele prelevate.

Înainte de expedierea eșantioanelor, laboratorul de destinație este anunțat cu privire la sosirea acestora și trebuie să își dea acordul de primire.

Se respectă legislația statelor membre în cauză privind importurile și exporturile.

PARTEA B

Standarde

Protocoalele definite în manualul OIE conțin procedurile de referință pentru izolarea virusului, detectarea antigenului și detectarea anticorpilor în cazul bolilor veziculoase.

1. *Febră aftoasă*

1.1. *Detectarea antigenului*

Standardele aplicabile pentru detectarea antigenului viral al febrei aftoase se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Antigenii standardizați, inactivați ai celor șapte serotipuri sunt disponibili la laboratorul mondial de referință al OIE/FAO pentru febra aftoasă.

Laboratoarele naționale se asigură că sistemul lor de detectare a antigenilor este conform cu aceste standarde minime. Laboratoarele naționale solicită consiliere de la laboratorul comunitar de referință, după caz, cu privire la diluțiile care trebuie utilizate pentru a obține rezultate puternic pozitive și slab pozitive.

1.2. Izolarea virusului

Standardele aplicabile detectării virusului febrei aftoase se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Sușele virale de febră aftoasă sunt disponibile la laboratorul mondial de referință al OIE/FAO.

Laboratoarele naționale se asigură că tehnicile de cultură tisulară pe care le folosesc pentru izolarea virusului febrei aftoase sunt predispuse la toată gama de serotipuri și de sușe pentru care dispun de capacități de diagnostic.

1.3. Tehnici de detectare a acidului nucleic

Standardele aplicabile pentru detectarea ARN-ului virusului febrei aftoase se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Comisia se asigură că pentru standardizările ulterioare laboratoarele naționale efectuează teste comparative privind sensibilitatea metodelor de detectare a ARN-ului.

Comisia se asigură că, ținând seama de dificultățile de ordin practic ale conservării prelungite a acizilor nucleici, laboratorul comunitar de referință furnizează reactivi standardizați pentru detectarea ARN-ului viral.

1.4. Detectarea anticorpilor (proteine structurale)

Standardele aplicabile pentru detectarea anticorpilor virusului febrei aftoase se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), după consultarea laboratorului comunitar de referință.

În 1998, în cadrul „FAO Phase XV Standardisation Exercise in foot-and-mouth disease antibody detection” au fost definite seruri antiimune standardizate pentru sușele 01-Manisa, A 22-Iraq și C-Norville ale virusului febrei aftoase.

Comisia se asigură că serurile de referință standardizate pentru toate principalele variante antigenice ale virusului febrei aftoase se adoptă în urma exercițiilor de standardizare la care participă laboratorul comunitar de referință și laboratoarele naționale. Aceste seruri de referință sunt adoptate ca normă de laboratoarele naționale din Comunitate.

1.5. Detectarea anticorpilor (proteine nestructurale)

Standardele aplicabile pentru detectarea anticorpilor virusului febrei aftoase se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2), după consultarea laboratorului comunitar de referință.

Comisia se asigură că serurile de referință standardizate se adoptă în urma exercițiilor de standardizare organizate de laboratorul comunitar de referință și de laboratoarele naționale. Aceste seruri de referință sunt adoptate ca normă de laboratoarele naționale din Comunitate.

2. *Boala veziculoasă a porcului*

Diagnosticul bolii veziculoase a porcului se stabilește în conformitate cu Decizia 2000/428/CE.

3. *Alte boli veziculoase*

După caz, Comisia se asigură că standardele aplicabile diagnosticului de laborator al stomatitei veziculoase sau al exantemului veziculos al porcului se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (2).

Statele membre sunt autorizate să își păstreze capacitățile de diagnosticare în laborator a bolilor veziculoase altele decât febra aftoasă și boala veziculoasă a porcului, respectiv stomatita veziculoasă și exantemul veziculos al porcului.

Laboratoarele naționale care doresc să dispună de capacitatea de diagnosticare a acestor virusuri pot obține reactivi de referință de la laboratorul mondial de referință pentru febra aftoasă de la Pirbright, sau de la laboratorul competent de referință al OIE.

ANEXA XIV

BANCA COMUNITARĂ DE ANTIGENI ȘI VACCINURI

1. Condiții de furnizare și depozitare a antigenului concentrat inactivat furnizat băncii comunitare de antigeni și vaccinuri:
 - (a) fiecare antigen constă dintr-un lot unic și omogen;
 - (b) fiecare lot este divizat pentru a putea fi depozitat în două locații diferite, pe răspunderea băncii comunitare de antigeni și vaccinuri desemnate;
 - (c) antigenul îndeplinește cel puțin cerințele din farmacopeea europeană și dispozițiile relevante din manualul OIE;
 - (d) principiile bunei practici de fabricație se respectă pe întregul parcurs al procesului de producție și, în special, în ceea ce privește depozitarea și finisarea vaccinului reconstituit pe baza antigenilor depozitați;
 - (e) cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în textele prevăzute la litera (c), antigenul este purificat pentru îndepărtarea tuturor proteinelor nestructurale ale virusului febrei aftoase. Această purificare trebuie să garanteze cel puțin un conținut rezidual de proteine nestructurale în vaccinurile reconstituite pe baza acestui antigen care nu generează niveluri detectabile de anticorpi împotriva proteinelor nestructurale la animalele care au făcut obiectul unei duble vaccinări, cu efect de activare și apoi de amplificare.
 2. Condiții privind formularea, finisarea, îmbutelierea, etichetarea și distribuirea vaccinurilor reconstituite din antigen concentrat inactivat furnizat băncii comunitare de antigeni și vaccinuri:
 - (a) formularea rapidă a vaccinului pe baza antigenului prevăzut la articolul 81;
 - (b) fabricarea unui vaccin sigur, steril și eficient, cu o activitate cel puțin egală cu 6 PD₅₀ conform testelor de activitate prevăzute de farmacopeea europeană și care să poată fi utilizat pentru vaccinarea de urgență a rumegătoarelor și a porcilor;
 - (c) o capacitate de formulare pe bază de antigeni concentrați inactivați din stoc:
 - (i) de maximum un milion de doze de vaccin în termen de patru zile de la formularea expresă a unei cereri de către Comisie și
 - (ii) de maximum patru milioane de doze de vaccin în termen de zece zile de la formularea expresă a unei cereri de către Comisie;
 - (d) îmbutelierea, etichetarea și distribuirea rapidă a vaccinului în conformitate cu nevoile speciale ale zonei în care trebuie efectuată vaccinarea.
-

ANEXA XV

FUNCTIILE ȘI ATRIBUȚIILE LABORATOARELOR NAȚIONALE

Funcțiile și atribuțiile laboratoarelor naționale pentru febră aftoasă și pentru alte boli veziculoase prevăzute la articolul 68 sunt următoarele:

1. Toate laboratoarele naționale care manipulează virusul viu al febrei aftoase funcționează în condițiile de strictă securitate definite în „Standardele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*”, elaborate de Comisia Europeană de combatere a febrei aftoase cu ocazia celei de-a 26-a sesiuni, care a avut loc la Roma în aprilie 1985 și modificate de punctul (ii) din anexa VI la raportul celei de-a 30-a sesiuni a aceleiași comisii, care s-a reunit la Roma în 1993.
2. Laboratoarele naționale furnizează servicii permanente de diagnostic al bolilor veziculoase; laboratoarele sunt dotate și calificate pentru stabilirea unui prim diagnostic rapid.
3. Laboratoarele naționale dispun de sușe inactivate de referință ale tuturor serotipurilor virusului febrei aftoase, de seruri imune împotriva virusurilor, precum și de toți ceilalți reactivi necesari pentru stabilirea unui diagnostic rapid. Sunt întotdeauna disponibile culturi adecvate de celule pentru a putea confirma un diagnostic negativ.
4. Laboratoarele naționale sunt dotate și calificate pentru efectuarea supravegherii serologice la scară amplă.
5. Pentru fiecare focar primar suspectat, se colectează eșantioane adecvate și se trimit rapid, în conformitate cu un protocol stabilit în avans, la un laborator național. Pentru anticiparea tuturor suspensiunilor de febră aftoasă, autoritatea națională se asigură că echipamentele și materialele necesare pentru culegerea și trimiterea eșantioanelor la un laborator național sunt disponibile imediat la nivel local.
6. Trebuie să se realizeze tipajul antigenic și caracterizarea genomică pentru toate virusurile care determină o nouă apariție a bolii în Comunitate. Laboratorul național execută aceste operațiuni, dacă dispune de dotări adecvate, sau transmite laboratorului comunitar de referință, cu prima ocazie, un eșantion de virus colectat de la un caz de infecție primară, în vederea confirmării și a caracterizării ulterioare, solicitând un aviz privind relația antigenică dintre sușa colectată pe teren și sușele vaccinale păstrate în băncile comunitare de antigeni și vaccinuri. Aceeași procedură se aplică pentru virusurile primite de laboratoarele naționale din țări terțe, în cazul în care caracterizarea acestor virusuri se poate dovedi profitabilă pentru Comunitate.
7. Laboratoarele naționale furnizează date epidemiologice serviciului veterinar național, care le transmite laboratorului comunitar de referință.
8. Laboratoarele naționale colaborează cu laboratorul comunitar de referință astfel încât membrii departamentului de teren al serviciilor veterinare naționale să aibă posibilitatea, în cadrul formării lor, de a vedea cazuri clinice de febră aftoasă în laboratoarele naționale.
9. Laboratoarele naționale colaborează cu laboratorul comunitar de referință și cu celelalte laboratoare naționale pentru a dezvolta metode de diagnostic mai performante și pentru a realiza schimburi de informații și de materiale relevante.
10. Laboratoarele naționale participă la exercițiile de standardizare și de control extern al calității organizate de laboratorul comunitar de referință.
11. Laboratoarele naționale aplică teste și standarde care respectă criteriile definite în anexa XIII sau sunt mai stringente. Laboratoarele naționale îi furnizează Comisiei, la cererea acesteia, date care dovedesc că testele pe care le aplică îndeplinesc aceste criterii sau altele mai stringente.
12. Laboratoarele naționale trebuie să aibă competența necesară pentru a identifica toate virusurile care provoacă bolile veziculoase și encefalomio-cardita pentru a evita amânarea diagnosticului, și deci a punerii în aplicare a măsurilor de combatere de către autoritățile competente.

13. Laboratoarele naționale cooperează cu alte laboratoare desemnate de autoritățile competente pentru efectuarea de teste, de exemplu de teste serologice, care nu implică nici o manipulare a virusului viu al febrei aftoase. Aceste laboratoare nu efectuează teste de depistare a virusului pe eșantioane prelevate în cazurile în care se suspectează boala veziculoasă. Ele nu au obligația de a îndeplini normele de biosecuritate prevăzute de anexa XII punctul 1, dar trebuie să fi instituit proceduri care să garanteze prevenirea eficientă a oricărei eventuale propagări a virusului febrei aftoase.

Eșantioanele pentru care se obțin rezultate neconcludente se transmit laboratorului național de referință pentru a fi supuse unor teste de confirmare.

ANEXA XVI

FUNCȚIILE ȘI ATRIBUȚIILE LABORATORULUI COMUNITAR DE REFERINȚĂ PENTRU FEBRA AFTOASĂ

Funcțiile și atribuțiile laboratorului comunitar de referință pentru febra aftoasă prevăzute la articolul 69 sunt următoarele:

1. *să asigure legătura între laboratoarele naționale ale statelor membre și să propună metode optime care să permită diagnosticarea febrei aftoase la vite și stabilirea diagnosticului diferențial al altor virusuri veziculoase, după caz, pentru fiecare stat membru, în special:*
 - 1.1. colectând cu regularitate eșantioane de pe teren provenind din statele membre și din țările care au legături de natură geografică sau comercială cu Uniunea Europeană în domeniul schimburilor de animale din speciile predispuse la febra aftoasă sau de produse derivate de la aceste animale, în vederea supravegherii globale și regionale a situației epidemiologice și a estimării și, după caz, a determinării riscului reprezentat de sușele virale emergente și de anumite situații epidemiologice, și a identificării virusului, după caz, în strânsă colaborare cu laboratorul național de referință desemnat de OIE și cu laboratorul mondial de referință;
 - 1.2. realizând tipajul și caracterizarea completă antigenică și genomică a virusului care provoacă boli veziculoase pe baza eșantionelor prevăzute la punctul 1.1 și comunicând imediat rezultatele investigațiilor lor Comisiei, statelor membre și laboratorului național interesat;
 - 1.3. constituind și actualizând o colecție de sușe virale;
 - 1.4. constituind și actualizând o colecție de seruri specifice împotriva acestor sușe virale;
 - 1.5. prezentând Comisiei avizul său privind toate aspectele legate de selectarea și utilizarea sușelor care permit fabricarea unui vaccin împotriva febrei aftoase;
2. *să sprijine laboratoarele naționale, în special:*
 - 2.1. depozitând reactivii și echipamentele folosite pentru diagnosticul febrei aftoase, adică virusul și/sau antigenii inactivați, serurile standardizate, liniile celulare și alți reactivi de referință, și aprovizionând laboratoarele naționale cu aceste produse;
 - 2.2. colectarea de cunoștințe practice privind virusul febrei aftoase și alte virusuri înrudite care să permită stabilirea unui diagnostic diferențial rapid;
 - 2.3. promovând armonizarea diagnosticului și asigurând calitatea testelor din Comunitate prin organizarea și realizarea periodică de teste comparative și de exerciții de control extern al calității în domeniul diagnosticului febrei aftoase la scară comunitară și comunicând rezultatele Comisiei, statelor membre și laboratoarelor naționale;
 - 2.4. efectuând studii și cercetări în vederea îmbunătățirii metodelor de combatere a bolii în colaborare cu laboratoarele naționale, în conformitate cu programul anual de activitate al laboratorului comunitar de referință;
3. *să informeze și să asigure perfecționarea profesională, în special:*
 - 3.1. colectând date și informații privind metodele de diagnostic și diagnosticul diferențial utilizate în laboratoarele naționale și comunicând aceste informații Comisiei și statelor membre;

- 3.2. adoptând și punând în aplicare măsurile necesare pentru a asigura perfecționarea profesională a experților în domeniul diagnosticului de laborator în vederea armonizării tehnicilor de diagnostic;
 - 3.3. informându-se cu privire la progresele realizate în domeniul epidemiologiei febrei aftoase;
 - 3.4. organizând o reuniune anuală în cadrul căreia reprezentanții laboratoarelor naționale să poată analiza tehnicile de diagnostic și progresul înregistrat în domeniul coordonării;
 4. să efectueze, prin consultări cu Comisia, experiențe și teste pe teren în vederea ameliorării combaterii febrei aftoase;
 5. să revizuiască, cu ocazia reuniunii anuale a laboratoarelor naționale de referință, anexa XIII în care sunt definite testele și standardele aplicabile diagnosticului febrei aftoase în Uniunea Europeană;
 6. să coopereze cu laboratoarele naționale de referință din țările candidate, în conformitate cu prezenta anexă;
 7. Laboratorul comunitar de referință funcționează în condițiile recunoscute de înaltă securitate definite în „standardele minime pentru laboratoarele care lucrează cu virusul febrei aftoase *in vitro* și *in vivo*” stabilite de Comisia Europeană de combatere a febrei aftoase cu ocazia celei de-a 26-a sesiuni, care a avut loc la Roma în aprilie 1985 și modificate de punctul (ii) din anexa VI la raportul celei de-a 30-a sesiuni a aceleiași comisii, care s-a reunit la Roma în 1993, prevăzute de anexa XII la prezenta directivă;
 8. Laboratorul comunitar de referință asistă Comisia după cum este necesar în ceea ce privește măsurile de securitate epidemiologică pe care trebuie să le adopte laboratoarele naționale în domeniul diagnosticării febrei aftoase.
-

ANEXA XVII

CRITERII ȘI CERINȚE PRIVIND PLANURILE DE INTERVENȚIE

Statele membre se asigură că planurile de intervenție îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute în continuare.

1. Există dispoziții prin care sunt asigurate competențele juridice necesare pentru punerea în aplicare a planurilor de intervenție și care permit efectuarea unei campanii rapide și eficiente de eradicare.
2. Există dispoziții prin care este asigurat accesul la fonduri de urgență, la mijloace bugetare și la resurse financiare în vederea acoperirii tuturor aspectelor combaterii unei epizootii de febră aftoasă.
3. Este instituit un lanț de comandă care să garanteze un proces rapid și eficient de luare a deciziilor în cazul unei epizootii de febră aftoasă. O unitate centrală de decizie are sarcina de a conduce toate strategiile de combatere, iar medicul veterinar șef face parte din aceasta.
4. Fiecare stat membru este pregătit să instituie imediat un centru național de urgență operațional în cazul apariției unui focar; acesta coordonează punerea în aplicare a tuturor deciziilor adoptate de unitatea centrală de decizie. Este desemnat un coordonator permanent pentru a garanta instituirea rapidă a acestui centru.
5. Sunt disponibile programe detaliate care să îi permită unui stat membru să fie pregătit pentru a institui imediat centre locale de urgență în cazul apariției unor focare de febră aftoasă care să pună în aplicare măsurile de combatere a bolii și de protecție a mediului la nivel local.
6. Statele membre asigură cooperarea dintre centrul național de urgență, centrele locale de urgență și alte organisme competente în domeniul mediului astfel încât să asigure buna coordonare a acțiunilor de securitate veterinară și în domeniul mediului.
7. Este creat un grup de experți operațional în permanență, în colaborare cu alte state membre, după caz, pentru a garanta menținerea cunoștințelor practice necesare pentru a ajuta autoritatea competentă să asigure o bună pregătire în cazul apariției bolii.
8. Se prevăd dispozițiile necesare pentru ca resursele adecvate, adică personalul, echipamentele și capacitatea de laborator, să fie disponibile și să garanteze realizarea unei campanii rapide și eficiente.
9. Este disponibil un manual de instrucțiuni actualizat. Acesta conține o descriere detaliată, completă și practică a tuturor procedurilor, instrucțiunilor și măsurilor de combatere care permit abordarea unui focar de febră aftoasă.
10. Sunt disponibile programe detaliate de vaccinare de urgență.
11. Personalul participă în mod regulat la:
 - 11.1. formare privind semnele clinice, investigația epidemiologică și combaterea epizootiilor;
 - 11.2. exerciții de alertă în timp real, organizate în conformitate cu următoarele dispoziții:
 - 11.2.1. de două ori pe parcursul unei perioade de cinci ani, iar primul exercițiu nu va debuta mai târziu de trei ani după aprobarea planului sau
 - 11.2.2. pe parcursul perioadei de cinci ani de după punerea în aplicare a măsurilor de combatere a unui focar epizootic major și eradicarea efectivă a acestuia sau
 - 11.2.3. unul dintre cele două exerciții prevăzute la punctul 11.2.1 este înlocuit cu un exercițiu în timp real impus în cadrul planurilor de intervenție pentru alte epizootii importante care afectează animalele terestre sau

- 11.2.4. prin derogare de la dispozițiile de la punctul 11.2.1 și sub rezerva dispozițiilor adecvate din planul de intervenție, statele membre care au o populație redusă de animale din speciile predispuse la febra aftoasă adoptă dispozițiile necesare pentru a participa și a contribui la exercițiile în timp real realizate într-un stat membru vecin, iar exercițiile de alertă se realizează în conformitate cu litera (g) punctul (ii) din anexa VII la Directiva 2001/89/CE pentru toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă;
- 11.3. formare în domeniul tehnicilor de comunicare, în vederea organizării unor campanii de sensibilizare privind epizootia în curs destinate autorităților, fermierilor și medicilor veterinari.
12. Planuri de intervenție în cadrul cărora sunt luate în considerare resursele necesare pentru combaterea unui număr mare de focare în cazul în care acestea s-ar declanșa în termen scurt și ar fi provocate de mai multe serotipuri sau sușe diferite din punct de vedere antigenic. Aceste planuri pot fi utile în special în cazul diseminării deliberate a virusului febrei aftoase.
13. Fără a aduce atingere cerințelor veterinare din domeniu, se pregătesc planuri de intervenție pentru a asigura că, în cazul unui focar de febră aftoasă, eliminarea masivă a carcaselor și a deșeurilor de animale se poate realiza fără a pune în pericol sănătatea umană și prin intermediul unor proceduri sau metode care permit prevenirea tuturor efectelor negative în domeniul mediului care ar putea fi evitate, în special proceduri și metode:
- (i) care prezintă un risc minim pentru soluri, aer, ape de suprafață și subterane, plante și animale;
 - (ii) care prezintă inconveniente sonore sau olfactive minime;
 - (iii) care prezintă efecte nocive minime asupra peisajului și a zonelor de interes special.
14. Aceste planuri includ identificarea unor locații și instalații adecvate de tratare și eliminare a carcaselor și a deșeurilor de animale în cazul apariției unui focar.
15. Statul membru asigură informarea agricultorilor în cauză, a locuitorilor din zonele rurale și a întregii populații. Trebuie garantat contactul direct și cu ușurință pentru locuitorii din zonele în cauză (*inter alia* prin intermediul liniilor suplimentare), în paralel cu informarea realizată prin intermediul mediilor de informare naționale și regionale.
-

ANEXA XVIII

PARTEA A

Măsuri care trebuie luate în cazul confirmării prezenței febrei aftoase la animalele sălbatice

1. Imediat după confirmarea unui caz de febră aftoasă la animale sălbatice din speciile predispuse la febra aftoasă, autoritatea competentă a unui stat membru ia imediat, pentru a frâna propagarea bolii, următoarele măsuri:
 - (a) notifică apariția unui caz primar în conformitate cu anexa II;
 - (b) creează un grup de experți care cuprinde veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specialiști în domeniul faunei sălbatice. Grupul de experți asistă autoritatea competentă în îndeplinirea următoarelor atribuții:
 - (i) studierea situației epidemiologice și delimitarea zonei infectate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la partea B punctul 4 litera (b);
 - (ii) stabilirea măsurilor adecvate care trebuie aplicate în zona infectată pe lângă măsurile prevăzute la literele (c) și (d); aceste măsuri pot include suspendarea vânătoriei și interzicerea hrănirii animalelor sălbatice;
 - (iii) pregătirea unui plan de eradicare care urmează să fie prezentat Comisiei în conformitate cu partea B;
 - (iv) realizarea unor controale destinate verificării eficienței măsurilor adoptate în vederea eradicării febrei aftoase în zona infectată;
 - (c) pune imediat sub supraveghere oficială exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă din zona infectată delimitată și dispun în special:
 - (i) efectuarea unui recensământ oficial al tuturor speciilor și categoriilor de animale din speciile predispuse la febra aftoasă care se găsesc în toate exploatațiile; recensământul este actualizat de proprietar. Informațiile din cadrul recensământului sunt prezentate la cerere și pot fi verificate la fiecare inspecție. Cu toate acestea, în cazul exploatațiilor în aer liber, primul recensământ efectuat se poate realiza pe baza unei estimări;
 - (ii) ca toate animalele din speciile predispuse la febra aftoasă care se află în exploatațiile situate în zona infectată să fie ținute în locațiile în care sunt deținute sau în alte locații în care pot fi izolate de animale sălbatice, care nu trebuie să aibă acces la nici un produs susceptibil de a intra ulterior în contact cu animalele din speciile predispuse la febra aftoasă care se află în exploatații;
 - (iii) ca nici un animal dintr-o specie predispusă la febra aftoasă să nu intre în exploatație și să nu părăsească exploatația decât dacă este autorizat în acest sens de autoritatea competentă, ținând seama de situația epidemiologică;
 - (iv) folosirea de mijloace adecvate de dezinfectare la intrările și la ieșirile din clădirile sau din locațiile în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la febra aftoasă, precum și la intrările și la ieșirile din exploatație;
 - (v) aplicarea unor măsuri adecvate de igienă de către toate persoanele care intră în contact cu animale sălbatice pentru a reduce riscul de propagare a virusului febrei aftoase, inclusiv o eventuală interdicere temporară a accesului persoanelor care au intrat în contact cu animale sălbatice într-o exploatație care deține animale din speciile predispuse la febra aftoasă;
 - (vi) ca toate animalele moarte sau bolnave din speciile predispuse la febra aftoasă care prezintă simptome ale febrei aftoase și se află în exploatație să fie supuse unui test de depistare a febrei aftoase;
 - (vii) ca nici un animal sălbatic, sacrificat sau găsit mort, și nici un material sau echipament care poate fi contaminat cu virusul febrei aftoase să nu fie introdus într-o exploatație în care sunt deținute animale din speciile predispuse la febra aftoasă;
 - (viii) ca animalele din speciile predispuse la febra aftoasă, materialul seminal, embrionii sau ovulele acestora să nu părăsească zona infectată în scopul comerțului intracomunitar;

- (d) procedează astfel încât toate animalele sălbatice sacrificate cu ajutorul armelor de foc sau găsite moarte în zona infectată să fie inspectate de un medic veterinar oficial și supuse unui examen de depistare a febrei aftoase în vederea înfirmării sau a confirmării oficiale a prezenței febrei aftoase în conformitate cu definiția focarului din anexa I. Carcasele tuturor animalelor sălbatice depistate ca pozitive în privința febrei aftoase sunt prelucrate sub control oficial. Dacă rezultatul examenului este negativ în privința febrei aftoase, statele membre aplică măsurile prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 92/45/CEE. Părțile care nu sunt destinate consumului uman sunt prelucrate sub control oficial;
 - (e) adoptă măsuri prin care tulpinile de virus al febrei aftoase să fie supuse procedurii de laborator necesare pentru identificarea tipului genetic al virusului și a caracteristicii antigenice a acestuia față de sușele de vaccin existente.
- 2. În cazul apariției febrei aftoase la animalele sălbatice dintr-o zonă a unui stat membru situată în apropierea teritoriului unui alt stat membru, statele membre în cauză colaborează în vederea instituirii măsurilor de combatere a bolii.
 - 3. Prin derogare de la dispozițiile prevăzute la punctul 1, se pot adopta măsuri specifice privind stabilirea planurilor de eradicare a febrei aftoase la animalele sălbatice în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3) imediat după declararea unui caz de febră aftoasă la animale sălbatice într-o zonă a unui stat membru în care unele dintre dispozițiile de la alineatul (1) nu pot fi aplicate din cauza caracterului extensiv al creșterii animalelor domestice.

PARTEA B

Planuri de eradicare a febrei aftoase la animalele sălbatice

- 1. Fără a aduce atingere măsurilor prevăzute de partea A, statele membre prezintă Comisiei, în termen de nouăzeci de zile de la confirmarea unui caz primar de febră aftoasă la animale sălbatice, planul măsurilor adoptate pentru eradicarea bolii în zona definită ca infectată, precum și măsurile puse în aplicare în exploatațiile situate în zona menționată anterior.
- 2. Comisia examinează planul pentru a stabili dacă acesta permite atingerea obiectivului dorit. Planul, modificat după caz, se aprobă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3). Planul se poate modifica sau completa ulterior pentru a lua în considerare evoluția situației.

În cazul în care aceste modificări vizează o nouă delimitare a zonei infectate, statele membre se asigură că celelalte state membre și Comisia sunt informate cât mai repede posibil cu privire la aceste modificări.

În cazul în care acestea privesc alte dispoziții din plan, statele membre îi prezintă Comisiei planul modificat în vederea examinării și a eventualei aprobări în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).

- 3. Imediat după aprobarea măsurilor prevăzute în planul menționat la punctul 1, acestea înlocuiesc măsurile inițiale prevăzute de partea A la data stabilită în momentul aprobării.
- 4. Planul prevăzut la punctul 1 conține informații privind:
 - (a) rezultatele anchetelor epidemiologice și ale controalelor efectuate în conformitate cu partea A și repartizarea geografică a bolii;
 - (b) delimitarea zonei infectate de pe teritoriul statului membru în cauză.

La delimitarea zonei infectate, autoritatea competentă ține seama de următoarele informații:

- (i) rezultatele anchetelor epidemiologice efectuate și repartizarea geografică a bolii,
 - (ii) populația de animale sălbatice prezente în zonă,
 - (iii) existența unor obstacole importante, naturale sau create de om, pentru circulația animalelor sălbatice;
- (c) organizarea unei strânse cooperări între biologi, vânători, asociațiile de vânătoare, serviciile pentru protecția faunei sălbatice și autoritățile veterinare (sănătate animală și sănătate publică);

- (d) campania de informare care trebuie pusă în aplicare pentru conștientizarea vânătorilor cu privire la măsurile pe care trebuie să le adopte în cadrul planului de eradicare;
- (e) eforturile specifice depuse pentru a determina numărul de grupuri de animale sălbatice care au avut contacte limitate cu alte grupuri de animale sălbatice în zona infectată și în jurul acesteia și localizarea acestor grupuri;
- (f) numărul aproximativ de grupuri de animale sălbatice prevăzute la litera (e) precum și dimensiunile acestora în zona infectată și în jurul acesteia;
- (g) eforturi specifice depuse pentru a determina amploarea infecției la animalele sălbatice, prin intermediul examenului animalelor sălbatice sacrificate de vânători sau găsite moarte și prin examene de laborator, inclusiv prin intermediul unor anchete epidemiologice pe categorii de vârstă;
- (h) măsurile adoptate pentru a diminua propagarea bolii provocată de circulația animalelor sălbatice și/sau de contactele dintre grupurile de animale sălbatice; aceste măsuri pot cuprinde interzicerea vânătoriei;
- (i) măsurile adoptate în vederea reducerii populației de animale sălbatice, în special a numărului de animale tinere, din speciile predispuse la febra aftoasă din fauna sălbatică;
- (j) cerințele care trebuie respectate de vânători pentru a evita orice propagare a bolii;
- (k) metoda de eliminare a animalelor sălbatice găsite moarte sau sacrificate, bazată pe:
 - (i) prelucrarea sub control oficial sau
 - (ii) inspecția efectuată de un medic veterinar oficial și testele de laborator prevăzute de anexa XIII. Carcasele tuturor animalelor sălbatice depistate pozitive în privința febrei aftoase sunt prelucrate sub control oficial. Dacă rezultatul examenului este negativ în privința febrei aftoase, statele membre aplică măsurile prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 92/45/CEE. Părțile care nu sunt destinate consumului uman sunt prelucrate sub control oficial;
- (l) investigația epidemiologică efectuată pe fiecare animal sălbatic din specia predispusă la febra aftoasă, sacrificat sau găsit mort. Această investigație cuprinde în mod obligatoriu răspunsurile la un chestionar care oferă informații privind:
 - (i) sectorul geografic în care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat;
 - (ii) data la care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat;
 - (iii) persoana care a găsit animalul mort sau care l-a sacrificat;
 - (iv) vârsta și sexul animalului sălbatic;
 - (v) dacă a fost sacrificat: simptomele constestate înainte de sacrificare;
 - (vi) dacă a fost găsit mort: starea carcabei;
 - (vii) concluziile laboratorului.
- (m) programele de supraveghere și măsurile de prevenire aplicabile exploatațiilor care dețin animale din speciile predispuse la febra aftoasă situate în zona infectată delimitată și, după caz, în jurul acesteia, inclusiv transportul și circulația animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă în interiorul, din sau spre această zonă; aceste măsuri trebuie să cuprindă cel puțin interdicția privind scoaterea animalelor din speciile predispuse la febra aftoasă, a materialului lor seminal, a embrionilor și a ovulelor acestora din zona infectată în scopul comerțului intracomunitar;
- (n) celelalte criterii aplicate pentru eliminarea măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona delimitată și măsurile aplicate exploatațiilor din această zonă;
- (o) autoritatea însărcinată cu supravegherea și coordonarea unităților care răspund de punerea în aplicare a planului;
- (p) sistemul instituit pentru ca grupul de experți desemnat în conformitate cu partea A punctul 1 litera (b) să poată efectua examinarea constantă a rezultatelor planului de eradicare;

- (q) măsurile de combatere a bolii puse în aplicare după încheierea unei perioade de douăsprezece luni de la constatarea ultimului caz confirmat de febră aftoasă la animalele sălbatice din zona infectată delimitată; aceste măsuri de control rămân în vigoare cel puțin douăsprezece luni și includ cel puțin dispozițiile puse deja în aplicare în conformitate cu literele (g), (k) și (l).
 - 5. La fiecare șase luni se transmit Comisiei și celorlalte state membre un raport privind situația epidemiologică din zona delimitată și rezultatele planului de eradicare.
 - 6. Procedurile de instituire a planurilor de eradicare a febrei aftoase la animalele sălbatice se pot adopta în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 89 alineatul (3).
-

ANEXA XIX

TERMENE DE TRANSPUNERE ÎN LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ

Directiva	Termen de transpunere
85/511/CEE	1 ianuarie 1987
90/423/CEE	1 ianuarie 1992

ANEXA XX

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 1 alineatul (1) litera (a)	Articolul 1
Articolul 1 alineatul (1) litera (b)	–
Articolul 1 alineatul (2)	–
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 literele (b)-(h) și (l)-(y)	–
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (c)
Articolul 3 alineatul (1) litera (a)	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c)	–
Articolul 3 alineatul (2)	–
Articolul 4 alineatul (1)	–
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 4 alineatul (3) prima teză	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 4 alineatul (3) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf prima liniuță, prima parte a tezei
Articolul 4 alineatul (3) litera (b)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf prima liniuță, a doua parte a tezei
Articolul 4 alineatul (3) litera (c)	–
Articolul 4 alineatul (3) litera (d)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a doua și a treia liniuță
Articolul 4 alineatul (3) litera (e)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a noua liniuță
Articolul 4 alineatul (3) litera (f)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a zecea liniuță
Articolul 4 alineatul (3) litera (g)	–
Articolul 5 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a cincea liniuță

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 5 alineatul (1) litera (b)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a patra liniuță
Articolul 5 alineatul (1) litera (c)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a șaptea liniuță
Articolul 5 alineatul (1) litera (d)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a opta liniuță
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf a șasea liniuță
Articolul 5 alineatul (3)	–
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (2)	–
Articolul 7	–
Articolul 8	–
Articolul 9	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (1) litera (a) prima teză	Articolul 5 alineatul (2) prima teză
Articolul 10 alineatul (1) litera (a) a doua teză	–
Articolul 10 alineatul (1) litera (b) primul paragraf	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 10 alineatul (1) litera (b) al doilea paragraf	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (1) litera (c) prima teză	Articolul 5 alineatul (2) a doua și a patra liniuță
Articolul 10 alineatul (1) litera (c) a doua și a treia teză	–
Articolul 10 alineatul (1) litera (d)	Articolul 5 alineatul (2) a cincea și a șasea liniuță
Articolul 10 alineatul (2) litera (a)	Articolul 5 alineatul (2) a șaptea liniuță
Articolul 10 alineatul (2) litera (b)	–
Articolul 10 alineatul (2) litera (c)	Articolul 5 alineatul (2) a opta liniuță
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 10
Articolul 11 alineatul (2)	–
Articolul 11 alineatul (3)	–
Articolul 11 alineatul (4)	–

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 12 (privind carnea)	Articolul 5 alineatul (2) a treia liniuță
Articolul 12 (privind alte substanțe)	–
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (2) a noua liniuță și articolul 7
Articolul 13 alineatul (2)	–
Articolul 14	–
Articolul 15	–
Articolul 16	–
Articolul 17	–
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 6
Articolul 18 alineatul (2)	Decizia 88/397/CEE
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 18 alineatul (4)	–
Articolul 19 alineatele (1)-(4)	Articolul 8
Articolul 19 alineatul (5)	–
Articolul 20	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 21 alineatul (1)	–
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (3)	–
Articolul 21 alineatele (4)-(6)	–
Articolul 22 alineatul (1) litera (a)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) prima liniuță
Articolul 22 alineatul (1) litera (b)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) a doua liniuță
Articolul 22 alineatul (1) litera (c)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) a treia liniuță prima parte a tezei
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) a treia liniuță a doua parte a tezei
Articolul 23 litera (a)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) a cincea și a șasea liniuță

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 23 litera (b)	–
Articolul 23 litera (c)	–
Articolul 23 litera (d)	–
Articolul 24 alineatul (1) litera (a)	–
Articolul 24 alineatul (1) literele (b)-(f)	–
Articolul 24 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) a șaptea liniuță ultima parte a tezei
Articolul 24 alineatul (2) litera (b)	–
Articolul 24 alineatul (2) litera (c)	Articolul 9 alineatul (2) litera (a) a patra liniuță
Articolul 24 alineatul (2) litera (d)	–
Articolul 25	–
Articolul 26	–
Articolul 27	–
Articolul 28	–
Articolul 29	–
Articolul 30	–
Articolul 31	–
Articolul 32	–
Articolul 33	–
Articolul 34	–
Articolul 35	–
Articolul 36 alineatul (1) litera (a)	Articolul 9 alineatul (2) litera (b) prima teză
Articolul 36 alineatul (1) litera (b)	–
Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2) litera (b) a doua teză
Articolul 36 alineatul (3)	–
Articolul 37 alineatul (1)	–

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 37 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (3) litera (a)
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (3) litera (a) a doua liniuță prima parte
Articolul 38 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (3) litera (a) a doua liniuță ultima parte
Articolul 38 alineatul (2) literele (b)-(d)	–
Articolul 38 alineatul (3)	–
Articolul 38 alineatul (4)	–
Articolul 38 alineatul (5)	–
Articolul 39	–
Articolul 40	–
Articolul 41	–
Articolul 42	–
Articolul 43	–
Articolul 44 alineatul (1) litera (a)	Articolul 9 alineatul (3) litera (b)
Articolul 44 alineatul (1) literele (b) și (c)	–
Articolul 44 alineatul (2)	–
Articolul 45	–
Articolul 46	–
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 12 prima liniuță
Articolul 47 alineatul (2)	–
Articolul 48	Articolul 12 a doua și a treia liniuță
Articolul 49 litera (a)	Articolul 13 alineatul (1) prima liniuță
Articolul 49 litera (b)	Articolul 13 alineatul (1) a treia liniuță
Articolul 49 literele (c) și (d)	–
Articolul 50 alineatul (1) litera (a)	Articolul 13 alineatul (3) primul paragraf prima teză

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 50 alineatul (1) literele (b), (c) și (d)	–
Articolul 50 alineatul (2)	–
Articolul 50 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 50 alineatele (4) și (5)	Articolul 13 alineatul (3) al treilea paragraf
Articolul 50 alineatul (6)	–
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (3) primul paragraf prima până la a șasea liniuță
Articolul 51 alineatul (2)	–
Articolul 52	–
Articolul 53	–
Articolul 54	–
Articolul 55	–
Articolul 56	–
Articolul 57	–
Articolul 58	–
Articolul 59	–
Articolul 60	–
Articolul 61	–
Articolul 62	–
Articolul 63	–
Articolul 64	–
Articolul 65 literele (a), (b) și (c)	Articolul 13 alineatul (1) a doua liniuță
Articolul 65 litera (d)	Articolul 13 alineatul (1) a patra liniuță
Articolul 66	Articolul 13 alineatul (2) primul și al doilea paragraf
Articolul 67	Articolul 13 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 68 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 11 alineatul (1) prima liniuță

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 68 alineatul (1) literele (c) și (e)	Articolul 11 alineatul (1) a doua și a treia linie
Articolul 68 alineatul (1) litera (d)	–
Articolul 68 alineatele (2), (3) și (4)	–
Articolul 69	Decizia 89/531/CEE a Consiliului
Articolul 70 alineatul (1)	–
Articolul 70 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2) al treilea paragraf
Articolul 71	–
Articolul 72	Articolul 5 din Directiva 90/423/CEE
Articolul 73	–
Articolul 74	–
Articolul 75	–
Articolul 76	–
Articolul 77	–
Articolul 78	–
Articolul 79 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf a doua parte a tezei
Articolul 79 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (1) al treilea paragraf a doua parte a tezei
Articolul 79 alineatul (3)	–
Articolul 79 alineatul (4)	–
Articolul 80	Decizia 91/666/CEE
Articolul 81	–
Articolul 82	–
Articolul 83	–
Articolul 84	Decizia 91/665/CEE
Articolul 85	–

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Articolul 86	–
Articolul 87	–
Articolul 88	–
Articolul 89	Articolele 16 și 17
Articolul 90	–
Articolul 91	–
Articolul 92 alineatul (1)	Articolul 6 din Directiva 90/423/CEE
Articolul 92 alineatul (2) primul paragraf	–
Articolul 92 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf	Articolul 5 alineatul (4) din Directiva 90/423/CEE
Articolul 93	Articolul 19
Articolul 94	–
Articolul 95	Articolul 20
Anexa I	–
Anexa II	–
Anexa III	–
Anexa IV	–
Anexa V	–
Anexa VI	–
Anexa VII	–
Anexa VIII	–
Anexa IX partea A	–
Anexa IX partea B	–
Anexa X	–
Anexa XI partea A	Anexa B
Anexa XI partea B	Anexa A

Prezenta directivă	Directiva 85/511/CEE
Anexa XII	–
Anexa XIII	–
Anexa XIV	Decizia 91/666/CEE
Anexa XV	–
Anexa XVI	Decizia 89/531/CEE
Anexa XVII	Decizia 91/42/CEE
Anexa XVIII	–
Anexa XIX	–
Anexa XX	–
Raport financiar	–